

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-117-02

Druk nr 703
Warszawa, 8 lipca 2002 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- **o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych** wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych.

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 regulaminu Sejmu przekazuję przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie..

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Infrastruktury.

Z wyrazami szacunku
(-) Leszek Miller

USTAWA
z dnia.....2002 r.
o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych.

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

Przepisy ustawy stosuje się do przewozu drogowego towarów niebezpiecznych.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) umowa ADR – Umowę europejską dotyczącą międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych, sporządzoną w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 1975 r. Nr 35, poz. 189 i 190, z 1977 r. Nr 36, poz. 157, z 1978 r. Nr 31, poz. 134, z 1981 r. Nr 32, poz. 180, z 1982 r. Nr 38, poz. 249, z 1986 r. Nr 14, poz. 81, z 1990 r. Nr 84, poz. 490, z 1993 r. Nr 61, poz. 293, z 1995 r. Nr 50, poz. 270, z 1997 r. Nr 59, poz. 367 i z 1999 r. Nr 30, poz. 287), wraz ze zmianami obowiązującymi od daty ich wejścia w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, podanymi do publicznej wiadomości we właściwy sposób,
- 2) towar niebezpieczny – materiał lub przedmiot (rzecz), który zgodnie z umową ADR jest niedopuszczony do międzynarodowego przewozu drogowego lub jest dopuszczony do takiego przewozu na warunkach określonych w tej umowie,
- 3) przewóz drogowy – każde przemieszczenie towaru niebezpiecznego przy użyciu pojazdu po drodze publicznej i po innych drogach ogólnodostępnych,
- 4) zaświadczenie ADR – zaświadczenie o ukończeniu przez kierowcę, z wynikiem pozytywnym, kursu doształcającego początkowego lub kursu doształcającego doształcającego dla kierowców przewożących towary niebezpieczne, zwanych dalej „kursami doształcającymi”.

Art. 3.

1. W sprawach nie uregulowanych ustawą do przewozu drogowego towarów niebezpiecznych stosuje się umowę ADR.
2. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do nadawcy, odbiorcy oraz innych osób wykonujących czynności związane z przewozem drogowym towarów niebezpiecznych.

Art. 4.

1. Zabrania się przewozu drogowego towarów niebezpiecznych określonych w przepisach umowy ADR jako towary niedopuszczone do międzynarodowego przewozu drogowego.
2. Zezwala się na przewóz drogowy towarów niebezpiecznych określonych w umowie ADR jako towary dopuszczone do międzynarodowego przewozu drogowego, wyłącznie na warunkach określonych w tej umowie.

Art. 5.

1. Dopuszcza się odstępstwa od przepisów ustawy w przypadku przewozu towarów niebezpiecznych:
 - 1) w ruchu międzynarodowym – zgodnie z art. 4 ust. 3 umowy ADR,
 - 2) pojazdami będącymi w dyspozycji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej - na warunkach i w trybie określonych odrębnymi przepisami, w przypadkach uzasadnionych względami obronności państwa lub koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego,
 - 3) wykonywanego lub nadzorowanego przez służby ratownicze, w celu:
 - a) ratowania życia lub zdrowia,
 - b) usuwania skutków katastrof lub klęsk żywiołowych,
 - 4) w innych przypadkach wskazanych w umowie ADR.
2. Przy krajowym przewozie drogowym towarów niebezpiecznych nie obowiązują wymagania umowy ADR dotyczące używania języków innych niż język polski.

Art. 6.

Jeżeli przepisy umowy ADR zobowiązują właściwą władzę krajową lub upoważnioną przez nią organizację do wykonania odpowiedniej czynności administracyjnej lub czynności organizacyjno-technicznej, w przypadku gdy nie zostało to określone inaczej w innych przepisach ustawy, czynności tych dokonują:

- 1) Prezes Państwowej Agencji Atomistyki lub jednostka upoważniona przez niego w drodze zarządzenia – w sprawach warunków przewozu drogowego materiałów promieniotwórczych,
- 2) Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego – w sprawach:
 - a) warunków technicznych cystern przeznaczonych do przewozu drogowego towarów niebezpiecznych,
 - b) wydawania świadectw dopuszczenia pojazdów do przewozu niektórych towarów niebezpiecznych,
 - c) warunków technicznych opakowań przeznaczonych do przewozu drogowego gazów,
 - d) badań okresowych dużych pojemników do przewozu luzem,
- 3) Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej – w sprawach:
 - a) sprawozdawczości wypadkowej,
 - b) nadzoru nad czynnościami ładunkowymi i postojem pojazdów z towarami niebezpiecznymi,
- 4) jednostka upoważniona, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw gospodarki – w sprawach badań, klasyfikacji oraz warunków dopuszczania do przewozu towarów niebezpiecznych, nie zastrzeżonych do kompetencji innych jednostek lub organów,
- 5) jednostka upoważniona, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw gospodarki – w sprawach warunków technicznych opakowań towarów niebezpiecznych nie zastrzeżonych do kompetencji innych jednostek lub organów,
- 6) jednostka upoważniona, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw zdrowia – w sprawach warunków przewozu materiałów zakaźnych,
- 7) minister właściwy do spraw transportu lub jednostka upoważniona przez niego, w drodze zarządzenia – w pozostałych sprawach.

Rozdział 2

Pojazdy i opakowania

Art. 7.

1. Przewóz drogowy towarów niebezpiecznych może odbywać się, z zastrzeżeniem ust. 2, pojazdem samochodowym lub zespołem pojazdów, z wyłączeniem motocykla oraz zespołu pojazdów składającego się z motocykla i przyczepy.
2. Dopuszcza się przewóz paliwa do silników Diesla, materiałów utleniających stosowanych jako nawozy sztuczne lub materiałów trujących stosowanych jako środki ochrony roślin zespołem pojazdów składających się z ciągnika rolniczego i przyczepy, jeżeli towary te są przewożone w opakowaniach i w ilościach, dla których umowa ADR nie przewiduje obowiązku oznakowania pojazdu.

Art. 8.

1. Pojazd przewożący towary niebezpieczne powinien być odpowiednio przystosowany, wyposażony i oznakowany zgodnie z umową ADR, o ile jest to wymagane przez tę umowę.
2. Opakowania, kontenery i cysterny służące do przewozu towarów niebezpiecznych powinny odpowiadać postanowieniom umowy ADR.

Art. 9.

1. Pojazdy, dla których umowa ADR wymaga wystawienia świadectwa dopuszczenia pojazdów do przewozu niektórych towarów niebezpiecznych, zwanego dalej „świadectwem dopuszczenia pojazdu”, podlegają sprawdzeniu w zakresie spełniania dodatkowych wymagań technicznych, określonych w umowie ADR, dotyczących wyposażenia lub przystosowania tych pojazdów.
2. Sprawdzenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje, w drodze badania technicznego pojazdu, określona przepisami ruchu drogowego okręgowa stacja kontroli pojazdów, która następnie wystawia zaświadczenie o wyniku przeprowadzonego badania.

3. Sprawdzenia spełnienia przez cysterny postanowień umowy ADR dokonuje, na zasadach i w terminach określonych w tej umowie, Transportowy Dozór Techniczny, który następnie wystawia zaświadczenie o wyniku przeprowadzonego badania.
4. Na podstawie pozytywnych wyników badań, stwierdzonych w zaświadczeniach, o których mowa w ust. 2 i 3, Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego odpowiednio wystawia świadectwo dopuszczenia pojazdu lub przedłuża jego ważność.
5. Minister właściwy do spraw transportu, mając na uwadze wymagania określone w umowie ADR oraz w krajowych przepisach o warunkach technicznych pojazdów, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb wystawiania i przedłużania świadectwa dopuszczenia pojazdów, a także jego wzór i sposób wypełniania.

Rozdział 3

Wymagania w stosunku do kierowców i innych osób wykonujących czynności związane z przewozem towarów niebezpiecznych

Art. 10.

1. Do kierowania pojazdem przewożącym towary niebezpieczne, w stosunku do którego umowa ADR wymaga ukończenia przez jego kierowcę kursu lub kursów doształcających, jest uprawniona osoba, która:
 - 1) ukończyła 21 lat,
 - 2) spełnia wymagania określone w stosunku do kierowców przewożących towary niebezpieczne w odrębnych przepisach,
 - 3) posiada zaświadczenie ADR.
2. Zaświadczenie ADR otrzymuje po raz pierwszy osoba, która spełnia wymagania określone w ust. 1 pkt 1-2 i która ukończyła z wynikiem pozytywnym kurs doształcający początkowy.
3. Zaświadczenie ADR, o którym mowa w ust. 2, jest wydawane przez jednostkę prowadzącą kurs, na okres 5 lat.
4. W roku poprzedzającym datę upływu ważności zaświadczenia ADR, o którym mowa w ust. 2 i 3, kierujący pojazdem jest obowiązany ukończyć kurs doształcający doształcający. Po ukończeniu tego kursu, z wynikiem pozytywnym, jednostka prowadząca kurs

przedłuża ważność zaświadczenia ADR albo wydaje nowe zaświadczenie ADR, na okres kolejnych 5 lat.

5. Kursy dokształcające uznaje się za ukończone z wynikiem pozytywnym, jeżeli osoba w nich uczestnicząca zda egzamin przed trzyosobową komisją egzaminacyjną powołaną przez jednostkę prowadzącą kurs, zwaną dalej „komisją”.
6. Zakres egzaminu obejmuje w szczególności sprawdzenie:
 - 1) znajomości przepisów krajowych oraz umów międzynarodowych dotyczących przewozu drogowego towarów niebezpiecznych,
 - 2) wiedzy na temat przyczyn wypadków z towarami niebezpiecznymi, działań zapobiegawczych oraz czynności podejmowanych bezpośrednio po wypadku.
7. Przewodniczącym komisji jest osoba wyznaczona przez marszałka województwa.

Art. 11.

1. Koszt kursu dokształcającego, w tym koszt egzaminu, o którym mowa w art. 10 ust. 5 i 6, ponosi:
 - 1) przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych lub inny podmiot wykonujący takie przewozy – w przypadku uczestnika kursu przez niego zatrudnionego lub, gdy osobiście wykonuje tę działalność,
 - 2) jednostka wojskowa – w przypadku szkolenia żołnierzy na potrzeby wojska,
 - 3) uczestnik kursu – w innych przypadkach.
2. Za przeprowadzenie egzaminu członkom i przewodniczącemu komisji, o której mowa w art. 10 ust. 5, przysługuje wynagrodzenie, którego koszt ponosi podmiot prowadzący kurs dokształcający.
3. Minister właściwy do spraw transportu, mając na uwadze czas trwania egzaminu, o którym mowa w art. 10 ust. 5 i 6 oraz liczbę egzaminowanych osób, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia członków komisji.

Art. 12.

1. Kurs dokształcający prowadzi, z zastrzeżeniem art. 14, przedsiębiorca posiadający zezwolenie wydane przez marszałka województwa.

2. Marszałek województwa wydaje zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, na podstawie wniosku złożonego przez przedsiębiorcę.
3. Przedsiębiorca może uzyskać zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jeżeli spełnia następujące wymagania:
 - 1) ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 2) posiada warunki lokalowe i wyposażenie dydaktyczne gwarantujące przeprowadzenie kursu dokształcającego zgodnie z jego programem,
 - 3) zatrudnia wykładowców, którzy:
 - a) posiadają wyższe wykształcenie i co najmniej pięcioletnią praktykę zawodową w dziedzinie: właściwości towarów niebezpiecznych, konstrukcji i eksploatacji opakowań, cystern i pojazdów przeznaczonych do ich przewozu, ratownictwa drogowego i chemicznego, ochrony przeciwpożarowej lub bezpieczeństwa ruchu drogowego, lub
 - b) posiadają świadectwo doradcy, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 4,
 - 4) posiada zbiór przepisów w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych oraz środki dydaktyczne, właściwe do rodzaju prowadzonego kursu dokształcającego, w szczególności: plansze, przezrocza, fotografie, filmy, oprogramowanie komputerowe, modele pojazdów i sztuk przesyłki, wzory dokumentów,
 - 5) posiada możliwość przeprowadzania ćwiczeń praktycznych objętych tematyką kursu dokształcającego,
 - 6) nie jest podmiotem w stosunku, do którego wszczęto postępowanie upadłościowe lub likwidacyjne,
 - 7) nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, opłat i składek na ubezpieczenie społeczne,
 - 8) nie był prawomocnie skazany za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych lub przestępstwo przeciwko dokumentom – dotyczy osoby fizycznej lub członków władz osoby prawnej.
4. Do wniosku o wydanie zezwolenia załącza się:
 - 1) dokument określający status jednostki będącej osobą prawną lub jednostką organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej albo uwierzytelnioną kopię dokumentu stwierdzającego tożsamość w przypadku osoby fizycznej,
 - 2) zaświadczenie o niekaralności za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych lub przestępstwo przeciwko dokumentom:

- a) przedsiębiorcy – jeżeli jest on osobą fizyczną,
 - b) osób – członków władz osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej,
- 3) odpowiednie zaświadczenia o niezaleganiu w regulowaniu zobowiązań podatkowych, opłat i składek na ubezpieczenie społeczne,
 - 4) kopię zaświadczenia o nadaniu statystycznego numeru identyfikacyjnego (REGON),
 - 5) kopię zaświadczenia o nadaniu numeru identyfikacji podatkowej (NIP),
 - 6) szczegółowy program kursów doszkalających zawierający tematy zajęć ze wskazaniem czasu ich trwania oraz metod nauczania,
 - 7) informację na temat kwalifikacji oraz przedmiotu działalności zawodowej wykładowców,
 - 8) informację na temat warunków lokalowych i wyposażenia dydaktycznego,
 - 9) informację na temat warunków uczestnictwa w kursach doszkalających, w tym maksymalnej liczby uczestników.

Art. 13.

1. Marszałek województwa:

- 1) może dokonać sprawdzenia faktów podanych we wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie kursów doszkalających i dołączonej do niego dokumentacji w celu stwierdzenia, czy przedsiębiorca spełnia wymagania, o których mowa w art. 12 ust. 3,
- 2) wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia, w wyznaczonym terminie, brakującej dokumentacji, o której mowa w art. 12 ust. 4.

2. Marszałek województwa odmawia wydania zezwolenia, jeżeli:

- 1) przedsiębiorca nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 12 ust. 3,
- 2) przedstawiony szczegółowy program nie umożliwia prawidłowego przeprowadzenia kursu doszkalającego.

Art. 14.

Jednostka wojskowa może prowadzić kursy doszkalające dla żołnierzy wyznaczonych do przewozu towarów niebezpiecznych, po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 12 ust. 3 pkt 2-5.

Art. 15.

1. Marszałek województwa sprawuje, z zastrzeżeniem ust. 5, nadzór nad prowadzeniem kursów doszkalających.
2. Marszałek województwa ma prawo prowadzić kontrolę w zakresie:
 - 1) spełniania przez przedsiębiorcę wymagań, o których mowa w art. 12 ust. 3,
 - 2) zgodności prowadzonego kursu z:
 - a) przepisami, o których mowa w art. 18 ust. 2,
 - b) dokumentacją dołączoną do wniosku, o której mowa w art. 12 ust. 4 pkt 5-8,
 - c) informacją, o której mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 i ust. 2.
3. Kontrolę wykonuje upoważniona przez marszałka osoba, która ma prawo:
 - 1) żądania od przedsiębiorcy i jego pracowników pisemnych lub ustnych wyjaśnień, okazania dokumentów i innych nośników informacji oraz udostępnienia wszelkich danych mających związek z przedmiotem kontroli,
 - 2) wstępu na teren przedsiębiorcy, w tym do pomieszczeń, gdzie prowadzi on kursy doszkalające, w dniach i godzinach, w których jest lub powinna być wykonywana przez niego działalność gospodarcza.
4. Czynności kontrolne przeprowadza się w obecności przedsiębiorcy lub osoby przez niego wyznaczonej.
5. Nadzór nad jednostką wojskową, o której mowa w art. 14, prowadzą odpowiednie organy Sił Zbrojnych określone w odrębnych przepisach. Przepisy ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.

Art. 16.

1. Przedsiębiorca prowadzący kursy doszkalające jest obowiązany:
 - 1) na 7 dni przed rozpoczęciem kursu doszkalającego przedstawić marszałkowi województwa, z zastrzeżeniem ust. 2, informację o terminie, czasie i miejscu kursu doszkalającego wraz z listą jego uczestników,
 - 2) umożliwić udział w składzie komisji przeprowadzającej egzamin kończący kurs doszkalający osobie wyznaczonej przez marszałka województwa,

- 3) umożliwić upoważnionej przez marszałka województwa osobie przeprowadzenie kontroli,
 - 4) do dnia 31 stycznia każdego roku składać marszałkowi województwa sprawozdanie zawierające informację o osobach, które ukończyły kurs dokształcający w roku poprzedzającym, oraz o numerach zaświadczeń ADR wydanych tym osobom,
 - 5) w terminie 14 dni od zakończenia kursu dokształcającego, przekazać do centralnej ewidencji kierowców, o której mowa w przepisach ruchu drogowego, następujące dane osób, które ukończyły kurs dokształcający:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) datę i miejsce urodzenia,
 - c) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL),
 - d) adres zamieszkania,
 - e) zakres i numer wydanego zaświadczenia ADR,
 - f) okres ważności zaświadczenia ADR.
2. W uzasadnionym przypadku przedsiębiorca może, do dnia poprzedzającego dzień rozpoczęcia kursu dokształcającego, dokonać aktualizacji listy uczestników tego kursu.
 3. Do jednostki wojskowej, o której mowa w art. 14, stosuje się przepisy ust. 1 pkt 2, 4 i 5.

Art. 17.

1. Marszałek województwa cofa wydane zezwolenie na prowadzenie kursów dokształcających, jeżeli przedsiębiorca:
 - 1) przestał spełniać wymagania, o których mowa w art. 12 ust. 3,
 - 2) prowadzi kurs dokształcający w sposób niezgodny z:
 - a) przepisami, o których mowa w art. 18 ust. 2,
 - b) dokumentacją dołączoną do wniosku, o której mowa w art. 12 ust. 4 pkt 5-8,
 - c) informacją, o której mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 i ust. 2,
 - 3) wydał niezgodnie ze stanem faktycznym zaświadczenie o ukończeniu kursu dokształcającego,
 - 4) nie złożył informacji, o której mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1, lub nie dokonał aktualizacji listy uczestników, o której mowa w art. 16 ust. 2,

- 5) nie zapewnił udziału przedstawiciela marszałka województwa w składzie komisji przeprowadzającej egzamin kończący kurs dokształcający,
 - 6) uniemożliwił przeprowadzenie kontroli kursu dokształcającego.
2. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie kursu dokształcającego z przyczyn określonych w ust. 1 pkt 2-6, ponowne zezwolenie nie może być wydane wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja o cofnięciu stała się ostateczna.

Art. 18.

1. Zadania marszałka województwa, o których mowa w art. 12 ust. 1 i 2, art. 13, art. 15 ust. 1-4 i art. 17 są wykonywane jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej.
2. Minister właściwy do spraw transportu, mając na uwadze wymagania określone w umowie ADR oraz konieczność prawidłowego przygotowania kierowców do przeciwdziałania zagrożeniom związanym z przewozem towarów niebezpiecznych, określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowe wymagania w stosunku do podmiotów prowadzących kursy dokształcające oraz wzory zezwoleń na ich prowadzenie,
 - 2) rodzaje i zakres kursów dokształcających i ich ramowy program,
 - 3) warunki przeprowadzania kursów dokształcających oraz minimalny czas ich trwania,
 - 4) zakres i formę egzaminu,
 - 5) wzór zaświadczenia ADR.
3. Minister właściwy do spraw transportu dokona wyboru producenta blankietów zaświadczeń ADR w trybie określonym przepisami o zamówieniach publicznych.

Art. 19.

1. Osoby, inne niż kierowcy zobowiązani do posiadania zaświadczenia ADR, zatrudnione przy przewozie towarów niebezpiecznych lub czynnościach związanych z tym przewozem, w tym przy załadunku lub rozładunku, powinny zostać przeszkolone przez przedsiębiorcę lub na jego koszt w zakresie odpowiednim do odpowiedzialności i obowiązków tych osób.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do innych niż przedsiębiorcy podmiotów, których działalność związana jest z przewozem towarów niebezpiecznych.

Rozdział 4

Nadzór i kontrola

Art. 20.

Nadzór nad przewozem drogowym towarów niebezpiecznych sprawuje wojewoda.

Art. 21.

1. Przedsiębiorca oraz inny podmiot wykonujący przewóz towarów niebezpiecznych lub związany z tym przewozem załadunek lub rozładunek, jest obowiązany prowadzić nadzór wewnętrzny nad tymi czynnościami i w tym celu wyznaczyć, na swój koszt, doradcę do spraw bezpieczeństwa w transporcie towarów niebezpiecznych, zwanego dalej „doradcą”.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy przedsiębiorcy oraz innego podmiotu wykonującego przewóz drogowy towarów niebezpiecznych lub związane z tym przewozem załadunek lub rozładunek tych towarów każdorazowo w ilościach, dla których umowa ADR nie wymaga odpowiedniego oznakowania pojazdu.

Art. 22.

1. Do zadań doradcy należy w szczególności:
 - 1) doradztwo w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych,
 - 2) ocena zgodności realizacji przewozu z wymaganiami określonymi w ustawie i umowie ADR,
 - 3) sporządzanie rocznego sprawozdania z działalności przedsiębiorcy lub innego podmiotu, o których mowa w art. 21 ust. 1, w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych oraz czynności z tym związanych, zwanego dalej „rocznym sprawozdaniem”,
 - 4) sporządzanie raportów powypadkowych dla przedsiębiorcy lub innego podmiotu, wojewódzkiego komendanta Państwowej Straży Pożarnej oraz innych organów prowadzących odpowiednie postępowanie związane z wypadkiem, jeżeli w związku z

przewozem towarów niebezpiecznych doznały obrażeń osoby, wystąpiła szkoda majątkowa lub nastąpiło skażenie środowiska.

2. Szczegółowe zadania i kompetencje doradcy określa umowa ADR.

Art. 23.

1. Doradca przygotowuje roczne sprawozdanie w dwóch egzemplarzach, podpisując je imieniem i nazwiskiem oraz wskazując numer świadectwa doradcy, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 4.
2. Przedsiębiorca lub inny podmiot, o których mowa w art. 21 ust. 1, jest obowiązany:
 - 1) przesłać wojewodzie jeden egzemplarz rocznego sprawozdania, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie,
 - 2) przechowywać drugi egzemplarz rocznego sprawozdania w swojej siedzibie przez okres 5 lat.
3. Minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych, mając na uwadze zakres zadań doradcy oraz potrzeby krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, określają, w drodze rozporządzenia, wzór formularza rocznego sprawozdania oraz sposób jego wypełniania.

Art. 24.

1. Doradcą może być osoba, która:
 - 1) ukończyła 21 lat,
 - 2) posiada wykształcenie wyższe,
 - 3) nie była karana za przestępstwo umyślne,
 - 4) posiada świadectwo przeszkolenia doradcy do spraw bezpieczeństwa w zakresie transportu towarów niebezpiecznych, zwane dalej „świadectwem doradcy”.
2. Świadectwo doradcy po raz pierwszy otrzymuje osoba, która:
 - 1) spełnia wymagania określone w ust. 1 pkt 1-3,
 - 2) ukończyła z wynikiem pozytywnym kurs początkowy dla doradców, obejmujący szkolenie w zakresie zagrożeń związanych z przewozem towarów niebezpiecznych oraz przepisów obowiązujących w tym zakresie, zwany dalej „kursem początkowym”,

- 3) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin przed komisją egzaminacyjną powołaną przez wojewódzkiego inspektora transportu drogowego.
3. Egzamin, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, jest przeprowadzany za opłatą, której koszt ponosi zainteresowana osoba.
4. Zakres egzaminu obejmuje w szczególności sprawdzenie:
 - 1) wiedzy na temat różnych następstw wypadków z towarami niebezpiecznymi oraz głównych przyczyn takich wypadków,
 - 2) znajomości przepisów krajowych oraz umów międzynarodowych dotyczących przewozu drogowego towarów niebezpiecznych.
5. Świadectwo doradcy jest wydawane przez wojewódzkiego inspektora transportu drogowego na okres 5 lat.
6. Wojewódzki inspektor transportu drogowego przedłuża ważność świadectwa doradcy na okres kolejnych 5 lat, jeżeli doradca:
 - 1) nie przestał spełniać wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 2-3,
 - 2) nie naruszył przez okres ostatnich 5 lat przepisów niniejszej ustawy,
 - 3) ukończył w roku poprzedzającym dzień upływu ważności świadectwa kurs doskonalący dla doradców, obejmujący szkolenie w zakresie zagrożeń związanych z przewozem towarów niebezpiecznych oraz przepisów obowiązujących w tym zakresie, zwany dalej „kurseм doskonalącym”,
 - 4) złożył z wynikiem pozytywnym egzamin, o którym mowa w ust. 2 pkt 3.
7. Wojewódzki inspektor transportu drogowego cofa świadectwo doradcy, jeżeli doradca:
 - 1) przestał spełniać wymagania, o których mowa w ust. 1 pkt 2-3,
 - 2) naruszył przepisy niniejszej ustawy.
8. Osoba, której cofnięto świadectwo doradcy może ubiegać się o ponowne jego wydanie po upływie trzech lat od uprawomocnienia się decyzji o cofnięciu świadectwa.
9. Wojewódzki inspektor transportu drogowego prowadzi ewidencję doradców, w której umieszcza się:
 - 1) imię i nazwisko,
 - 2) adres zamieszkania,
 - 3) datę wydania i numer świadectwa doradcy.

Art. 25.

Kurs początkowy oraz kurs doskonalący prowadzą podmioty, o których mowa w art. 12 ust. 1 i art. 14.

Art. 26.

Minister właściwy do spraw transportu, mając na uwadze wymagania określone w umowie ADR oraz zakres zadań doradców, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i zakres kursów początkowych i kursów doskonalących,
- 2) szczegółowe warunki, zakres i formę egzaminu kandydatów na doradców oraz doradców,
- 3) wysokość opłat za sprawdzenie kwalifikacji kandydatów na doradców i doradców oraz wysokość wynagrodzenia członków komisji sprawdzających ich kwalifikacje,
- 4) wzór świadectwa doradcy.

Art. 27.

1. Przewóz niektórych towarów niebezpiecznych podlega obowiązkowi zgłoszenia do komendanta wojewódzkiego Policji oraz do komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej.
2. Zgłoszenia towarów, o których mowa w ust. 1, są obowiązkowi dokonać:
 - 1) przewoźnik – jeżeli przewóz rozpoczyna się w kraju i jest wykonywany przez przewoźnika polskiego,
 - 2) nadawca towaru niebezpiecznego – jeżeli przewóz rozpoczyna się w kraju i jest wykonywany przez przewoźnika zagranicznego,
 - 3) właściwa graniczna placówka kontrolna Straży Granicznej – jeżeli przewóz rozpoczyna się za granicą.
3. Zgłoszenia należy dokonać:
 - 1) w terminie nie krótszym niż 5 dni przed rozpoczęciem przewozu – w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2,
 - 2) przed udzieleniem zezwolenia na wjazd pojazdu z towarem niebezpiecznym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3.

4. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, uwzględniając szczególne zagrożenie związane z przewozem niektórych towarów niebezpiecznych, określa, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wykaz towarów niebezpiecznych, których przewóz podlega obowiązkowi zgłoszenia,
 - 2) zakres informacji podlegającej zgłoszeniu,
 - 3) formę zgłoszenia.

Art. 28.

1. Kierujący pojazdem przewożącym towary niebezpieczne, oprócz dokumentów wymaganych odrębnymi przepisami i wiążącymi umowami międzynarodowymi, jest obowiązany mieć przy sobie i okazywać na żądanie organów lub osób uprawnionych do przeprowadzania kontroli:
 - 1) dokument przewozowy, zawierający opis każdego z przewożonych towarów niebezpiecznych, w szczególności jego numer rozpoznawczy, nazwę i ilość,
 - 2) instrukcje pisemne na wypadek awarii dotyczące wszystkich przewożonych towarów niebezpiecznych, zgodne z zakresem, formą i językiem określonymi przez umowę ADR, z zastrzeżeniem art. 5 ust. 2,
 - 3) zaświadczenie ADR.
2. Dokumenty określone w ust. 1 pkt 2 i 3 nie są wymagane w przypadku gdy towary niebezpieczne są przewożone w ilościach, dla których umowa ADR nie wymaga odpowiedniego oznakowania pojazdu.

Art. 29.

1. Kontrolę przewozu drogowego towarów niebezpiecznych oraz wymagań związanych z tym przewozem, zwaną dalej „kontrolą”, wykonują:
 - 1) inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego – na drogach, parkingach oraz na terenie przedsiębiorstw,
 - 2) funkcjonariusze Państwowej Straży Pożarnej – na terenie przedsiębiorstw,
 - 3) policjanci – na drogach i parkingach,
 - 4) funkcjonariusze Straży Granicznej – w zasięgu terytorialnym przejścia granicznego oraz w strefie nadgranicznej,

- 5) inspektorzy Państwowej Inspekcji Pracy – na terenie przedsiębiorstw,
 - 6) funkcjonariusze służby celnej,
 - 7) żołnierze Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organów porządkowych – w stosunku do pojazdów Sił Zbrojnych,
 - 8) uprawnieni pracownicy Państwowej Agencji Atomistyki – na parkingach oraz na terenie przedsiębiorstw,
 - 9) uprawnieni pracownicy Transportowego Dozoru Technicznego – na parkingach oraz na terenie przedsiębiorstw,
 - 10) uprawnieni pracownicy Inspekcji Ochrony Środowiska – na parkingach oraz na terenie przedsiębiorstw,
 - 11) uprawnieni pracownicy zarządów dróg.
2. Osoby przeprowadzające kontrolę, o których mowa w ust. 1 pkt 1-5, współdziałają w niezbędnym zakresie z przedstawicielami:
- 1) Państwowej Agencji Atomistyki – w sprawach warunków przewozu drogowego towarów promieniotwórczych,
 - 2) Transportowego Dozoru Technicznego – w sprawach warunków technicznych opakowań przeznaczonych do przewozu drogowego towarów niebezpiecznych, w sprawach warunków technicznych cystern, opakowań do gazów i dużych pojemników do przewozu luzem przeznaczonych do przewozu drogowego towarów niebezpiecznych oraz w sprawach wydawania świadectw dopuszczenia pojazdów do przewozu niektórych towarów niebezpiecznych.
3. Osoby przeprowadzające kontrolę, o których mowa w ust. 1 pkt 1-5, są obowiązane do sprawdzenia:
- 1) klasyfikacji towaru niebezpiecznego,
 - 2) stosowania opakowania, cysterny lub pojazdu,
 - 3) oznakowania opakowań i ich zawartości,
 - 4) przestrzegania zakazów pakowania razem określonych towarów,
 - 5) przestrzegania zakazów ładowania razem określonych towarów,
 - 6) sposobu rozmieszczenia i zabezpieczenia towarów na pojeździe,
 - 7) stanu technicznego opakowań i cystern użytych do przewozu,
 - 8) stanu technicznego pojazdu użytego do przewozu, jego oznakowania i wyposażenia,
 - 9) sposobu przewozu,
 - 10) kwalifikacji kierowcy,

- 11) kwalifikacji innych osób wykonujących czynności związane z przewozem drogowym towarów niebezpiecznych,
 - 12) dokumentów wymaganych przy tym przewozie.
4. Osoby przeprowadzające kontrolę, o których mowa w ust. 1 pkt 1-5, są obowiązane podczas każdej kontroli wypełnić listę kontrolną. Wypełnioną listę kontrolną przekazuje się wojewódzkiemu inspektorowi transportu drogowego, a jej kopię kontrolowanemu.
 5. Szczegółowe uprawnienia osób przeprowadzających kontrolę, o których mowa w ust. 1 pkt 6 – 11 regulują odrębne przepisy.

Art. 30.

1. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości związanych z przewozem towaru niebezpiecznego, mających wpływ na bezpieczeństwo tego przewozu, osoba przeprowadzająca kontrolę ma prawo:
 - 1) odmówić prawa przekroczenia granicy pojazdem, jeżeli pojazd znajduje się w zasięgu terytorialnym przejścia granicznego,
 - 2) usunąć pojazd wraz z ładunkiem na miejsce postojowe umożliwiające bezpieczne jego pozostawienie na koszt właściciela lub posiadacza pojazdu.
2. Pojazd, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może być zwrócony uprawnionej osobie po usunięciu nieprawidłowości i wniesieniu opłaty pokrywającej koszty związane z jego usunięciem, parkowaniem i czynnościami zabezpieczającymi.
3. Do usuwania pojazdów, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w zakresie nie uregulowanym niniejszą ustawą stosuje się odpowiednio zasady i warunki usuwania pojazdów określone w przepisach ruchu drogowego.

Art. 31.

1. Minister właściwy do spraw transportu, uwzględniając konieczność ujednoczenia zakresu kontroli oraz uprawnienia osób jej dokonujących, określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza listy kontrolnej, o której mowa w art. 29 ust. 4, oraz sposób i zakres jej wypełniania.
2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) dodatkowe warunki techniczne parkingów, na które są usuwane pojazdy przewożące towary niebezpieczne,
- 2) tryb wniesienia opłaty, o której mowa w art. 30 ust. 2.

Rozdział 5

Przepisy karne

Art. 32.

1. Przedsiębiorca, członek władz osoby prawnej będącej przedsiębiorcą oraz dowódca jednostki wojskowej, który nie wypełnia obowiązków, o których mowa w art. 16 ust. 1 i 2 lub w art. 19, podlega karze grzywny.
2. Przedsiębiorca, członek władz osoby prawnej będącej przedsiębiorcą oraz osoba zarządzająca innym podmiotem wykonującym przewóz drogowy towarów niebezpiecznych lub związany z tym przewozem załadunek lub rozładunek, która nie wypełnia obowiązków określonych w art. 21 lub w art. 23 ust. 2, podlega karze grzywny.
3. Doradca, który nie wypełnia obowiązków określonych w art. 22 ust. 1 pkt 3 i 4 lub w art. 23 ust. 1, podlega karze grzywny.
4. Przewoźnik, nadawca towaru niebezpiecznego oraz członek władz osoby prawnej będącej przewoźnikiem lub nadawcą towaru niebezpiecznego, który nie wypełnia obowiązków określonych w art. 27 ust. 1-3, podlega karze grzywny.

Art. 33.

Orzekanie w sprawach, o których mowa w art. 32, następuje w trybie określonym w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 34.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 133, poz. 872, z 1999 r. Nr 106, poz. 1216, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 483 i Nr 53, poz. 649, z 2001 r. Nr 27, poz. 298, Nr 106, poz. 1149, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1371, Nr 129, poz. 1444 i Nr 130, poz. 1452 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676 i Nr 89, poz. 804) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 20 skreśla się ust. 5;
- 2) skreśla się art. 56;
- 3) w art. 81:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pierwsze badanie techniczne jest przeprowadzane przed pierwszą rejestracją. Badaniu temu nie podlega nowy pojazd, na którego typ zostało wydane świadectwo homologacji lub decyzja zwalniająca z obowiązku homologacji, z wyjątkiem taksówki osobowej, pojazdu uprzywilejowanego lub pojazdu odpowiednio przystosowanego lub wyposażonego zgodnie z przepisami o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych.”;
 - b) w ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Nie dotyczy to taksówki osobowej, pojazdu marki "SAM", pojazdu zasilanego gazem, pojazdu uprzywilejowanego lub pojazdu odpowiednio przystosowanego lub wyposażonego zgodnie z przepisami o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych, które podlegają corocznym badaniom technicznym.”;
 - c) w ust. 8 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) który ma być używany jako taksówka osobowa lub bagażowa, pojazd uprzywilejowany, pojazd do nauki jazdy, pojazd do przeprowadzania egzaminu państwowego lub pojazd odpowiednio przystosowany, lub wyposażony zgodnie z przepisami o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych.”;
- 4) w art. 83 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) okręgowe stacje kontroli pojazdów - przeprowadzające badania co do zgodności z warunkami technicznymi autobusu, którego dopuszczalna prędkość na autostradzie

i drodze ekspresowej wynosi 100 km/h, pojazdu odpowiednio przystosowanego lub wyposażonego zgodnie z przepisami o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych, pojazdu przystosowanego do zasilania gazem, pojazdu zarejestrowanego po raz pierwszy za granicą (przed rejestracją w kraju), pojazdu zabytkowego, pojazdu marki "SAM" oraz pojazdu skierowanego na badania techniczne przez organ kontroli ruchu drogowego lub starostę.”;

5) w art. 100b:

a) w ust. 1 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) zakres i numer zaświadczenia ADR, o którym mowa w przepisach o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych, a także okres na jaki zostało ono wydane.”,

b) w ust. 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) wymienione w pkt 11 – podmiot prowadzący kursy doształcające dla kierowców przewożących towary niebezpieczne, o których mowa w przepisach o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych.”;

6) art. 115d otrzymuje brzmienie:

„Art. 115d. 1. Kierujący pojazdem przewożącym towary niebezpieczne, w stosunku do którego jest wymagane ukończenie kursu doształcającego na podstawie przepisów o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych, kierujący pojazdem uprzywilejowanym oraz kierujący tramwajem podlegają badaniom, o których mowa w art. 115a ust. 2.

2. Kierujący, o których mowa w ust. 1, są obowiązani posiadać świadectwo kwalifikacji wydawane na podstawie przedstawionych orzeczeń, o których mowa art. 115b ust. 1 pkt 3 i 4. Przepisy art. 115b ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się wobec kierującego, o którym mowa w ust. 1, spełniającego jednocześnie warunki określone w art. 115a ust. 1. W stosunku do tej osoby stosuje się przepisy art. 115a i 115b.”;

7) skreśla się art. 115e;

8) w art. 129 w ust. 2 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) kontroli przewozu drogowego towarów niebezpiecznych oraz wymagań związanych z tym przewozem,”;

9) art. 129a otrzymuje brzmienie:

„Art. 129a. Kontrola ruchu drogowego w stosunku do kierujących pojazdami, którzy wykonują transport drogowy lub przewóz na potrzeby własne, należy również do inspektorów Inspekcji Transportu Drogowego. W tym zakresie inspektorom przysługują uprawnienia określone w art. 129 ust. 2.”;

10) art. 134a otrzymuje brzmienie:

„Art. 134a. W stosunku do pojazdów wykonujących transport drogowy lub przewóz na potrzeby własne, uprawnienia i obowiązki policjantów oraz organów Policji określone w art. 132 ust. 1-3, 5 i 6 oraz w art. 133 wykonują również odpowiednio inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego oraz organy tej inspekcji.”;

11) w art. 139 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W stosunku do kierujących pojazdami, którzy wykonują transport drogowy lub przewóz na potrzeby własne, uprawnienia i obowiązki policjantów określone w art. 135 ust. 1 i art. 136 ust. 1 wykonują również inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego.”.

Art. 35.

W ustawie z dnia z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz.U. Nr 62, poz. 628) w art. 11 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Transport odpadów niebezpiecznych z miejsc ich powstawania do miejsc odzysku lub unieszkodliwiania odpadów odbywa się z zachowaniem przepisów obowiązujących przy transporcie towarów niebezpiecznych.

5. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, kierując się koniecznością ograniczania negatywnego oddziaływania na środowisko wynikającego z transportowania odpadów niebezpiecznych, określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób stosowania przepisów o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych do transportu odpadów niebezpiecznych.”.

Art. 36.

W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. Nr 125, poz.1371 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 89, poz. 804):

- 1) w art. 50:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dokumentów związanych z wykonywaniem transportu drogowego oraz przestrzegania warunków w nich określonych,”
 - b) w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) przestrzegania zasad i warunków dotyczących przewozu drogowego towarów niebezpiecznych.”;
- 2) w art. 55:
 - a) w ust. 1 pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) żądania od przedsiębiorcy i jego pracowników pisemnych lub ustnych wyjaśnień, okazania dokumentów i innych nośników informacji oraz udostępnienia wszelkich danych mających związek z przedmiotem kontroli,

6) wstępu na teren przedsiębiorcy, w tym do pomieszczeń, gdzie prowadzi on działalność gospodarczą, w dniach i godzinach, w których jest lub powinna być wykonywana ta działalność.”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Inspektor przeprowadza czynności kontrolne, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, w obecności przedsiębiorcy lub osoby przez niego wyznaczonej.”;
- 3) w art. 81 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) uprawnieni do kontroli, o których mowa w przepisach o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych.”;
- 4) w art. 87 w ust. 1 w pkt 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) wymagane przy przewozie drogowym towarów niebezpiecznych,”;
- 5) w art. 92 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) naruszając przepisy dotyczące przewozu towarów niebezpiecznych lub odpadów,”.

Art. 37.

1. Świadectwa dopuszczenia pojazdu wydane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność w zakresie i na okres, na jaki zostały wydane.
2. Zaświadczenia o przeszkoleniu kierowców w zakresie przewozu materiałów niebezpiecznych wydane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność w zakresie i na okres, na jaki zostały wydane. Zaświadczenia te uznaje się za równoważne z zaświadczeniami ADR, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3.
3. Przedsiębiorcę prowadzącego kursy doszkalające kierowców pojazdów przewożących materiały niebezpieczne w dniu wejścia w życie ustawy uznaje się za posiadającego zezwolenie, o którym mowa w art. 12 ust. 1, do dnia 31 grudnia 2003 r.
4. Osoby, które przed dniem wejścia w życie ustawy ukończyły szkolenie dla doradców oraz złożyły z wynikiem pozytywnym egzamin w ramach programu pilotażowego ministra właściwego do spraw transportu, uznaje się za spełniające wymagania określone w art. 24 ust. 2.
5. Blankiety zaświadczeń ADR wyprodukowane przez producenta wybranego w trybie art. 18 ust. 3 używa się od dnia 1 stycznia 2004 r.

Art. 38.

Z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, przedsiębiorców zagranicznych z państw członkowskich Unii Europejskiej uznaje się za spełniających warunek, o którym mowa w art. 12 ust. 3 pkt 1.

Art. 39.

Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień zawartych w ustawie, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, zachowują moc przepisy wykonawcze wydane na podstawie dotychczasowych upoważnień ustawy, o której mowa w art. 34.

Art. 40.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r., z wyjątkiem art. 16 ust. 1 pkt 5 i art. 23 ust. 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

Uzasadnienie

Krajowe normy regulujące przewóz materiałów niebezpiecznych od wielu lat są oparte na międzynarodowej umowie europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych, sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r. (umowa ADR). Ten sam kierunek przyjęło ustawodawstwo unijne, które w pełni wdrożyło postanowienia tej umowy w następujących dyrektywach:

- Dyrektywa Rady nr 94/55/EC z dnia 21 listopada 1994 r. w sprawie ujednoczenia prawa Państw Członkowskich w zakresie transportu drogowego towarów niebezpiecznych
- Dyrektywa Rady nr 95/50/EC z dnia 6 października 1995 r. w sprawie jednolitych procedur kontroli transportu drogowego towarów niebezpiecznych
- Dyrektywa Rady nr 96/35/EC z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie wyznaczania i kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/18/WE z dnia 17 kwietnia 2000 r. w sprawie minimalnych wymagań egzaminacyjnych dla doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych.

Całokształt polskich krajowych regulacji w tej dziedzinie jest zawarty obecnie w przepisach wykonawczych do ustawy - Prawo o ruchu drogowym i zapewnia zgodność z dotychczasowymi regulacjami umowy ADR. Należy tutaj wskazać, że zakres spraw regulowanych tymi przepisami wykracza znacznie poza tematykę Prawa o ruchu drogowym i ma charakter interdyscyplinarny. Uzasadnione wątpliwości budzi także fakt, że przepisami wykonawczymi są regulowane prawa i obowiązki osób fizycznych i prawnych oraz uprawnienia organów administracji publicznej.

Wskazane wyżej przyczyny legły u podstaw podjęcia prac nad odrębną ustawą o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych. Jak widać odstąpiono od dotychczasowej nomenklatury „materiały niebezpieczne” na rzecz zgodnej z przepisami międzynarodowymi i unijnymi nazwę „towary niebezpieczne”.

Jako główne założenie przyjęto, że ustawa powinna w możliwie największym stopniu odwoływać się wprost do norm umowy ADR i to zarówno dla międzynarodowego, jak też i krajowego przewozu towarów niebezpiecznych. Założenie to wynika z tego, że:

- umowa ADR ma bardzo szeroki zakres przedmiotowy i wysoki stopień komplikacji (przygotowywany nowy polski tekst umowy zmienionej w 2001 r. liczy około 1000 stron maszynopisu),
- umowa ADR i tym samym przepisy europejskie zmieniają się w cyklu dwuletnim ze względu na bardzo szybki postęp techniczny w dziedzinie bezpieczeństwa transportu oraz produkowane przez przemysł nowe materiały (zmiany do umowy wchodzi automatycznie, jeżeli strony umowy nie wniosą w przewidzianym terminie zastrzeżeń).

Jak widać umieszczenie wszystkich norm umowy ADR w przepisach krajowych uniemożliwiłoby, ze względu na wskazaną wyżej specyfikę tej regulacji prawnej, terminowe i skuteczne wdrażanie kolejnych zmian przepisów międzynarodowych.

Dlatego też w ustawie umieszczono jedynie te normy, które odnoszą się do spraw:

- nie uregulowanych bezpośrednio w umowie ADR (np. sposób wyboru jednostek upoważnionych do prowadzenia kursów dokształcających),
- w których umowa odsyła do regulacji krajowych (np. wskazanie właściwej rzeczowo krajowej władzy /organu/),
- gdzie wprowadza się dodatkowe krajowe zabezpieczenia (np. obowiązek informowania służb ratowniczych o wybranych przewozach).

Wskazane wyżej główne założenie projektu znalazło najpełniejsze odzwierciedlenie w przepisie art. 3 wprowadzającego zasadę, że w sprawach nie uregulowanych ustawą do krajowego i międzynarodowego przewozu materiałów niebezpiecznych stosuje się wprost przepisy umowy ADR.

Ponieważ umowa ADR wielokrotnie odsyła w różnych sprawach do rozstrzygnięć właściwej władzy krajowej, przepis art. 6 określa kompetencje polskich organów administracji z uwzględnieniem dotychczas realizowanych zadań.

Ponieważ przepisy umowy ADR wskazują na konkretne towary niebezpieczne, uzależniając zgodę na ich przewóz od wielu parametrów (ilość, rodzaj opakowania, itd.), a wykaz tych materiałów stanowią obszerne kilkuset stronicowe tabele, w przepisie art. 4 przyjęto generalną zasadę zezwalającą na przewóz drogowy tych towarów (zarówno krajowy, jak też międzynarodowy), które umowa ADR określa jako dopuszczone do przewozu międzynarodowego.

W rozdziale 2 zatytułowanym „Pojazdy i opakowania” określone zostały pojazdy, którymi przewozi się towary niebezpieczne. Przyjęto zasadę, że jeżeli przepisy umowy ADR wymagają spełnienia określonych wymagań w zakresie warunków technicznych, dodatkowego wyposażenia lub oznakowania, to sprawdzenia pod tym kątem dokonują:

- okręgowe stacje kontroli pojazdów – w odniesieniu do pojazdów,
- Transportowy Dozór Techniczny – w odniesieniu do cystern.

Na podstawie pozytywnego wyniku badań Transportowy Dozór Techniczny wystawia przewidziane w umowie ADR „świadczenie dopuszczenia pojazdów do przewozu niektórych towarów niebezpiecznych”.

W rozdziale 3 określono wymagania wobec kierowców przewożących towary niebezpieczne. Zasadniczo nie uległy one zmianie w stosunku do wymagań dotychczasowych, gdzie najważniejszym czynnikiem gwarantującym odpowiednie kwalifikacje są odbywane kursy kształcące, które dokumentowane są przez wydanie zaświadczenia ADR. Przepis art. 10 ust. 5 uzależnia wydanie zaświadczenia od złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu kończącego kurs przed trzyosobową komisją, której przewodniczącym ma być przedstawiciel marszałka województwa. Pozostałe dwie osoby są desygnowane przez jednostkę prowadzącą kurs. Aby uniknąć patologicznych zjawisk wprowadzono delegację dla ministra właściwego do spraw transportu do określenia wynagrodzenia członków komisji. Przyjęto przy tym, że nie będą wprowadzane odrębne opłaty za egzamin, gdyż koszty egzaminu jednostka prowadząca kurs powinna zawrzeć w cenie samego kursu i z tychże opłat powinna wypłacić wynagrodzenie członkom komisji.

Ponieważ umowa ADR zakłada prowadzenie kursów przez upoważnione jednostki, koniecznym było wprowadzenie reglamentacji działalności gospodarczej w tym zakresie. Kursy będą mogli prowadzić przedsiębiorcy posiadający zezwolenie. Wydawanie zezwoleń, ich cofanie oraz nadzór nad kursami zostały przypisane marszałkowi województwa, gdyż właśnie ten organ prowadził dotychczas te sprawy i w związku z tym dysponuje wykwalifikowaną kadrą. Jako zmianę należy potraktować przyjętą w przepisie art. 18 ust. 1 zasadę, że ww. zadania są wykonywane jako zadania z zakresu administracji rządowej. Jest to konieczne, gdyż od należytego wykonywania zadań w zakresie przygotowywania kierowców do przewozu towarów niebezpiecznych zależy bezpieczeństwo nie tylko pojedynczych osób, ale całych regionów kraju. Administracja rządowa powinna mieć możliwość koordynowania i nadzorowania należytego wykonywania zadań przez samorząd wojewódzki.

Rozbudowane przepisy art. 12 określające wymagania w stosunku do przedsiębiorców ubiegających się o zezwolenie na prowadzenie kursów kształcących oraz rodzaje wymaganych w związku z tym dokumentów są konsekwencją uwzględnienia przyjętych w Prawie działalności gospodarczej założeń dotyczących reglamentacji wykonywania działalności gospodarczej.

Spod reglamentacji wyłączono prowadzenie kursów przez jednostki wojskowe na potrzeby wojska (art. 14). Także nadzór nad taką działalnością będą prowadzić odpowiednie władze wojskowe (art. 15 ust. 5). Oczywiście, tak jak w przypadku kursów prowadzonych przez przedsiębiorców, jednostki wojskowe muszą zapewnić udział w egzaminie przedstawiciela marszałka województwa.

Ze względu na skalę dokonywanych przewozów towarów niebezpiecznych (ok. 10% wszystkich przewozów drogowych) oraz skalę ewentualnych zagrożeń, jest rzeczą bardzo ważną, aby organy kontroli ruchu drogowego i inne służby miały możliwość niezwłocznej weryfikacji dokumentów kierowców wykonujących ten transport, szczególnie zaświadczenia ADR. Dlatego też proponuje się: z jednej strony poszerzenie zakresu danych przetwarzanych przez centralną ewidencję kierowców (art. 34 pkt 5), a z drugiej strony nałożenie obowiązku przekazywania przez jednostki prowadzące kursy informacji o wydanych zaświadczeniach ADR do tej ewidencji (art. 16 ust. 1 pkt 5).

Przepis art. 19 nakłada na przedsiębiorców i inne podmioty wykonujące prace związane z przewozem towarów niebezpiecznych obowiązek przeszkolenia pracowników stosownie do zakresu ich obowiązków (np. w ramach szkoleń bhp). Dotyczy to także kierowców, którzy nie podlegają szkoleniu kursowemu.

W zakresie samego przewozu proponowane przepisy wprowadzają dwa rodzaje nadzoru. Nadzór zewnętrzny prowadzony przez wojewodę (art. 20) za pośrednictwem wyspecjalizowanych służb – inspekcji transportu drogowego i Państwowej Straży Pożarnej, oraz nadzór wewnętrzny w przedsiębiorstwie (art. 21 ust. 1) wykonywany przez przedsiębiorcę za pomocą doradcy do spraw bezpieczeństwa w transporcie towarów niebezpiecznych. Doradcy mają za zadanie m.in.

- doradztwo w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych,
- ocenę zgodności przewozu z wymaganiami określonymi w ustawie i umowie ADR,
- sporządzanie sprawozdań,
- sporządzanie raportów powypadkowych.

Przepisy art. 24 i 25 regulują zagadnienia związane z uzyskiwaniem uprawnień doradcy. Przyjęto, że kwalifikacje doradcy będą musiały być stale podnoszone, zgodnie z rozwojem przepisów umowy ADR, jak też postępem technicznym w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych. Dlatego też dokument stwierdzający zawodowe uprawnienia doradcy – świadectwo – będzie wydawany na 5 lat (art. 24 ust. 5). Przedłużenie ważności świadectwa będzie uzależnione m.in. od ukończenia kursu doskonalącego i złożenia egzaminu (art. 24 ust. 6).

Egzaminy, zarówno te dotyczące kandydatów na doradców, jak też doradców przedłużających świadectwo, ma prowadzić komisja egzaminacyjna powołana przez wojewódzkiego inspektora transportu drogowego (art. 24 ust. 2 pkt 3 i ust. 6 pkt 4). Opłaty za egzamin i stawki wynagrodzenia członków komisji ma określić akt wykonawczy (art. 26 pkt 3). Ponieważ w latach ubiegłych były prowadzone pilotażowe programy w zakresie przygotowania doradców, przepis art. 37 ust. 4 wskazuje osoby (uczestnicy programów pilotażowych), które uważać będzie się za spełniające wymagania określone w projekcie ustawy do uzyskania pierwszego świadectwa doradcy.

W przepisach art. 29 wskazano organy upoważnione do przeprowadzania kontroli przewozu materiałów niebezpiecznych. Kompetencje ITD, PSP, Policji, SG i PIP określa szczegółowo przepis art. 29 ust. 3. Pozostałe organy działają zgodnie ze swoimi uprawnieniami określonymi w odrębnych przepisach (art. 29 ust. 5). Jako czynnik mający na celu podniesienie efektywności tych kontroli została wprowadzona (art. 29 ust. 4) lista kontrolna, wypełniana podczas każdej kontroli. Każdy ze zobowiązanych organów przeprowadzających kontrolę, niezależnie od wyników kontroli, jest zobowiązany przesłać listę wojewódzkiemu inspektorowi transportu drogowego. Na podstawie przesyłanych list (art. 29) możliwe będzie rejestrowanie w centralnej ewidencji naruszeń, prowadzonej przez Głównego inspektora transportu drogowego, nieprawidłowości związanych z przewozem towarów niebezpiecznych. Przepis art. 27 wprowadza obowiązek zgłaszania Policji i Państwowej Straży Pożarnej niektórych towarów niebezpiecznych, których wykaz określi minister właściwy do spraw transportu, w drodze rozporządzenia (art. 27 ust. 4). Jest to kontynuacja dotychczas obowiązujących regulacji.

Proponuje się (art. 32) penalizację takich czynów, jak w szczególności:

- niedopełnienie obowiązków przez przedsiębiorcę prowadzącego kursy doszkalające,
- niedopełnienie wymagań w zakresie przeszkolenia osób wykonujących czynności związane z przewozem towarów niebezpiecznych stosownie do zakresu ich

obowiązków przez przedsiębiorców i inne podmioty wykonujące prace związane z przewozem,

- niewykonanie, nieprzesłanie odpowiednim organom lub nieprzechowywanie rocznych sprawozdań z działalności przedsiębiorców (albo innych podmiotów) wykonujących przewóz towarów niebezpiecznych.

Orzekanie w tych sprawach ma następować w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (art. 33).

Proponowana ustawa zmienia inne obowiązujące przepisy. Niezależnie od omówionych wyżej zmian o charakterze merytorycznym (poszerzenie istniejących ewidencji /kierowców i naruszeń/ o dane związane z przewozem towarów niebezpiecznych), część zmian wynika z wyłączenia tematyki ADR z przepisów ruchu drogowego. Dotyczy to propozycji zawartych w art. 34 pkt 1-4 i 7.

Ponadto w przepisach ustawy - Prawo o ruchu drogowym proponuje się:

- uporządkowanie wymagań związanych z obowiązkiem posiadania świadectwa kwalifikacji przez kierowców przewożących towary niebezpieczne (wymagane byłyby badania lekarskie i psychologiczne) – art. 34 pkt 6,
- rozszerzenie uprawnień inspektorów Inspekcji transportu drogowego do wykonywania kontroli ruchu drogowego także na pojazdy, którymi są wykonywane przewozy na potrzeby własne – art. 34 pkt 9, 10, 11.

W odniesieniu kontroli przeprowadzanej przez inspektorów ITD, ze względu na konieczność przeprowadzania kontroli przewozów towarów niebezpiecznych także w przedsiębiorstwach, jednoznacznie wskazano (art. 36 pkt 2) uprawnienia inspektorów w tym zakresie.

Ponieważ odrębne ustawy niejednokrotnie odwoływały się do przepisów o przewozie materiałów niebezpiecznych, zaproponowano ich zmianę, uwzględniając fakt, że projektowana ustawa operuje pojęciem „towary niebezpieczne” (art. 35 i art. 36 pkt 1, 4 i 5).

W projekcie zaproponowano uznanie dotychczasowych zaświadczeń o przeszkoleniu w zakresie przewozu materiałów niebezpiecznych (art. 37 ust. 2).

Aby zachować ciągłość procesu kursowego szkolenia kierowców oraz, aby dać czas na przygotowanie się przedsiębiorcom do wymagań niniejszej ustawy, działający dotychczas przedsiębiorcy mogą nadal prowadzić kursy kształcące do dnia 31 grudnia 2003 r. (art. 37 ust. 3).

Procedury wyłaniania producenta blankietów świadectw dopuszczenia pojazdu i zaświadczeń ADR, przeprowadzone w trybie określonym przepisami o zamówieniach publicznych, mogą trwać dłuższy okres czasu. Dlatego też zakłada się używanie tych blankietów od dnia 1 stycznia 2004 r. (art. 39 ust. 5).

Zakłada się wejście w życie przepisów ustawy z dniem 1 stycznia 2003 r. (art. 40), z wyjątkiem wchodzących w życie o rok później przepisów określających:

- obowiązek przekazywania informacji o wydanych zaświadczeniach do centralnej ewidencji kierowców,
- nadzór wewnętrzny w przedsiębiorstwie, prowadzony za pomocą doradcy, i obowiązki związane z tym nadzorem.

Przepisy projektu ustawy są zgodne z ustawodawstwem unijnym.

Ponieważ znaczna część zadań dla organów administracji publicznej jest realizowana już obecnie, a za nowe zadania (np. za wydawanie świadectwa doradcy) określono opłaty, wdrożenie projektu nie powinno skutkować dodatkowymi wydatkami dla budżetu państwa. Zadania te są wykonywane jako zadania z zakresu administracji rządowej już od dnia 1 stycznia 2001 r., na podstawie przepisu art. 62 ust. 3 w związku z art. 88 ust. 1 ustawy - Prawo działalności gospodarczej.

Należy podkreślić, że wdrożenie proponowanych przepisów powinno przyczynić się do dalszej poprawy bezpieczeństwa w transporcie towarów niebezpiecznych, a tym samym do uniknięcia ewentualnych zagrożeń, których likwidacja jest bardzo kosztowna.

**OCENA SKUTKÓW REGULACJI
DOT. PROJEKTU USTAWY O PRZEWOZIE DROGOWYM TOWARÓW
NIEBEZPIECZNYCH.**

1. Podmioty, na które oddziałują projektowane regulacje

Projektowana ustawa obejmuje wszystkie podmioty wykonujące transport drogowy towarów niebezpiecznych w tym w szczególności przewoźników, nadawców i odbiorców takich towarów. Rozwiązania zawarte w projekcie ustawy opierają się na ratyfikowanej przez Polskę Umowie europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR).

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt konsultowano ze Zrzeszeniem Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce (ZMPD) oraz z Polską Izbą Gospodarczą Transportu Samochodowego i Spedycji. Wyniki tych konsultacji wykorzystano w trakcie dalszych prac nad projektem. Wykorzystano również doświadczenia wynikające z realizacji programu pilotażowego w zakresie szkolenia doradców ds. bezpieczeństwa w transporcie towarów niebezpiecznych, zorganizowanego i przeprowadzonego przez resort transportu wspólnie z ZMPD.

3. Wpływ regulacji na:

a) sektor finansów publicznych

Wdrożenie projektu nie powinno skutkować dodatkowymi wydatkami dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, ponieważ znaczna część zadań dla organów administracji publicznej realizowana jest już obecnie, a za nowe zadania określono opłaty.

b) rynek pracy

Nie przewiduje się wpływu projektowanej ustawy na rynek pracy.

c) konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Nie przewiduje się wpływu projektowanej ustawy na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

d) sytuację i rozwój regionalny

Nie przewiduje się wpływu projektowanej ustawy na sytuację i rozwój regionalny.

4. Korzyści społeczne

Wejście w życie ustawy powinno przyczynić się do dalszej poprawy bezpieczeństwa w transporcie drogowym towarów niebezpiecznych, a tym samym do uniknięcia znacznych kosztów społecznych i materialnych wynikających ze skutków ewentualnych wypadków.

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury

z dnia2002 r.

**w sprawie szczegółowych warunków i trybu wystawiania i przedłużania świadectwa
dopuszczenia pojazdów, a także jego wzoru i sposobu wypełniania.**

Na podstawie art. 9 ust. 5 ustawy z dnia o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Badanie techniczne pojazdu, którego częścią składową jest cysterna powinno być poprzedzone sprawdzeniem spełnienia przez cysternę postanowień umowy ADR.

2. Sprawdzenie, o którym mowa w ust. 1 dokonuje się zgodnie z wymaganiami Rozdziału 9.1 umowy ADR.

§ 2. Świadectwo dopuszczenia pojazdu do ruchu wystawia się na druku według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Minister Infrastruktury

Wzór świadectwa dopuszczenia pojazdu

Format A-4
pionowo

ŚWIADECTWO DOPUSZCZENIA POJAZDÓW DO PRZEWOZU NIEKTÓRYCH TOWARÓW NIEBEZPIECZNYCH			
Świadectwo stwierdza, że pojazd opisany poniżej odpowiada wymaganiom określonym w umowie europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR).			
1. Świadectwo nr:	2. Producent pojazdu:	3. Nr identyfikacyjny pojazdu:	4. Nr rejestracyjny (jeśli występuje):
5. Nazwa i adres przewoźnika, użytkownika lub właściciela:			
6. Opis pojazdu:¹			
7. Oznaczenie pojazdu, zgodnie z 9.1.1.2 ADR:²			
EX/II	EX/III	FL	OX AT
8. Zwalniacz:³ Nie dotyczy Skuteczność, zgodnie z 9.2.3.3 ADR, jest wystarczająca dla jednostki transportowej o masie całkowitej wynoszącej t ⁴			
9. Opis cysterny (cystern) stałej / pojazdu baterii (jeżeli występuje):			
9.1 Producent cysterny:			
9.2 Numer dopuszczenia cysterny / pojazdu-baterii:			
9.3 Numer seryjny producenta cysterny / identyfikacja elementów pojazdu baterii:			
9.4 Roku produkcji:			
9.5 Kod cysterny, zgodnie z 4.3.3.1 lub 4.3.4.1 ADR:			
9.6 Przepisy szczególne, zgodnie z 6.8.4 ADR (jeżeli mają zastosowanie):			
10. Materiały niebezpieczne dopuszczone do przewozu:			
Pojazd spełnia warunki wymagane do przewozu materiałów niebezpiecznych przypisanych zgodnie z oznaczeniem (oznaczeniami) pojazdu podanym w pkt. 7.			
10.1 W przypadku pojazdu EX/II lub EX/III: ³		materiały klasy 1 łącznie z grupą zgodności J materiały klasy 1 z wyłączeniem grupy zgodności J	
10.2 W przypadku pojazdu cysterny / pojazdu-baterii: ³			
mogą być przewożone jedynie materiały dopuszczone na podstawie kodu cysterny i przepisów szczególnych podanych w pkt. 9 ⁵			
lub			
mogą być przewożone jedynie następujące materiały (klasa, numer UN oraz - jeśli to konieczne - grupa pakowania i prawidłowa nazwa przewozowa):			
Mogą być przewożone jedynie materiały, które nie reagują niebezpiecznie z materiałem zbiornika, uszczelkami, osprzętem i wykładziną (jeśli występuje).			
11. Uwagi:			
12. Ważne do:		Pieczęć organu wystawiającego	
		Miejsce, data, podpis	

¹ Zgodnie z definicjami pojazdów samochodowych oraz przyczep kategorii N i O, podanymi w Dodatku 7 do Jednolitej Rezolucji Dotyczącej Konstrukcji Pojazdów (R.E.3) lub w Dyrektywie 97/27/EC.

² Niepotrzebne skreślić.

³ Zaznaczyć właściwe

⁴ Podać właściwą wartość. Wartość 44 t nie ogranicza „rejestracyjnej/eksploatacyjnej dopuszczalnej masy całkowitej” podanej w dowodzie rejestracyjnym.

⁵ Są to materiały przypisane do kodu cysterny podanego w pkt. 9 lub do innego kodu cysterny dopuszczonego na podstawie hierarchii cystern podanej pod 4.3.3.1.2 lub 4.3.4.1.2, z uwzględnieniem mających zastosowanie przepisów szczególnych.

13. Przedłużenie ważności	
Termin ważności przedłuża się do	Pieczęć organu wystawiającego, miejsce, data, podpis

UWAGA: Świadectwo to powinno być zwrócone organowi wystawiającemu w przypadku, gdy pojazd jest wycofany z eksploatacji, przekazany innemu przewoźnikowi, użytkownikowi lub właścicielowi, o których mowa w pkt. 5, po upływie terminu ważności świadectwa oraz w przypadku zmiany (zmian) istotnych cech konstrukcyjnych pojazdu.

Uzasadnienie

Rozporządzenie stanowi wypełnienie delegacji zawartej w art. 9 ust. 5 ustawy z dnia o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr, poz.). Większość spraw z zakresu rozporządzenia uregulowanych jest bezpośrednio w przepisach umowy ADR rozdział 9.1. Ponieważ przepis art. 3 ust. 1 ustawy odsyła w sprawach nie uregulowanych ustawą bezpośrednio do tej umowy, przepisy rozporządzenia regulują jedynie kwestię kolejności wykonywanych badań (§ 1 ust. 1).

Rozporządzenie określa wzór świadectwa dopuszczenia pojazdu w załączniku do rozporządzenia.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków dla budżetu państwa.

Rozporządzenie jest zgodne z ustawodawstwem unijnym.

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury

z dnia2002 r.

w sprawie wysokości wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej powołanej przez jednostkę prowadzącą kurs dokształcający

Na podstawie art. 11 ust. 3 ustawy z dnia o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za sprawdzenie egzaminu członkom i przewodniczącemu komisji egzaminacyjnej powołanej przez jednostkę prowadzącą kurs przysługuje wynagrodzenie w wysokości:

- 1) 120 zł – przewodniczący komisji,
- 2) 100 zł – członek komisji.

2. Jeżeli liczba osób na egzaminie przewyższa 20 wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 ulega zwiększeniu o:

- 1) 6 zł za każdą dodatkową osobę – dla przewodniczącego komisji,
- 2) 5 zł za każdą dodatkową osobę – dla członka komisji.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Minister Infrastruktury

Uzasadnienie

Rozporządzenie stanowi wypełnienie delegacji zawartej w art. 11 ust. 3 ustawy z dnia o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr, poz.). Ustala ono stawki wynagrodzenia dla przewodniczącego i członków komisji egzaminacyjnej powołanej przez jednostkę prowadzącą kurs dokształcający dla kierowców pojazdów przewożących towary niebezpieczne.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków dla budżetu państwa. Rozporządzenie jest zgodne z ustawodawstwem unijnym.

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury

z dnia2002 r.

w sprawie kursów dokształcających kierowców przewożących towary niebezpieczne.

Na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy z dnia o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe wymagania w stosunku do podmiotów prowadzących kursy dokształcające oraz wzory zezwoleń na ich prowadzenie,
- 2) rodzaje i zakres kursów dokształcających i ich ramowy program,
- 3) warunki przeprowadzania kursów dokształcających oraz minimalny czas ich trwania,
- 4) zakres i formę egzaminu,
- 5) wzór zaświadczenia ADR.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa – ustawę z dnia o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr, poz.).
- 2) liczba marginesowa – numer przepisu załącznika A lub B umowy ADR,
- 3) klasa towarów niebezpiecznych, wybuchowych lub promieniotwórczych – grupę towarów niebezpiecznych, wydzieloną na podstawie dominującego zagrożenia zgodnie z podziałem przyjętym w umowie ADR,
- 4) ośrodek – przedsiębiorca lub jednostka wojskowa prowadzący kursy dokształcające
- 5) egzamin – egzamin, o którym mowa w przepisie art. 10 ust. 5 ustawy.

§ 3. 1. Ośrodek powinien posiadać odpowiednie warunki lokalowe, w szczególności:

- 1) co najmniej jedną salę wykładową o powierzchni nie mniejszej niż 30 m²,
- 2) pokój wykładowców o powierzchni nie mniejszej niż 10 m²,
- 3) archiwum o powierzchni nie mniejszej niż 6 m²,
- 4) zaplecze sanitarne.

2. Ośrodek powinien posiadać wyposażenie dydaktyczne odpowiadające obowiązującemu stanowi prawnemu i poziomowi techniki, zawierające co najmniej:

- 1) tablicę do pisania i makiety umożliwiającą pokazanie prawidłowego oznakowania pojazdów przewożących towary niebezpieczne,
- 2) tablice poglądowe, folie, diapozytywy, programy komputerowe lub filmy wideo (wraz z urządzeniami umożliwiającymi korzystanie z nich
- 3) teksty aktów prawnych z zakresu przewozu drogowego towarów niebezpiecznych.

3. Jeżeli z sali do prowadzenia zajęć korzysta jednocześnie więcej niż 20 osób, to powierzchnię określoną w ust. 1 pkt 1 zwiększa się o 1 m² – dla każdej dodatkowej osoby.

§ 4. 1. Marszałek województwa wydaje zezwolenie na prowadzenie kursów dokształcających na druku według wzoru określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Marszałek województwa prowadzi ewidencje wydanych zezwoleń.

§ 5. 1. Ustala się następujące rodzaje kursów kształcących początkowych kierowców przewożących towary niebezpieczne:

- 1) kurs podstawowy w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych różnych klas, w wymiarze co najmniej 24 godziny lekcyjne,
- 2) kurs specjalistyczny w zakresie przewozu w cysternach, w wymiarze co najmniej 16 godzin lekcyjnych,
- 3) kurs specjalistyczny w zakresie przewozu towarów wybuchowych klasy 1, w wymiarze co najmniej 8 godzin lekcyjnych,
- 4) kurs specjalistyczny w zakresie przewozu towarów promieniotwórczych klasy 7, w wymiarze co najmniej 8 godzin lekcyjnych,
- 5) kurs zintegrowany obejmujący swoim zakresem co najmniej kursy, o których mowa w pkt 1 i 2, w wymiarze co najmniej 40 godzin.

2. Godzina lekcyjna powinna trwać 45 minut.

3. W ciągu jednego dnia kursu dopuszcza się przeprowadzanie nie więcej niż 8 godzin lekcyjnych.

§ 6. Ramowy program kursów określają odpowiednio przepisy liczby marginesowej 8.2.2.3.2, 8.2.2.3.3, 8.2.2.3.4. oraz 8.2.2.3.5 umowy ADR.

§ 7. 1. Zakres programowy kursu kształcącego doskonalącego obejmuje odnoszące się do przewozu drogowego towarów niebezpiecznych nowe rozwiązania techniczne i merytoryczne oraz nowe lub zmienione przepisy w tym zakresie.

2. Czas trwania kursu kształcącego wynosi co najmniej 1 dzień, z zastrzeżeniem przepisów § 5 ust. 2 i 3.

§ 8. 1. Do przeprowadzania egzaminu stosuje się przepisy liczby marginesowej 8.2.2.7 umowy ADR.

2. Po przeprowadzeniu egzaminu komisja sporządza protokół zawierający jego wyniki i przekazuje go do marszałka województwa.

§ 9. Osoby które zdały egzamin z wynikiem pozytywnym otrzymują zaświadczenie ADR na druku według wzoru określonego w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 roku.

Minister Infrastruktury

Wzór druku zezwolenia na prowadzenie kursów doszkalających i doskonalących

format A-5 poziomo

.....
(pieczęć podłużna urzędu marszałkowskiego)

.....
(miejsce wydania, data wydania)

ZEZWOLENIE NR

.....
(pełna nazwa przedsiębiorcy)
z siedzibą w
(miejscowość, ulica, nr domu i nr lokalu)

posiada zezwolenie na prowadzenie kursów doszkalających i doskonalących kierowców przewożących towary niebezpieczne.

.....
(podpis i pieczęć imienna)

Wzór druku zaświadczenia ADR

Format dokumentu: 105 x 148 mm (po złożeniu 105 x 74 mm) Druk: dwustronny, tło koloru pomarańczowego

- 1 -

**ADR-ZAŚWIADCZENIE Z PRZESzkOLENIA KIEROWCÓW
POJAZDÓW PRZEWOŻĄCYCH MATERIAŁY NIE-
BEZPIECZNE**w cysternach ¹⁾w innych pojazdach ¹⁾**ADR-TRAINING CERTIFICATE FOR DRIVERS OF VEHICLES
CARRYING DANGEROUS GOODS**in tanks ¹⁾other than in tanks ¹⁾**Zaświadczenie Nr****Certificate No**

Wyróżniający znak Państwa

Distinguishing sign

wydającego zaświadczenie

of issuing State

Ważne na klasę lub klasy ^{1) 2)}Valid for class(es) ^{1) 2)}**w cysternach****w innych pojazdach****in tanks****other than in tanks**

1

1

2

2

3

3

4.1, 4.2, 4.3

4.1, 4.2, 4.3

5.1, 5.2

5.1, 5.2

6.1, 6.2

6.1, 6.2

7

7

8

8

9

9

do dnia (data) ³⁾until (date) ³⁾¹⁾ Wykreślić co nie jest objęte zaświadczeniem.

Strike out what does not apply.

²⁾ W odniesieniu do rozszerzenia inne klasy, patrz strona 3.

For extension to other classes, see page 3.

³⁾ W odniesieniu do przedłużenia ważności, patrz strona 2.

For renewal, see page 2.

- 2 -

Nazwisko

Surname

Imię (imiona)

First name (s)

Data urodzenia

Date of birth

Narodowość

Nationality

Podpis posiadacza

Signature of holder

Wydane przez

Issued by

Data

Date

Podpis ⁴⁾Signature ⁴⁾

Przedłużono do dnia

Renewed until

Przez

By

Data

Date

Podpis ⁴⁾Signature ⁴⁾⁴⁾ I/lub pieczęć władzy wydającej zaświadczenie.

And/or seal (or stamp) of issuing authority.

- 3 -

WAŻNOŚĆ ROZCIĄGA SIĘ NA KLASĘ LUB KLASY⁵⁾
EXTENDED TO CLASS(ES)⁵⁾

**w cysternach
in tanks**

1	Data
2	Date
3	
4.1, 4.2, 4.3	Podpis i/lub pieczęć
5.1, 5.2	Signature and/or seal or stamp
6.1, 6.2	
7	
8
9	

**w innych pojazdach
other than in tanks**

1	Data
2	Date
3	
4.1, 4.2, 4.3	Podpis i/lub pieczęć
5.1, 5.2	Signature and/or seal or stamp
6.1, 6.2	
7	
8
9	

⁵⁾ Wykreślić to, co nie jest objęte zaświadczeniem.
Strike out what does not apply.

- 4 -

TYLKO NA PRZEPISY KRAJOWE
FOR NATIONAL REGULATION ONLY

Seria ... Nr ...

Uzasadnienie

Rozporządzenie stanowi wypełnienie delegacji zawartej w art. 18 ust. 2 ustawy z dnia o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr, poz.). Określa ono szczegółowe wymagania w stosunku do podmiotów prowadzących kursy kształcące dla kierowców pojazdów przewożących towary niebezpieczne, rodzaje i zakres kursów kształcących, ich ramowy program, warunki przeprowadzania kursów kształcących oraz minimalny czas ich trwania.

W rozporządzeniu szczegółowo określono warunki lokalowe, które powinny być spełnione przez jednostkę prowadzącą kurs oraz rodzaje pomocy dydaktycznych, w które powinien być wyposażony ośrodek.

Rozporządzenie określa wzór wzór zaświadczenia ADR oraz zezwolenia na prowadzenie kursów.

W rozporządzeniu wyodrębniono cztery rodzaje kursów kształcących, w zależności od klas towarów niebezpiecznych oraz sposobu ich przewozu:

- 1) kurs podstawowy w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych różnych klas,
- 2) kurs specjalistyczny w zakresie przewozu w cysternach,
- 3) kurs specjalistyczny w zakresie przewozu towarów wybuchowych klasy 1,
- 4) kurs specjalistyczny w zakresie przewozu towarów promieniotwórczych klasy 7,

W sprawach szczegółowo uregulowanych w umowie ADR, rozporządzenie odsyła bezpośrednio do jej przepisów. Dotyczy to ramowego programu kursu oraz sposobu przeprowadzania egzaminu.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków dla budżetu państwa. Rozporządzenie jest zgodne z ustawodawstwem unijnym.

Rozporządzenie

Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji

z dnia2002 r.

w sprawie wzoru formularza rocznego sprawozdania z działalności w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych oraz czynności z tym związanych oraz sposobu jego wypełniania.

Na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy z dnia o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wzór formularza rocznego sprawozdania stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. 1. Roczne sprawozdanie sporządza się wypełniając formularz pismem maszynowym lub za pomocą komputera.

2. Roczne sprawozdanie podpisuje doradca, podając w sposób czytelny imię i nazwisko, oraz numer świadectwa doradcy.

§ 3. Oprócz wskazania informacji związanych bezpośrednio z koniecznością wypełnienia poszczególnych rubryk rocznego sprawozdania, doradca może wnieść w rubryce „dodatkowe adnotacje”:

- 1) uwagi i wnioski dotyczące obowiązujących przepisów pod kątem ich zastosowania w praktyce,
- 2) ocenę działań kompetentnych władz w zakresie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych,
- 3) uwagi dotyczące najpoważniejszych zagrożeń spowodowanych przewozem drogowym towarów niebezpiecznych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Minister Infrastruktury

**Minister Spraw Wewnętrznych
i Administracji**

Wzór formularza rocznego sprawozdania

Format A-4 pionowo
strona pierwsza

Roczne sprawozdanie za rok _____			
Nazwa przedsiębiorstwa (innego podmiotu)		Siedziba przedsiębiorstwa (podmiotu)	Miejsce na pieczęć
Nazwa materiału	Ilość materiału	Sposób przewozu	Wypadki lub inne wydarzenia
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐		w cysternie stałej	
		w kontenerze-cysternie (w tym MEGC)	
		w pojeździe-baterii	
		w cysternie odejmowalnej	
		w sztukach przesyłki	
		Luzem	
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐		w cysternie stałej	
		w kontenerze-cysternie (w tym MEGC)	
		w pojeździe-baterii	
		w cysternie odejmowalnej	
		w sztukach przesyłki	
		Luzem	
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐		w cysternie stałej	
		w kontenerze-cysternie (w tym MEGC)	
		w pojeździe-baterii	
		w cysternie odejmowalnej	
		w sztukach przesyłki	
		Luzem	
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐		w cysternie stałej	
		w kontenerze-cysternie (w tym MEGC)	
		w pojeździe-baterii	
		w cysternie odejmowalnej	
		w sztukach przesyłki	
		Luzem	
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐		w cysternie stałej	
		w kontenerze-cysternie (w tym MEGC)	
		w pojeździe-baterii	
		w cysternie odejmowalnej	
		w sztukach przesyłki	
		Luzem	

przedsiębiorstwo (inny podmiot)			strona

Nazwa materiału	Ilość materiału	Sposób przewozu	Wypadki lub inne wydarzenia
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐		w cysternie stałej	
		w kontenerze-cysternie (w tym MEGC)	
		w pojeździe-baterii	
		w cysternie odejmowalnej	
		w sztukach przesyłki	
		Luzem	
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐		w cysternie stałej	
		w kontenerze-cysternie (w tym MEGC)	
		w pojeździe-baterii	
		w cysternie odejmowalnej	
		w sztukach przesyłki	
		Luzem	
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐		w cysternie stałej	
		w kontenerze-cysternie (w tym MEGC)	
		w pojeździe-baterii	
		w cysternie odejmowalnej	
		w sztukach przesyłki	
		Luzem	
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐		w cysternie stałej	
		w kontenerze-cysternie (w tym MEGC)	
		w pojeździe-baterii	
		w cysternie odejmowalnej	
		w sztukach przesyłki	
		Luzem	
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐		w cysternie stałej	
		w kontenerze-cysternie (w tym MEGC)	
		w pojeździe-baterii	
		w cysternie odejmowalnej	
		w sztukach przesyłki	
		Luzem	
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐		w cysternie stałej	
		w kontenerze-cysternie (w tym MEGC)	
		w pojeździe-baterii	
		w cysternie odejmowalnej	
		w sztukach przesyłki	
		Luzem	

przedsiębiorstwo (inny podmiot)			strona

Nazwa materiału	Ilość materiału	Sposób przewozu	Wypadki lub inne wydarzenia
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐		w cysternie stałej	
		w kontenerze-cysternie (w tym MEGC)	
		w pojeździe-baterii	
		w cysternie odejmowalnej	
		w sztukach przesyłki	
		Luzem	
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐		w cysternie stałej	
		w kontenerze-cysternie (w tym MEGC)	
		w pojeździe-baterii	
		w cysternie odejmowalnej	
		w sztukach przesyłki	
		Luzem	
Dodatkowe adnotacje:			
Imię i nazwisko doradcy	Numer świadectwa doradcy	Podpis	Data sporządzenia

Uzasadnienie

Rozporządzenie stanowi wypełnienie delegacji zawartej w art. 23 ust. 3 ustawy z dnia o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr, poz.). Rozporządzenie określa wzór formularza rocznego sprawozdania z działalności w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych, czynności z tym związanych oraz sposobu jego wypełniania.

Jako zasadę przyjęto, iż sprawozdanie sporządza się wypełniając formularz pismem maszynowym lub za pomocą komputera. Oprócz informacji o charakterze statystycznym informacje zawarte w formularzu umożliwić mają systemową analizę funkcjonowania przepisów ustawy i umowy ADR. Zapewnia to możliwość umieszczania przez doradców uwag i wniosków dotyczących obowiązujących przepisów pod kątem ich zastosowania w praktyce, oceny działań kompetentnych władz w zakresie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych. Ponadto doradca może umieszczać własne uwagi dotyczące zagrożeń spowodowanych przewozem drogowym towarów niebezpiecznych.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków dla budżetu państwa. Rozporządzenie jest zgodne z ustawodawstwem unijnym.

**Rozporządzenie Ministra Infrastruktury
z dnia2002 r.**

**w sprawie uzyskiwania świadectwa przeszkolenia doradcy do spraw bezpieczeństwa
w transporcie towarów niebezpiecznych.**

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki i zakres kursów początkowych i kursów doskonalących,
- 2) szczegółowe warunki, zakres i formę egzaminu kandydatów na doradców oraz doradców,
- 3) wysokość opłat za sprawdzenie kwalifikacji kandydatów na doradców i doradców oraz wysokość wynagrodzenia członków komisji sprawdzających ich kwalifikacje,
- 4) wzór świadectwa doradcy.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) liczba marginesowa – numer przepisu załącznika A lub B umowy ADR,
- 2) kurs – kurs początkowy lub doskonalący doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie towarów niebezpiecznych,
- 3) egzamin – egzamin sprawdzający kwalifikacje kandydatów na doradców i doradców, o którym mowa w przepisie art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy o przewozie drogowym materiałów niebezpiecznych.

§ 3. 1. Zakres kursów obejmuje zagadnienia odnoszące się do:

- 1) zagrożeń związanych z transportem towarów niebezpiecznych,
- 2) regulacji prawnych w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych,
- 3) obowiązków doradcy wynikających z obowiązujących przepisów.

2. Program kursu powinien uwzględniać nowe rozwiązania techniczne i merytoryczne oraz nowe lub zmienione przepisy w tym zakresie.

3. Ramowy i szczegółowy program kursów określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 4. 1. Osoba, która ukończyła kurs otrzymuje zaświadczenie o jego ukończeniu wydawane przez jednostkę prowadzącą kurs na druku, którego wzór określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

2. Świadectwo ukończenia kursu jest ważne przez okres 12 miesięcy począwszy od dnia jego wydania.

§ 5. 1. Egzamin obejmuje sprawdzenie wiedzy, rozumienia zagadnień i umiejętności praktycznych odpowiednio z zakresu ukończonego szkolenia lub kursu, w szczególności tematy, o których mowa w przepisie liczby marginesowej 1.8.3.11 umowy ADR.

3. Egzamin przeprowadza komisja w składzie 4-osobowym, z udziałem:

- 1) przewodniczącego komisji,
- 2) 2 członków komisji,
- 3) sekretarza komisji.

4. Przewodniczącym komisji, o której mowa w ust. 2, jest osoba posiadająca uprawnienia doradcy, a członkami osoby posiadające posiadają wyższe wykształcenie i co najmniej

ośmioletnią praktykę zawodową w dziedzinie: właściwości towarów niebezpiecznych, konstrukcji i eksploatacji opakowań, cystern i pojazdów przeznaczonych do ich przewozu, ratownictwa drogowego i chemicznego, ochrony przeciwpożarowej lub bezpieczeństwa ruchu drogowego.

5. Do przeprowadzania egzaminu stosuje się przepisy liczby marginesowej 1.8.3.12, 1.8.3.13 oraz 1.8.3.14 umowy ADR.

6. Katalog pytań stosowanych podczas egzaminu jest zatwierdzany przez Ministerstwo Infrastruktury po uzyskaniu pozytywnej opinii jednostki naukowo-badawczej akredytowanej w polskim systemie akredytacji.

7. Po przeprowadzeniu egzaminu komisja sporządza protokół zawierający jego wyniki, którego kopię przekazuje się do wojewódzkiego inspektora transportu drogowego właściwego miejscowo ze względu na miejsce zamieszkania kandydata na doradcę lub doradcy.

§ 7. Osoba, która zdała egzamin z wynikiem pozytywnym otrzymuje świadectwo przeszkolenia doradcy do spraw bezpieczeństwa w zakresie transportu towarów niebezpiecznych na druku według wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 8. Ustala się opłatę za egzamin w wysokości 100 zł.

§ 9. Ustala się wynagrodzenie członków komisji egzaminacyjnej w wysokości:

- 1) 150 zł – przewodniczący komisji,
- 2) 120 zł – członek komisji,
- 3) 80 zł – sekretarz komisji.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Minister Infrastruktury

PROGRAM SZKOLENIA

1. PROGRAM RAMOWY

Nr modułu	Tytuł	Ilość godzin*
1	Moduł podstawowy	10
2	Moduł klas materiałów niebezpiecznych	10
3	Moduł drogowy	10
4	Konsultacje	2
Łącznie:		32

2. PROGRAM SZCZEGÓŁOWY

2.1 Moduł podstawowy

Lp.	Temat	Czas *
1	Wprowadzenie w system regulacji prawnych: <ul style="list-style-type: none"> - cel i zakres regulacji - podstawowe pojęcia i definicje - charakterystyka obowiązujących przepisów – międzynarodowych i krajowych, - ramy prawne działania doradcy ds. bezpieczeństwa - informacja na temat restrukturyzacji przepisów międzynarodowych dotyczących transportu materiałów niebezpiecznych - praktyczne posługiwanie się przepisami – ćwiczenia 	2
2	Podstawy identyfikacji i klasyfikacji materiałów niebezpiecznych w transporcie: <ul style="list-style-type: none"> - cel i zasady podziału materiałów niebezpiecznych według systemu ONZ - podział na klasy na podstawie zagrożenia dominującego - grupowanie materiałów w obrębie klasy według stopnia zagrożenia - identyfikacja materiału na podstawie numeru rozpoznawczego lub prawidłowej nazwy przewozowej (PNP) - zasady klasyfikacji materiałów charakteryzujących się jednym lub kilkoma zagrożeniami; algorytm klasyfikacji – hierarchia zagrożeń - identyfikacja i klasyfikacja wybranych materiałów – ćwiczenia 	2

* / Czas określony jest w godzinach lekcyjnych (1 godzina lekcyjna = 45 minut).

3	Zasady pakowania materiałów: <ul style="list-style-type: none"> - funkcja opakowania w transporcie materiałów niebezpiecznych - dobór opakowania z punktu widzenia potrzeb użytkowych - dobór opakowań z punktu widzenia bezpieczeństwa - podstawowe rodzaje opakowań: <ul style="list-style-type: none"> - opakowania jednostkowe - opakowania złożone - opakowania kombinowane - opakowania zbiorcze - dobór opakowań dla wybranych materiałów – ćwiczenia 	1
4	Oznakowanie sztuki przesyłki: <ul style="list-style-type: none"> - funkcja oznakowania - informacja o zagrożeniach - identyfikacja materiału - informacja o prawidłowym doborze opakowania - adresaci informacji zawartej w oznakowaniu - dobór oznakowania sztuki przesyłki dla wybranych materiałów - ćwiczenia 	1
5	Wyłączenia w stosowaniu przepisów (progi zgodności): <ul style="list-style-type: none"> - cel zastosowania wyłączeń - całkowite wyłączenie spod działania przepisów niektórych rodzajów przewozów - całkowite wyłączenie spod działania przepisów niektórych materiałów, pod warunkiem zachowania określonych limitów ilościowych oraz zastosowania określonego rodzaju opakowania - częściowe wyłączenie spod działania przepisów, pod warunkiem zachowania określonych limitów ilościowych ładunku w atestowanych opakowaniach 	1
6	Dokumentacja związana z przesyłką i działaniami ratunkowymi: <ul style="list-style-type: none"> - karta charakterystyki materiału - certyfikat klasyfikacyjny - dokument przewozowy - oświadczenie nadawcy - świadectwo dopuszczenia pojazdu (ADR) - zezwolenie dotyczące wykonywania czynności ładunkowych w miejscach publicznych (ADR) - pisemna instrukcja dla kierowcy - zezwolenie na transport odpadów - (raport powypadkowy) 	1
7	Kontrola przewozów - przedmiot, zakres i procedury: <ul style="list-style-type: none"> - materiał <ul style="list-style-type: none"> - dopuszczenie - klasyfikacja - opakowanie <ul style="list-style-type: none"> - certyfikacja i dobór - znakowanie - stan - warunki przewozu - wymagane dokumenty - oznakowanie, wyposażenie i stan techniczny pojazdu 	1

	<ul style="list-style-type: none"> - kwalifikacje osób związanych z transportem - dokumentacja potwierdzająca obowiązkowe szkolenia - dokumentacja określająca zakres odpowiedzialności - tworzenie przykładowej listy kontrolnej - ćwiczenia 	
--	---	--

8	Zasady odpowiedzialności za szkody spowodowane transportem materiałów niebezpiecznych: <ul style="list-style-type: none"> - zakres odpowiedzialności w układzie: nadawca/przewoźnik/odbiorca - odpowiedzialność cywilna - odpowiedzialność karna 	1
---	--	---

2.2 Moduł klas materiałów niebezpiecznych

Lp.	Temat	Czas
1	Zagrożenia stwarzane przez materiały uznane za niebezpieczne: <ul style="list-style-type: none"> - rodzaje zagrożeń – zagrożenie dominujące – podział na klasy - stopień zagrożenia 	2
2	Kryteria klasyfikacyjne: <ul style="list-style-type: none"> - omówienie kryteriów w poszczególnych klasach - zaliczanie materiałów do litery w obrębie punktu - kryteria stosowane przy klasyfikacji mieszanin, preparatów i odpadów - omówienie niektórych metod badań kryterialnych materiału 	2
3	Dobór opakowań na podstawie zagrożenia stwarzanego przez materiał: <ul style="list-style-type: none"> - rodzaje i typy opakowań - badania i certyfikacja opakowań - znakowanie opakowań i sztuk przesyłki – kod opakowaniowy, nalepki i napisy ostrzegawcze, etykiety zgodne z rozporządzeniem MZiOS - dobór opakowania na podstawie zapisu klasyfikacyjnego - ćwiczenia 	1
4	Zasady pakowania razem (do jednego opakowania) oraz zakazy ładowania razem (do jednego pojazdu lub kontenera): <ul style="list-style-type: none"> - analiza możliwości pakowania razem materiałów stwarzających różne zagrożenia - zakazy ładowania razem – ćwiczenia 	1

5	Odpady niebezpieczne i materiały zagrażające środowisku: <ul style="list-style-type: none"> - zasady klasyfikacji odpadów: <ul style="list-style-type: none"> - wg ADR/RID - wg przepisów Ministra Ochrony Środowiska - inne materiały zagrażające środowisku 	1
6	Materiały i przedmioty wybuchowe (klasa 1): <ul style="list-style-type: none"> - zasady podziału na podklasy i grupy zgodności - metody pakowania materiałów wybuchowych - uszeregowanie podklas według malejącego stopnia zagrożenia - przepisy szczególne dotyczące materiałów wybuchowych - zakazy ładowania razem materiałów wybuchowych w oparciu o grupy zgodności – ćwiczenia 	1

7	Warunki przewozu materiałów promieniotwórczych (klasa 7): <ul style="list-style-type: none"> - charakterystyka promieniowania jonizującego, jego oddziaływanie na człowieka - pomiar mocy dawki i skażeń promieniotwórczych dla celów oceny narażenia radiacyjnego - kryteria doboru opakowań transportowych dla materiałów promieniotwórczych - charakterystyka działań w sytuacjach awaryjnych - określanie warunków przewozu dla wybranych materiałów - ćwiczenia 	2
---	--	---

2.3 Moduł drogowy

Lp.	Temat	Czas
1	Pojazdy używane do przewozu materiałów niebezpiecznych: <ul style="list-style-type: none"> - konstrukcja - typy pojazdów EX/II, EX/III, FL, AT, OX - wyposażenie <ul style="list-style-type: none"> - podstawowe - dodatkowe - sprzęt gaśniczy - oznakowanie jednostek transportowych przy przewozie: <ul style="list-style-type: none"> - sztuk przesyłki - materiałów stałych luzem - materiałów ciekłych, sypkich i gazów w cysternach 	3
2	Załadunek i rozładunek: <ul style="list-style-type: none"> - procedury operacyjne mające na celu zachowanie wymaganego poziomu bezpieczeństwa - segregacja materiałów: zagrażających wybuchem, trujących i zakaźnych oraz promieniotwórczych 	1
3	Dokumenty wymagane podczas przewozu: <ul style="list-style-type: none"> - weryfikacja zapisów w dokumencie przewozowym wynikająca z analizy oznakowania sztuk przesyłki i informacji nadawcy - weryfikacja treści pisemnej instrukcji dla kierowcy - inne wymagane dokumenty 	1
4	Szkolenie kierowców oraz innych osób związanych z transportem: <ul style="list-style-type: none"> - rodzaje i zakres kursów - dokumentacja 	1

5	Przewóz w cysternach: <ul style="list-style-type: none">- rodzaje cystern:<ul style="list-style-type: none">- cysterny stałe- cysterny odejmowalne- pojazdy-baterie- kontenery-cysterny- cysterny do przewozu materiałów o różnych stanach skupienia:<ul style="list-style-type: none">-gazowym<ul style="list-style-type: none">- ciekłym- stałym- stopionym- cysterny do przewozu odpadów- systemy zabezpieczeń stosowane w cysternach	2
6	Zagrożenia dla ludzi i środowiska spowodowane transportem materiałów niebezpiecznych – ratownictwo techniczne i chemiczne: <ul style="list-style-type: none">- organizacja systemu ratowniczo-gaśniczego- zasady działań ratowniczych na miejscu wypadku z materiałem niebezpiecznym- zagadnienia ochrony środowiska	2

Wzór druku zaświadczenia o ukończenia szkolenia

format A5 poziomo

.....
miejsce na pieczęć jednostki wydającej zaświadczenie

.....
miejscowość, data

Świadcstwo ukończenia kursu nr¹⁾

Pan/Pani²⁾ zamieszkały/ła²⁾ w
przy ulicy lokal nr
ukończył/ła²⁾ kurs³⁾
przeprowadzony w dniach w

.....
podpis i pieczętka kierownika jednostki wydającej zaświadczenie

¹⁾ wpisać kolejny numer wydawanego zaświadczenia

²⁾ niepotrzebnie skreślić

³⁾ wpisać rodzaj ukończonego kursu

Załącznik nr 3

Wzór druku świadectwa przeszkolenia doradcy do spraw bezpieczeństwa w zakresie transportu towarów niebezpiecznych

Format A-5
pionowo

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ**

**Świadectwo przeszkolenia doradcy
do spraw bezpieczeństwa w zakresie transportu towarów niebezpiecznych**

Świadectwo nr

Znak wyróżniający państwa wydającego świadectwo

Nazwisko

Imię (imiona)

Data i miejsce urodzenia

Narodowość

Podpis posiadacza

Ważne do dla przedsiębiorstw, które przewożą towary niebezpieczne lub dokonują związanego z tym załadunku lub rozładunku:

w transporcie drogowym*/ w transporcie kolejowym*/ w żegludze śródlądowej*/

*/ niepotrzebne skreślić

Wydane przez

Data Podpis

Przedłużone do Przez

Data Podpis

Uzasadnienie

Rozporządzenie stanowi wypełnienie delegacji zawartej w art. 26 ustawy z dnia o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr, poz.).

Rozporządzenie określa szczegółowe warunki i zakres kursów początkowych i kursów doskonalących dla doradców, szczegółowe warunki, zakres i formę egzaminu kandydatów na doradców oraz doradców, wysokość opłat za sprawdzenie kwalifikacji kandydatów na doradców i doradców oraz wysokość wynagrodzenia członków komisji sprawdzających ich kwalifikacje, a także wzór świadectwa doradcy.

Ramowy i szczegółowy program kursów określony został w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

Z kolei w odniesieniu do świadectwa ukończenia kursu przyjęto zasadę, iż jest ono ważne przez okres 12 miesięcy począwszy od dnia jego wydania.

Rozporządzenie określa zakres egzaminu stanowiąc, iż obejmuje on sprawdzenie wiedzy, rozumienia zagadnień i umiejętności praktycznych odpowiednio z zakresu ukończonego szkolenia, a w szczególności tematy, o których mowa w przepisie liczby marginesowej 1.8.3.11 umowy ADR.

Rozporządzenie ustaliło opłatę za egzamin w wysokości 100 zł oraz wynagrodzenia poszczególnych członków komisji w wysokości od 80 do 150 zł w zależności od pełnionej funkcji.

W załącznikach do rozporządzenia ustalono wzór druku zaświadczenia o ukończenia szkolenia oraz wzór druku świadectwa przeszkolenia doradcy do spraw bezpieczeństwa w zakresie transportu towarów niebezpiecznych. Ten ostatni druk spełnia wymagania stawiane w umowie ADR.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków dla budżetu państwa. Rozporządzenie jest zgodne z ustawodawstwem unijnym.

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury

z dnia2002 r.

w sprawie towarów niebezpiecznych których przewóz podlega obowiązkowi zgłoszenia

Na podstawie art. 27 ust. 4 ustawy z dnia ... o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wykaz towarów niebezpiecznych, których przewóz podlega obowiązkowi zgłoszenia,
- 2) zakres informacji podlegającej zgłoszeniu,
- 3) formę zgłoszenia.

§ 2. Ustala się wykaz towarów niebezpiecznych, których przewóz podlega obowiązkowi zgłoszenia do komendanta wojewódzkiego Policji oraz do komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Zgłoszenie powinno mieć formę pisemną i zawierać następujące dane:

- 1) nazwę towaru niebezpiecznego i jego numer rozpoznawczy,
- 2) klasyfikację towaru (odpowiednio: klasa, punkt, litera, podklasa, grupa zgodności, karta),
- 3) ilość towaru i sposób jego przewozu (odpowiednio: przewóz w cysternie, luzem lub w sztukach przesyłki),
- 4) planowane miejsce i czas rozpoczęcia przewozu,
- 5) planowaną trasę przewozu,
- 4) nazwy i adresy przewoźnika, nadawcy i odbiorcy towaru.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Minister Infrastruktury

ZAŁĄCZNIK

**WYKAZ TOWARÓW NIEBEZPIECZNYCH, KTÓRYCH
PRZEWÓZ PODLEGA ZGŁOSZENIU**

Klasa niebezpieczeństwa	Towary niebezpieczne, których przewóz podlega zgłoszeniu
1	- towary podklasy 1.1 grupy zgodności A, - pozostałe towary podklasy 1.1 w ilości większej niż 1.000 kg ¹⁾ , - towary podklasy 1.2 w ilości większej niż 3.000 kg ¹⁾ , - towary podklasy 1.3 w ilości większej niż 5.000 kg ¹⁾ , - towary podklasy 1.5 w ilości większej niż 5.000 kg ¹⁾
2	- gazy grup: T, TF, TC, TO, TFC, TOC, przewożone w cysternach o pojemności większej niż 3.000 litrów
3, 4.2, 4.3, 5.1, 6.1 i 8	- towary wymienione pod literą a) różnych punktów tych klas, przewożone w cysternach o pojemności większej niż 3.000 litrów
5.2	- towary przewożone w cysternach
6.2	- towary wymienione w punkcie 1 tej klasy
7	- sztuki przesyłki typu B(U) zawierające materiał promieniotwórczy o łącznej aktywności większej niż 10 ¹⁴ Bq - sztuki przesyłki typu B(M)
	- sztuki przesyłki z materiałami rozszczepialnymi, jeżeli suma wskaźników transportowych przewożonych sztuk przesyłki przekracza 50
	- wypalone paliwo jądrowe
	- towary przewożone w specjalnych warunkach

¹⁾ łączna masa netto towarów przewożonych na pojeździe samochodowym i przyczepie.

Uzasadnienie

Rozporządzenie stanowi wypełnienie delegacji zawartej w art. 27 ust. 4 ustawy z dnia o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr, poz.). W rozporządzeniu określono wykaz towarów niebezpiecznych, których przewóz podlega obowiązkowi zgłoszenia, zakres informacji podlegającej zgłoszeniu, formę zgłoszenia.

Ustalając wykaz towarów niebezpiecznych kierowano się potencjalnym zagrożeniem związanym z ich przewozem.

Rozporządzenie określa, iż zgłoszenie powinno mieć formę pisemną i zawierać niezbędne dla przeciwdziałania zagrożeniom dane, enumeratywnie wyliczone w rozporządzeniu.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków dla budżetu państwa.

Rozporządzenie jest zgodne z ustawodawstwem unijnym.

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury

z dnia2002 r.

w sprawie wzoru listy kontrolnej wypełnianej przez osoby dokonujące kontroli przewozu towarów niebezpiecznych oraz sposobu i zakresu jej wypełniania

Na podstawie art. 31 ust. 1 ustawy z dnia o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wzór formularza listy kontrolnej stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. 1. Listę kontrolną wypełnia się na podstawie stanu faktycznego ustalonego podczas przeprowadzanej kontroli przewozu materiałów niebezpiecznych.

2. Listę kontrolną wypełnia się:

- 1) ręcznie,
- 2) długopisem (piórem) barwy niebieskiej lub czarnej,
- 3) piśmem czytelnym, stosując tzw. „wersaliki”.

§ 3. 1. Wypełnioną listę kontrolną oraz jej kopię podpisuje osoba przeprowadzająca kontrolę podając ponadto w sposób czytelny nazwę organu lub jednostki przeprowadzającej kontrolę oraz swoje imię i nazwisko.

2. W przypadku, gdy kontrolę przeprowadza kilka osób reprezentujących ten sam organ, listę kontrolną podpisuje wyłącznie jedna z nich.

3. W przypadku, gdy kontrola przeprowadzana jest przy współudziale innych upoważnionych organów, listę kontrolną podpisuje odrębnie przedstawiciel każdego z nich.

§ 4. Zezwala się na komputerowe sporządzanie listy kontrolnej, pod warunkiem, że jej wydruk (wraz z kopią) i podpisanie nastąpi nie później niż z chwilą zakończenia kontroli.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Minister Infrastruktury

Lista kontrolna przewozu towarów niebezpiecznych

Format A-4
Strona 1

1. Miejsce kontroli:		2. Data:	3. Czas:
4. Nr rejestracyjny / kraj rejestracji pojazdu samochodowego:			
5. Nr rejestracyjny / kraj rejestracji pojazdu przyczepy(naczepy):			
6. Rodzaj pojazdu:	☐ samochód ciężarowy	☐ pojazd członowy	☐ inny:
7. Nazwa i adres przedsiębiorstwa wykonującego przewóz:			
8. Imię, nazwisko i narodowość kierowcy:			
9. Nazwa i adres nadawcy (-ów)*:/:			
10. Nazwa i adres odbiorcy (-ów)*:/:			
11. Łączna ilość towarów niebezpiecznych w jednostce transportowej:			
12. Ładunek przekracza ograniczenia podane pod 1.1.3.6.3 lub 1.1.3.6.4 ADR		☐ tak	☐ nie
13. Sposób przewozu:	☐ w sztukach przesyłki	☐ w cysternie stałej	☐ luzem
		☐ w kontenerze-cysternie (w tym MEGC)	
		☐ w pojeździe-baterii	
		☐ w cysternie odejmowalnej	
14. Dokument przewozowy	☐ sprawdzono	stwierdzono następujące nieprawidłowości*:/:	
	☐ nie dotyczy		
15. Zaświadczenie ADR	☐ sprawdzono	stwierdzono następujące nieprawidłowości*:/:	
	☐ nie dotyczy		
16. Świadectwo dopuszczenia pojazdu	☐ sprawdzono	stwierdzono następujące nieprawidłowości*:/:	
	☐ nie dotyczy		
17. Inne wymagane dokumenty	☐ sprawdzono	stwierdzono następujące nieprawidłowości*:/:	
	☐ nie dotyczy		
18. Towar dopuszczony do przewozu**/	☐ sprawdzono	stwierdzono następujące nieprawidłowości*:/:	
	☐ nie dotyczy		
19. Pojazd dopuszczony do przewozu**/	☐ sprawdzono	stwierdzono następujące nieprawidłowości*:/:	
	☐ nie dotyczy		

20. Zakazy ładowania raz	sprawdzono	stwierdzono następujące nieprawidłowości ^{*/} :
	nie dotyczy	
21. Rdzieszczenie i umocowanie ładku	sprawdzono	stwierdzono następujące nieprawidłowości ^{*/} :
	nie dotyczy	
22. Szłość i stan techniczny opów	sprawdzono	stwierdzono następujące nieprawidłowości ^{*/} :
	nie dotyczy	
23. Odkowanie szuk przesyłki i kenerów	sprawdzono	stwierdzono następujące nieprawidłowości ^{*/} :
	nie dotyczy	
24. Oznakowanie pojów	sprawdzono	stwierdzono następujące nieprawidłowości ^{*/} :
	nie dotyczy	
25. Gańnice	sprawdzono	stwierdzono następujące nieprawidłowości ^{*/} :
	nie dotyczy	
26. Pozostałe wymażnie	sprawdzono	stwierdzono następujące nieprawidłowości ^{*/} :
	nie dotyczy	
27. INNE / UWAGI		
28. Imię, nazwisko i podpis osoby przeprowadzającej kontrolę:		

^{*/} W przypadku braku miejsc należy kontynuować zapis w rubryce „Uwagi”.

^{**/} Należy uwzględnić sposób przewozu podany w rubryce 13.

Uzasadnienie

Rozporządzenie stanowi wypełnienie delegacji zawartej w art. 31 ust. 1 ustawy z dnia o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr, poz.).

Rozporządzenie określa wzór listy kontrolnej wypełnianej przez osoby dokonujące kontroli przewozu towarów niebezpiecznych, który umożliwia wyegzekwowanie efektywnego przeprowadzenia tej kontroli. Obligatoryjnie wypełniana lista pozwoli na sprawdzenie wszystkich elementów istotnych z punktu widzenia bezpieczeństwa przewozu, w tym w szczególności prawidłowej klasyfikacji przewożonych towarów, ich opakowania oraz oznakowania.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków dla budżetu państwa.

Rozporządzenie jest zgodne z ustawodawstwem unijnym

**Rozporządzenie
Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji**

z dnia2002 r.

w sprawie usuwania pojazdów przewożących towary niebezpieczne

Na podstawie art. 31 ust. 2 ustawy z dnia o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) dodatkowe warunki techniczne parkingów na które usuwane są pojazdy przewożące towary niebezpieczne,
- 2) tryb wniesienia opłaty pokrywającej koszty związane z usunięciem pojazdu przewożącego towary niebezpieczne, parkowaniem i czynnościami zabezpieczającymi.

§ 2. 1. Parking na który usuwane są pojazdy niebezpieczne powinien mieć nie mniej niż dwa stanowiska postojowe dla pojazdów przewożących materiały niebezpieczne usytuowane w odległości nie mniejszej niż:

- 1) 30 m – od budynków i urządzeń inżynierskich nie związanych z parkingiem,
- 2) 40 m – od lasu o powierzchni powyżej 3 ha, gazociągów wysokiego ciśnienia i torów kolejowych,
- 3) 300 m – od budynków mieszkalnych i innych przeznaczonych na pobyt ludzi. 30 m od budynków i urządzeń przeznaczonych dla uczestników ruchu, a także od stanowisk postojowych dla innych pojazdów.

2. Stanowiska postojowe dla pojazdów przewożących materiały niebezpieczne nie powinny być usytuowane w zagłębieniach terenu, w terenie podmokłym oraz w odległości mniejszej niż 10 m od rowów, studzienek i urządzeń melioracyjnych.

3. Stanowiska postojowe dla pojazdów przewożących materiały niebezpieczne powinny mieć odrębny, szczelny system odwodnienia, zaopatrzone w urządzenia do przejmowania i neutralizacji wycieków niebezpiecznych substancji.

4. Nawierzchnia stanowiska postojowego dla pojazdów przewożących materiały niebezpieczne powinna być utwardzona, nienasiąkliwa oraz zapobiegająca przenikaniu materiałów niebezpiecznych do gruntu i urządzeń melioracyjnych.

5. Ukształtowanie stanowisk postojowych dla pojazdów przewożących materiały niebezpieczne powinno uniemożliwiać rozprzestrzenianie się ewentualnego rozlewiska materiałów niebezpiecznych poza teren stanowisk.

6. Do stanowisk postojowych dla pojazdów przewożących materiały niebezpieczne powinien być doprowadzony dojazd o parametrach technicznych określonych w przepisach odrębnych dotyczących dróg pożarowych.

7. Parking powinien być wyposażony w sprzęt gaśniczy, materiały neutralizujące i pomocnicze w ilości i rodzaju uzgodnionych z właściwym komendantem wojewódzkim Państwowej Straży Pożarnej.

§ 3. 1. Opłatę pokrywającą koszty związane z usunięciem pojazdu przewożącego towary niebezpieczne, parkowaniem i czynnościami zabezpieczającymi wnosi się do przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego parking.

2. Przedsiębiorca lub inny podmiot, o którym mowa w ust. 1 wystawia osobie upoważnionej do odbioru pojazdu pokwitowanie za wniesioną opłatę i następnie rozlicza całość opłaty pomiędzy jednostki realizujące poszczególne czynności.

3. Pojazd nie może być wydany upoważnionej osobie bez dokonania opłaty.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Minister Spraw Wewnętrznych
i Administracji

Uzasadnienie

Rozporządzenie stanowi wypełnienie delegacji zawartej w art. 31 ust. 2 ustawy z dnia o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr, poz.).

Rozporządzenie określa dodatkowe warunki techniczne parkingów na które usuwane są pojazdy przewożące towary niebezpieczne oraz tryb wniesienia opłaty pokrywającej koszty związane z usunięciem pojazdu przewożącego towary niebezpieczne, parkowaniem i czynnościami zabezpieczającymi.

Ustalając dodatkowe warunki techniczne kierowano się istniejącymi uregulowaniami dotyczącymi warunków technicznych parkingów dla pojazdów przewożących materiały niebezpieczne umieszczonych przy autostradach. Te uregulowania dają gwarancję minimalizacji ewentualnych zagrożeń spowodowanych parkowaniem tych pojazdów.

W rozporządzeniu przyjęto zasadę, że opłatę pokrywającą koszty związane z usunięciem pojazdu przewożącego towary niebezpieczne, parkowaniem i czynnościami zabezpieczającymi wnosi się do przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego parking. Dopiero ten przedsiębiorca rozlicza całość opłaty pomiędzy jednostki realizujące poszczególne czynności.

Rozporządzenie wprowadza zasadę, iż pojazd nie może być wydany upoważnionej osobie bez dokonania opłaty.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków dla budżetu państwa. Rozporządzenie jest zgodne z ustawodawstwem unijnym.

Tabela zgodności

(ustawa o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych)

Lp.	UE	JUE	JPL	Treść przepisu	Przepisy intertemporalne	Uwagi
1.	Dyrektywa Rady 94/55/WE z dnia 21 listopada 1994 r., w sprawie ujednoczenia prawa państw członkowskich w zakresie transportu drogowego towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE nr L 319, 12.12.1994)	Art. 1 ust. 1	Art. 1 oraz art.5 ust. 1 pkt 2	<p>Art. 1. Przepisy ustawy mają zastosowanie do przewozu drogowego towarów niebezpiecznych.</p> <p>Art. 5. 1. Dopuszcza się odstępstwa od przepisów ustawy w przypadku przewozu towarów niebezpiecznych:</p> <p>2) pojazdami będącymi w dyspozycji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej na warunkach i w trybie określonych odrębnymi przepisami, w przypadkach uzasadnionych względami obronności państwa lub koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego</p>		
		Art. 2	Art. 2 pkt 1,2 i 3 oraz art.3 ust. 2	<p>Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:</p> <p>1) umowa ADR – Umowę europejską dotyczącą międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych, sporządzoną w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 1975 r. Nr 35, poz. 189 i 190, z 1977 r. Nr 36, poz. 157, z 1978 r. Nr 31, poz. 134, z 1981 r. Nr 32, poz. 180, z 1982 r. Nr 38, poz. 249, z 1986 r. Nr 14, poz. 81, z 1990 r. Nr 84, poz. 490, z 1993 r. Nr 61, poz. 293, z 1995 r. Nr 50, poz. 270, z 1997 r. Nr 59, poz. 367 i z 1999 r. Nr 30, poz. 287), wraz ze zmianami obowiązującymi od daty ich wejścia w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, podanymi do publicznej wiadomości we właściwy sposób,</p> <p>2) towar niebezpieczny – materiał lub przedmiot (rzecz), który zgodnie z umową ADR jest niedopuszczony do międzynarodowego przewozu drogowego lub jest dopuszczony do takiego przewozu na warunkach określonych w tej umowie,</p>		

Lp.	UE	JUE	JPL	Treść przepisu	Przepisy intertemporalne	Uwagi
				<p>3) przewóz drogowy – każde przemieszczenie towaru niebezpiecznego przy użyciu pojazdu po drodze publicznej i po innych drogach ogólnodostępnych.</p> <p>Art. 3.2. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do nadawcy, odbiorcy oraz innych osób wykonujących czynności związane z przewozem drogowym towarów niebezpiecznych.</p> <p>Art. 4. 1. Zabrania się przewozu drogowego towarów niebezpiecznych określonych w przepisach umowy ADR jako towary niedopuszczone do międzynarodowego przewozu drogowego.</p> <p>2. Zezwala się na przewóz drogowy towarów niebezpiecznych określonych w umowie ADR jako towary dopuszczone do międzynarodowego przewozu drogowego, wyłącznie na warunkach określonych w tej umowie.</p> <p>Art 5.2. Przy krajowym przewozie drogowym towarów niebezpiecznych nie obowiązują wymagania umowy ADR dotyczące używania języków innych niż język polski.</p> <p>Art. 5. 1. Dopuszcza się odstępstwa od przepisów ustawy w przypadku przewozu towarów niebezpiecznych:</p> <p>1) w ruchu międzynarodowym – zgodnie z art. 4 ust. 3 umowy ADR</p>		
2	Dyrektywy Rady 95/50/WE z dnia 6 października 1995 r. w sprawie jednolitych procedur kontroli transportu drogowego towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE nr L 249, 17.10.1995)	Art. 2	Art. 2 pkt 1, 2 i 3, art.3 ust. 2 oraz art.7 ust. 1	<p>Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:</p> <p>2) towar niebezpieczny – materiał lub przedmiot (rzecz), który zgodnie z umową ADR jest niedopuszczony do międzynarodowego przewozu drogowego lub jest dopuszczony do takiego przewozu na warunkach określonych w tej umowie,</p> <p>3) przewóz drogowy – każde przemieszczenie towaru niebezpiecznego przy użyciu pojazdu po drodze</p>		

Lp.	UE	JUE	JPL	Treść przepisu	Przepisy intertemporalne	Uwagi
				<p>publicznej i po innych drogach ogólnodostępnych.</p> <p>Art. 3.2. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do nadawcy, odbiorcy oraz innych osób wykonujących czynności związane z przewozem drogowym towarów niebezpiecznych.</p> <p>Art. 7. 1. Przewóz drogowy towarów niebezpiecznych, może odbywać się, z zastrzeżeniem ust. 2, pojazdem samochodowym lub zespołem pojazdów, z wyłączeniem motocykla oraz zespołu pojazdów składającego się z motocykla i przyczepy.</p>		
		Art. 4	Art. 29 ust 4 oraz art. 31 ust 1	<p>Art. 29.4. Osoby przeprowadzające kontrolę, o których mowa w ust. 1 pkt 1-5, obowiązane są podczas każdej kontroli wypełnić listę kontrolną. Wypełnioną listę kontrolną przekazuje się wojewódzkiemu inspektorowi transportu drogowego, a jej kopię kontrolowanemu.</p> <p>Art. 31. 1. Minister właściwy do spraw transportu, uwzględniając konieczność ujednoczenia zakresu kontroli oraz uprawnień osób jej dokonujących, określi w drodze rozporządzenia, wzór formularza listy kontrolnej, o której mowa w art. 29 ust. 4, oraz sposób i zakres jej wypełniania.</p>		
		Art. 5	Art. 30 ust 1 pkt 2	<p>Art. 30. 1. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości związanych z przewozem towaru niebezpiecznego mających wpływ na bezpieczeństwo tego przewozu, osoba przeprowadzająca kontrolę ma prawo:</p> <p>2) usunąć pojazd wraz z ładunkiem na miejsce postojowe umożliwiający bezpieczne jego pozostawienie na koszt właściciela lub posiadacza pojazdu.</p>		
3	Dyrektywy Rady 96/35/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie wyznaczania i kwalifikacji	Art. 2	Art. 2 pkt 2 oraz art. 21 ust.1	<p>Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:</p> <p>2) towar niebezpieczny – materiał lub przedmiot (rzecz), który zgodnie z umową ADR jest niedopuszczony do międzynarodowego przewozu drogowego lub jest</p>		

Lp.	UE	JUE	JPL	Treść przepisu	Przepisy intertemporalne	Uwagi
	zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE nr L 145, 19.06.1996),			dopuszczony do takiego przewozu na warunkach określonych w tej umowie. Art. 21. 1. Przedsiębiorca oraz inny podmiot wykonujący przewóz towarów niebezpiecznych lub związany z tym przewozem załadunek lub rozładunek, obowiązany jest prowadzić nadzór wewnętrzny nad tymi czynnościami i w tym celu wyznaczyć, na swój koszt, doradcę do spraw bezpieczeństwa w transporcie towarów niebezpiecznych, zwanego dalej „doradcą”.		
		Art. 3	Art. 21 ust.2	Art. 21. 2. Przepis ust. 1 nie dotyczy przedsiębiorcy oraz innego podmiotu wykonującego przewóz drogowy towarów niebezpiecznych lub związane z tym przewozem załadunek lub rozładunek tych towarów każdorazowo w ilościach, dla których umowa ADR nie wymaga odpowiedniego oznakowania pojazdu.		
		Art. 4	Art. 22	Art. 22. 1. Do zadań doradcy należy w szczególności: 1) doradztwo w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych, 2) ocena zgodności realizacji przewozu z wymaganiami określonymi w ustawie i umowie ADR, 3) sporządzenie rocznego sprawozdania z działalności przedsiębiorstwa lub innego podmiotu, o których mowa w art. 21 ust. 1, w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych oraz czynności z tym związanych, zwanego dalej „rocznym sprawozdaniem”, 4) sporządzanie raportów powypadkowych dla przedsiębiorcy lub innego podmiotu, wojewódzkiego komendanta Państwowej Straży Pożarnej oraz innych organów prowadzących odpowiednie postępowanie związane z wypadkiem, jeżeli w związku z przewozem towarów niebezpiecznych doznały obrażeń osoby, wystąpiła szkoda majątkowa lub nastąpiło skażenie środowiska.		

Lp.	UE	JUE	JPL	Treść przepisu	Przepisy intertemporalne	Uwagi
				2. Szczegółowe zadania i kompetencje doradcy określa umowa ADR.		
	Art. 5	Art. 24 ust. 2		<p>Art. 24.2. Świadcstwo doradcy po raz pierwszy otrzymuje osoba, która:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) spełnia wymagania określone w ust. 1 pkt 1-3, 2) ukończyła z wynikiem pozytywnym kurs początkowy dla doradców obejmujący szkolenie w zakresie zagrożeń związanych z przewozem towarów niebezpiecznych oraz przepisów obowiązujących w tym zakresie, zwany dalej „kursem początkowym”, 3) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin przed komisją egzaminacyjną powołaną przez wojewódzkiego inspektora transportu drogowego. 		
	Art. 6	Art. 24 ust. 5 i 6		<p>Art. 24.5. Świadcstwo doradcy wydawane jest przez wojewódzkiego inspektora transportu drogowego na okres 5 lat.</p> <p>6. Wojewódzki inspektor transportu drogowego przedłuża ważność świadectwa doradcy na okres kolejnych 5 lat, jeżeli doradca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie przestał spełniać wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 2-3, 2) nie naruszył przez okres ostatnich 5 lat przepisów niniejszej ustawy, 3) ukończył w roku poprzedzającym dzień upływu ważności świadectwa kurs doskonalący dla doradców obejmujący szkolenie w zakresie zagrożeń związanych z przewozem towarów niebezpiecznych oraz przepisów obowiązujących w tym zakresie, zwany dalej „kursem doskonalącym”, 4) złożył z wynikiem pozytywnym egzamin, o którym 		

Lp.	UE	JUE	JPL	Treść przepisu	Przepisy intertemporalne	Uwagi
		Art. 7	Art. 22 ust. 1 pkt 4	<p>mowa w ust. 2 pkt 3.</p> <p>Art. 22. 1. Do zadań doradcy należy w szczególności:</p> <p>4) sporządzanie raportów powypadkowych dla przedsiębiorcy lub innego podmiotu, wojewódzkiego komendanta Państwowej Straży Pożarnej oraz innych organów prowadzących odpowiednie postępowanie związane z wypadkiem, jeżeli w związku z przewozem towarów niebezpiecznych doznały obrażeń osoby, wystąpiła szkoda majątkowa lub nastąpiło skażenie środowiska.</p>		
4	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/18/WE z dnia 17 kwietnia 2000 r. w sprawie minimalnych wymagań egzaminacyjnych dla doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE nr L 118, 19.05.2000).	Art. 2	Art. 2 pkt 2 oraz art. 21 ust.1	<p>Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:</p> <p>2) towar niebezpieczny – materiał lub przedmiot (rzecz), który zgodnie z umową ADR jest niedopuszczony do międzynarodowego przewozu drogowego lub jest dopuszczony do takiego przewozu na warunkach określonych w tej umowie.</p> <p>Art. 21. 1. Przedsiębiorca oraz inny podmiot wykonujący przewóz towarów niebezpiecznych lub związany z tym przewozem załadunek lub rozładunek, obowiązany jest prowadzić nadzór wewnętrzny nad tymi czynnościami i w tym celu wyznaczyć, na swój koszt, doradcę do spraw bezpieczeństwa w transporcie towarów niebezpiecznych, zwanego dalej „doradcą”.</p>		
		Art. 3	Art. 26 pkt 1 i 2	<p>Art. 26. Minister właściwy do spraw transportu, mając na uwadze wymagania określone w umowie ADR oraz zakres zadań doradców, określi w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) szczegółowe warunki i zakres kursów początkowych i kursów doskonalących,</p> <p>2) szczegółowe warunki, zakres i formę egzaminu kandydatów na doradców oraz doradców</p>		

Lp.	UE	JUE	JPL	Treść przepisu	Przepisy intertemporalne	Uwagi
	Art. 4	Art. 24 ust.2 pkt 3	Art. 24.2 Świadectwo doradcy po raz pierwszy otrzymuje osoba, która: 3) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin przed komisją egzaminacyjną powołaną przez wojewódzkiego inspektora transportu drogowego.			

**UZASADNIENIE DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU
PROJEKTU USTAWY O PRZEWOZIE DROGOWYM TOWARÓW
NIEBEZPIECZNYCH**

Celem projektowanej ustawy jest dostosowanie prawa polskiego w zakresie przewozu materiałów niebezpiecznych do Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r. (umowa ADR) oraz przepisów prawa Unii Europejskiej wdrażających postanowienia ww. umowy, to jest:

1. Dyrektywa Rady nr 94/55/EC z dnia 21 listopada 1994 r. w sprawie ujednoczenia prawa Państw Członkowskich w zakresie transportu drogowego towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 319, 12.12.1994),
2. Dyrektywa Rady nr 95/50/EC z dnia 6 października 95 w sprawie jednolitych procedur kontroli transportu drogowego towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 249, 17.10.1995),
3. Dyrektywa Rady nr 96/35/EC z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie wyznaczania i kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE nr L 145, 19.06.1996),
4. Dyrektywa Rady nr 2000/18/EC z dnia 29 stycznia 2001 r. w sprawie jednolitych wymagań egzaminacyjnych dla doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE nr L 118, 19.05.2000).

W celu usunięcia różnic w krajowych systemach dotyczących bezpiecznego transportu towarów, które stanowią przeszkodę w swobodnym dostępie do usług transportowych, a ponadto w swobodnym ruchu pojazdów i urządzeń transportowych Wspólnota przyjęła jednolite przepisy podkreślając, w preambule dyrektywy 94/55/WE, konieczność przeniesienia przepisów ADR do prawa Unii Europejskiej.

Projektowana regulacja wprowadza szereg definicji pojęć, które opracowane zostały zgodnie z brzmieniem odpowiednich przepisów ww. Dyrektywy (rozdział 1).

Projekt wprowadza w rozdziale 2, zgodny z wymogami wspólnotowymi, obowiązek w zakresie zapewnienia oznaczenia opakowań służących do przewozu towarów niebezpiecznych oraz spełnienia wymagań technicznych w zakresie wyposażenia lub przystosowania pojazdów przewożących towary niebezpieczne. Projekt regulacji ustala jednocześnie w rozdziale 3 wymagania w stosunku do kierowców i innych osób wykonujących czynności związane z przewozem towarów niebezpiecznych. W szczególności wprowadzony został obowiązek ukończenia kursów doształcających i zdania egzaminu.

Ponadto na podkreślenie zasługuje fakt zbieżności zapisów w projekcie ustawy z przepisami Dyrektywy w zakresie nadzoru i kontroli przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (rozdział 4 projektu ustawy). W szczególności projekt ustanawia obowiązek, zgodnie z Dyrektywą 96/35/WE, wyznaczenia doradcy ds. w zakresie bezpieczeństwa transportu towarów niebezpiecznych, odpowiedzialnych za udzielenie pomocy służącej zapobieżeniu zagrożeniu właściwemu dla tego rodzaju działalności. Projekt ustawy implementując postanowienia ww. dyrektywy wprowadza wymóg uzyskania „świadectwa doradcy”, po ukończeniu kursu i złożeniu egzaminu.

Należy zwrócić uwagę na fakt, że wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej są stronami umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR). Zasięg tej umowy rozciąga się poza Wspólnotę i ustanawia jednolite przepisy dotyczące bezpieczeństwa międzynarodowego transportu drogowego towarów niebezpiecznych. Uznając znaczenie tych przepisów Unia Europejska uznała za pożądane rozszerzenie tych przepisów na ruch wewnętrzny w celu uzgodnienia warunków wewnątrz Wspólnoty.

W celu wdrożenia powyższych zasad do systemu prawa polskiego konieczne było sporządzenie projektu ustawy o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych.

Uchwalenie projektowanej ustawy przewidziane jest w priorytecie 9.1 „Dostosowanie prawa oraz wzmocnienie zdolności administracyjnej w transporcie drogowym”, zadanie 4: „Dostosowanie prawa w dziedzinie technologii, bezpieczeństwa oraz przewozu materiałów niebezpiecznych w transporcie drogowym” z rozdziału 9 „Polityka Transportowa” Narodowego Programu Przygotowania do Członkostwa.

W konkluzji należy stwierdzić, iż wyżej przedstawiona analiza pozwala uznać projekt ustawy o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych za dostosowujący prawo polskie do wspólnotowego acquis.

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH**

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Sekr. Min. DH/1948/2002/DPE/jg

Warszawa, 30 czerwca 2002 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności projektu ustawy o przewozie drogowym materiałów niebezpiecznych z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Odnosząc się do projektu ustawy o przewozie drogowym materiałów niebezpiecznych (RM-10-117-02), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

1. Celem projektowanej ustawy jest dostosowanie prawa polskiego w zakresie przewozu materiałów niebezpiecznych do Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r. (umowa ADR) oraz przepisów prawa Unii Europejskiej wdrażających postanowienia ww. umowy, to jest:
 - Dyrektywy Rady 94/55/WE z dnia 21 listopada 1994 r., w sprawie ujednoczenia prawa państw członkowskich w zakresie transportu drogowego towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE nr L 319, 12.12.1994),
 - Dyrektywy Rady 95/50/WE z dnia 6 października 1995 r. w sprawie jednolitych procedur kontroli transportu drogowego towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE nr L 249, 17.10.1995),
 - Dyrektywy Rady 96/35/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie wyznaczania i kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE nr L 145, 19.06.1996),

- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/18/WE z dnia 17 kwietnia 2000 r. w sprawie minimalnych wymagań egzaminacyjnych dla doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE nr L 118, 19.05.2000).
- 2. Wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej stanowią układające się strony umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), której zasięg rozciąga się poza Wspólnotę i który ustanawia jednolite przepisy dotyczące bezpieczeństwa międzynarodowego transportu drogowego towarów niebezpiecznych. Uznając znaczenie tych przepisów Unia Europejska uznała za pożądane rozszerzenie tych przepisów na ruch wewnętrzny w celu uzgodnienia warunków wewnątrz Wspólnoty.
- 3. Ustawodawstwo wspólnotowe zawiera pełny zakres środków wymaganych do zapewnienia bezpiecznego transportu towarów niebezpiecznych natomiast odpowiednie środki wewnętrzne różniły się w poszczególnych państwach członkowskich. Dlatego też w celu usunięcia tych rozbieżności, które stanowią przeszkodę w swobodnym dostępie do usług transportowych, a ponadto w swobodnym ruchu pojazdów i urządzeń transportowych Wspólnota przyjęła jednolite przepisy podkreślając, w preambule dyrektywy 94/55/WE, konieczność przeniesienia przepisów ADR do prawa Unii Europejskiej.
- 4. Projektowana regulacja w art. 2 wprowadza szereg definicji pojęć, które opracowane zostały zgodnie z brzmieniem odpowiednich przepisów Dyrektyw wskazanych w punkcie 1 niniejszej opinii. Wydaje się jednakże celowe rozważenie możliwości uzupełnienia tej listy o inne definicje zgodnie z brzmieniem odpowiednich postanowień ww. Dyrektyw np.: pojazdu, przedsiębiorcy, kontroli czy też doradcy ds. bezpieczeństwa w transporcie towarów niebezpiecznych.
- 5. Projekt wprowadza w rozdziale 2, zgodny z wymogami wspólnotowymi, obowiązek w zakresie zapewnienia oznaczenia opakowań służących do przewozu towarów niebezpiecznych oraz spełnienia wymagań technicznych w zakresie wyposażenia lub przystosowania pojazdów przewożących towary niebezpieczne. Projekt regulacji ustala jednocześnie w rozdziale 3 wymagania w stosunku do kierowców i innych osób wykonujących czynności związane z przewozem towarów niebezpiecznych. W szczególności wprowadzony został obowiązek ukończenia kursów dokształcających i zdania egzaminu.

6. Ponadto na podkreślenie zasługuje fakt zbieżności przepisów projektu ustawy z przepisami Dyrektywy w zakresie nadzoru nad przewozem drogowym towarów niebezpiecznych. Zgodnie z przepisami art. 21 ust. 1 projektu ustawy przedsiębiorca wykonujący przewóz towarów niebezpiecznych obowiązany jest prowadzić nadzór wewnętrzny nad tymi czynnościami i ustanowić w tym celu doradcę do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym. Projekt ustawy przenosi z Dyrektywy 96/35/WE postanowienia dotyczące wymogów po spełnieniu których, doradca ds. bezpieczeństwa otrzymuje „świadectwo doradcy” – dokumentu od uzyskania którego uzależniony jest dostęp do wykonywania zadań doradcy. W tym miejscu należy zwrócić uwagę na brak w projekcie ustawy przepisu zapewniającego uznanie świadectw wydanych przez inne państwa członkowskie Unii Europejskiej zagwarantowany przepisami Dyrektywy 96/35/WE. Jednocześnie jednak należy zauważyć, iż przygotowywana jest nowy wspólnotowy akt prawny, który ma jeszcze bardziej kompleksowo uregulować sprawy związane z uzyskaniem kwalifikacji doradcy w zakresie bezpieczeństwa w dziedzinie transportu towarów niebezpiecznych. Tempo prac wskazuje, iż zostanie on przyjęty w połowie 2003 r.
7. Należy również wskazać iż zakres stosowania projektu ustawy pokrywa się z zakresem wyznaczonym przez postanowienia Dyrektyw odnośnie kontroli przewozu drogowego towarów niebezpiecznych.
8. Uchwalenie projektowanej ustawy przewidziane jest w priorytecie 9.1 „Dostosowanie prawa oraz wzmocnienie zdolności administracyjnej w transporcie drogowym”, zadanie 4: „Dostosowanie prawa w dziedzinie technologii, bezpieczeństwa oraz przewozu materiałów niebezpiecznych w transporcie drogowym” z rozdziału 9 „Polityka Transportowa” Narodowego Programu Przygotowania do Członkostwa.
9. **W konkluzji stwierdzam, że projekt ustawy o przewozie drogowym materiałów niebezpiecznych, jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.**

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Andrzej Piłat
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Infrastruktury

DYREKTYWA RADY nr 94/55/WE

z dnia 21 listopada 1994

w sprawie ujednoczenia prawa Państw Członkowskich w zakresie transportu drogowego towarów niebezpiecznych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności art. 75 tego Traktatu,

mając na uwadze wnioski Komisji (1),

mając na uwadze opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (2),

działając w zgodzie z procedurą ustaloną w artykule 189c Traktatu (3),

a także biorąc pod uwagę co następuje:

Przez lata, zarówno wewnętrzny jak i międzynarodowy transport drogowy towarów niebezpiecznych znacznie wzrósł stanowiąc dodatkowe zagrożenie w razie awarii.

Wszystkie Państwa Członkowskie, z wyłączeniem Irlandii, stanowią Układające się Strony Układu Europejskiego dotyczącego Międzynarodowego Przewozu Drogowego Towarów Niebezpiecznych (ADR), którego zasięg geograficzny rozciąga się poza Wspólnotę i który ustanawia jednolite przepisy dotyczące bezpiecznego międzynarodowego transportu drogowego towarów niebezpiecznych. W konsekwencji, w celu uzgodnienia warunków wewnątrz Wspólnoty, na podstawie których towary niebezpieczne przewożone są po drogach, pożądane jest rozszerzenie takich przepisów na ruch wewnętrzny

Ustawodawstwo wspólnotowe zawiera pełny zakres środków wymaganych do zapewnienia bezpiecznego transportu towarów niebezpiecznych a odpowiednie środki wewnętrzne różnią się w poszczególnych Państwach Członkowskich. Rozbieżności te stanowią przeszkodę w swobodnym dostępie do usług transportowych a ponadto w swobodnym ruchu pojazdów i urządzeń transportowych. W celu pokonania tej przeszkody powinny zostać ustalone jednolite przepisy stosowane w śródpolskim transporcie.

W celu zapewnienia spójności z pozostałym ustawodawstwem Wspólnoty, zagwarantowania dostatecznego stopnia uzgodnienia, mającego na celu ułatwienie swobodnego obrotu towarów i usług oraz w celu zagwarantowania wysokiego poziomu bezpieczeństwa w międzynarodowej działalności przewozowej, tego typu akcje muszą zostać przeprowadzone na poziomie Wspólnoty.

Przepisy niniejszej Dyrektywy nie mają wpływu na zobowiązania podjęte przez Wspólnotę i jej Państwa Członkowskie według celów ustalonych w rozdziale 19 Programu 21 konferencji Unced w Rio de Janeiro, która odbyła się w czerwcu 1992 roku, zmierzających do przyszłego uzgodnienia systemów klasyfikacji substancji niebezpiecznych.

Żadne ustawodawstwo Wspólnoty nie dotyczy jeszcze warunków bezpieczeństwa, na podstawie których powinny być transportowane środki biologiczne i genetycznie zmodyfikowane mikroorganizmy objęte w Dyrektywach Rady (4) nr 90/219/EWG, (5) nr 90/220/EWG i (6) nr 90/679/EWG;

Niniejsza Dyrektywa uwzględnia inne polityki Wspólnoty w zakresie bezpieczeństwa pracownika, konstrukcji pojazdu i ochrony środowiska.

(Tłumaczenie z języka angielskiego)

DYREKTYWA RADY nr 94/55/WE

z dnia 21 listopada 1994

w sprawie ujednoczenia prawa Państw Członkowskich w zakresie transportu drogowego towarów niebezpiecznych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności art. 75 tego Traktatu, mając na uwadze wniosek Komisji (1),

mając na uwadze opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (2),

działając w zgodzie z procedurą ustaloną w artykule 189c Traktatu (3),

a także biorąc pod uwagę co następuje:

Przez lata, zarówno wewnętrzny jak i międzynarodowy transport drogowy towarów niebezpiecznych znacznie wzrósł stanowiąc dodatkowe zagrożenie w razie awarii.

Wszystkie Państwa Członkowskie, z wyłączeniem Irlandii, stanowią Układające się Strony Układu Europejskiego dotyczącego Międzynarodowego Przewozu Drogowego Towarów Niebezpiecznych (ADR), którego zasięg geograficzny rozciąga się poza Wspólnotę i który ustanawia jednolite przepisy dotyczące bezpiecznego międzynarodowego transportu drogowego towarów niebezpiecznych. W konsekwencji, w celu uzgodnienia warunków wewnątrz Wspólnoty, na podstawie których towary niebezpieczne przewożone są po drogach, pożądane jest rozszerzenie takich przepisów na ruch wewnętrzny

Ustawodawstwo wspólnotowe zawiera pełny zakres środków wymaganych do zapewnienia bezpiecznego transportu towarów niebezpiecznych a odpowiednie środki wewnętrzne różnią się w poszczególnych Państwach Członkowskich. Rozbieżności te stanowią przeszkodę w swobodnym dostępie do usług transportowych a ponadto w swobodnym ruchu pojazdów i urządzeń transportowych. W celu pokonania tej przeszkody powinny zostać ustalone jednolite przepisy stosowane w śród-wspólnotowym transporcie.

W celu zapewnienia spójności z pozostałym ustawodawstwem Wspólnoty, zagwarantowania dostatecznego stopnia uzgodnienia, mającego na celu ułatwienie swobodnego obrotu towarów i usług oraz w celu zagwarantowania wysokiego poziomu bezpieczeństwa w międzynarodowej działalności przewozowej, tego typu akcje muszą zostać przeprowadzone na poziomie Wspólnoty.

Przepisy niniejszej Dyrektywy nie mają wpływu na zobowiązania podjęte przez Wspólnotę i jej Państwa Członkowskie według celów ustalonych w rozdziale 19 Programu 21 konferencji Unced w Rio de Janeiro, która odbyła się w czerwcu 1992 roku, zmierzających do przyszłego uzgodnienia systemów klasyfikacji substancji niebezpiecznych.

Żadne ustawodawstwo Wspólnoty nie dotyczy jeszcze warunków bezpieczeństwa, na podstawie których powinny być transportowane środki biologiczne i genetycznie zmodyfikowane mikroorganizmy objęte w Dyrektywach Rady (4) nr 90/219/EWG, (5) nr 90/220/EWG i (6) nr 90/679/EWG;

Niniejsza Dyrektywa uwzględnia inne polityki Wspólnoty w zakresie bezpieczeństwa pracownika, konstrukcji pojazdu i ochrony środowiska.

Państwa Członkowskie mają swobodę w dostosowywaniu wszelkich działań dotyczących transportu towarów niebezpiecznych, przewożonych na ich terytorium pojazdem nie objętym Dyrektywą, bez względu na to, gdzie pojazd ten jest zarejestrowany.

Państwa Członkowskie muszą być zdolne do ustalania specjalnych przepisów ruchu drogowego dotyczących transportu towarów niebezpiecznych na ich terytorium.

Państwa Członkowskie muszą być zdolne do przestrzegania swoich wymagań w zakresie sterowania jakością dotyczących pewnej wewnętrznej działalności przewozowej, dopóki Komisja nie zgłosi się w tych sprawach do Rady.

Przepisy ADR upoważniają do zawierania układów uchylających je, a ogromna liczba umów dwustronnych między Państwami Członkowskimi utrudnia swobodę w zapewnieniu usług w zakresie transportu towarów niebezpiecznych. Włączenie niezbędnych przepisów do załączników do niniejszej Dyrektywy powinno znieść potrzebę takich uchyleń. W okresie przejściowym powinna zostać ustalone przepisy dotyczące kontynuacji stosowania istniejących umów przez Państwa Członkowskie pomiędzy sobą.

Konieczne jest przeniesienie przepisów ADR do prawa Wspólnoty, włącznie z wymaganiami dotyczącymi konstrukcji pojazdów przewożących towary niebezpieczne. W związku z tym, w okresie przejściowym, powinna zostać ustalone przepisy dotyczące możliwości tymczasowego przestrzegania przez Państwa Członkowskie pewnych określonych przepisów wewnętrznych odnośnie wymagań w zakresie konstrukcji pojazdów rejestrowanych na poziomie wewnętrznym.

W celu zwiększenia przejrzystości w dziedzinie wniosków związanego ustawodawstwa wewnętrznego dla wszystkich zajmujących się działalnością przewozową należy wykorzystać istniejącą procedurę informacyjną.

Co się tyczy transportu wewnętrznego, Państwa Członkowskie muszą utrzymać prawo stosowania przepisów zgodnych z wielomodalnymi Zaleceniami Narodów Zjednoczonych w zakresie Transportu Towarów Niebezpiecznych dopóki ADR nie zostaną zharmonizowane z przepisami, których zadaniem jest ułatwianie śród-modalnego transportu towarów niebezpiecznych.

Państwa Członkowskie muszą być zdolne do regulowania lub zakazywania transportu drogowego pewnych towarów niebezpiecznych na swoim terytorium, jednak tylko z powodów innych niż bezpieczeństwo w transporcie. W związku z tym Państwa Członkowskie w przypadku przewozu pewnych bardzo niebezpiecznych substancji mogą zachować prawo nakazu używania transportu kolejowego lub śródlądowego transportu wodnego, bądź mogą przestrzegać ściśle określonych zasad pakowania pewnych, bardzo niebezpiecznych substancji.

Do celów niniejszej Dyrektywy Państwa Członkowskie muszą być zdolne do stosowania bardziej surowych lub bardziej łagodnych przepisów odnoszących się do pewnej działalności przewozowej prowadzonej na ich terytorium z wykorzystaniem pojazdów tam zarejestrowanych.

Uzgadnianie warunków powinno uwzględniać określone okoliczności wewnętrzne i dlatego niniejsza Dyrektywa musi być wystarczająco elastyczna w celu umożliwienia Państwom Członkowskim uzyskania pewnych uchyleń. Nie należy utrudniać stosowania nowych rozwiązań technicznych i przemysłowych. Dlatego muszą zostać ustalone tymczasowe uchylenia.

Pojazdy zarejestrowane w krajach nie-członkowskich zgodne z ADR muszą być dopuszczone do transportu międzynarodowego na terytoriach Państw Członkowskich.

W celu uwzględniania nowych przepisów włączanych do ADR i rozstrzygnięcia o stosowaniu i wprowadzaniu środków nadzwyczajnych w razie awarii lub wypadków musi istnieć możliwość

szybkiego przystosowania niniejszej Dyrektywy do postępu technicznego. W tym celu powinien zostać utworzony komitet oraz ustalona procedura ścisłej współpracy między Państwami Członkowskimi i Komisją w ramach tego komitetu.

Załączniki do niniejszej Dyrektywy zawierają przepisy obejmujące szkolenie zawodowe pewnych kierowców pojazdów przewożących towary niebezpieczne po drogach. W wyniku tego, Dyrektywa Rady nr 89/684/EWG z dnia 21 grudnia 1994, dotycząca szkolenia zawodowego pewnych kierowców pojazdów przewożących towary niebezpieczne po drogach powinna przestać obowiązywać (7).

PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I Zakres, definicje i przepisy ogólne

Artykuł 1

1. Niniejsza Dyrektywa ma zastosowanie w odniesieniu do transportu drogowego towarów niebezpiecznych w lub między Państwami Członkowskimi. Nie ma zastosowania w odniesieniu do transportu towarów niebezpiecznych pojazdami należącymi do sił zbrojnych lub, za które są one odpowiedzialne.

2. Niniejsza Dyrektywa nie wpłynie jednak, uwzględniając odpowiednie ustawodawstwo Wspólnoty, na prawa Państw Członkowskich, do ustalania wymagań odnośnie:

(a) wewnętrznego i międzynarodowego transportu towarów niebezpiecznych po ich terytoriach przeprowadzanego za pomocą pojazdów nie objętych niniejszą Dyrektywą,

(b) rozporządzeń ruchu drogowego ściśle określonych dla wewnętrznego i międzynarodowego transportu towarów niebezpiecznych,

(c) sterowania jakością przedsięwzięć, według norm ISO 9001 i 9002, tam gdzie prowadzona jest wewnętrzna działalność przewozowa obejmująca:

(i) substancje wybuchowe i artykuł klasy 1, w których ilość substancji wybuchowej zawartej na jednostkę transportu przekracza:

- 1 000 kg w podziale 1.1, lub
- 3 000 kg w podziale 1.2, lub
- 5 000 kg w podziałach 1.3, i 1.5,

(ii) następujące substancje bardzo niebezpieczne w cysternach lub kontenerach zbiornikowych o pojemności całkowitej przekraczającej 3 000 litrów;

- substancje klasy 2
- gaz klasyfikowany według

(at)

(bt)

(b)

(ct)

(c)

- gazy ciekłe głęboko chłodzone 7° (b) i 8° (b),

- substancje klas 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1 i 8

- inne nie zamieszczone w wykazie (b) lub (c) w tych klasach, lub

- zamieszczone w wykazie, ale o kodzie zagrożenia z trzema lub więcej cyframi znaczącymi (nie zawierającymi zera)

(iii) następujące opakowania klasy 7 (materiały promieniotwórcze):
opakowania z materiałów rozszczepialnych, opakowania typu B (U), opakowania typu B (M)

Zakres przepisów wewnętrznych dotyczących tych wymagań nie może być rozszerzony.
Niniejsze przepisy przestają mieć zastosowanie, gdy podobne środki stają się obowiązkowe na podstawie przepisów Wspólnoty.

Przed 31 grudnia 1998 roku Komisja złoży Radzie raport ustalający zagadnienia dotyczące bezpieczeństwa, objęte niniejszym przepisem, wraz z odpowiednią propozycją odnośnie ich kontynuacji lub zniesienia.

Artykuł 2

Na potrzeby niniejszej Dyrektywy:

- „ADR” będzie oznaczał Układ Europejski dotyczący Międzynarodowego Przewozu Drogowego Towarów Niebezpiecznych, zawarty w Genewie dnia 30 września 1957 roku, ze zmianami,

- „pojazd” będzie oznaczał każdy pojazd mechaniczny przeznaczony do używania na drogach, załadowany lub pusty, co najmniej czterokołowy o maksymalnej prędkości konstrukcyjnej powyżej 25 km/h, wraz z przyczepami, z wyłączeniem pojazdów poruszających się po szynach, oraz ciągników rolniczych i leśnych i wszelkich maszyn poruszających się,

- ‘towary niebezpieczne’ będą oznaczały te substancje i artykuły, których transport po drogach jest zakazany lub dopuszczony w pewnych warunkach na podstawie załączników A i B do niniejszej Dyrektywy,

- ‘transport’ będzie oznaczał wszelką drogową działalność przewozową z użyciem pojazdu przeprowadzaną w pełni lub częściowo po drogach publicznych na terytorium Państwa Członkowskiego, włącznie z ładowaniem i rozładowywaniem, objętą załącznikami A i B, nie mającą wpływu na zastosowanie zarządzeń ustalonych w ustawodawstwie Państw Członkowskich w zakresie odpowiedzialności za takie działania. Nie będzie obejmował transportu całkowicie przeprowadzanego po obwodnicy rozpatrywanego obszaru.

Artykuł 3

1. Bez wpływu na zastosowanie artykułu 6, towary niebezpieczne, których transport jest zakazany przez Załączniki A i B do niniejszej Dyrektywy nie będą przewożone po drodze.

2. Pominąwszy, o ile nie przewidziano inaczej w niniejszej Dyrektywie, transport innych towarów niebezpiecznych, powołanych w załączniku A, będzie stanowił autoryzowany przedmiot zgodności z warunkami narzuconymi w załącznikach A i B, w szczególności w zakresie:

(a) pakowania i znakowania rozpatrywanych towarów; i

(b) konstrukcji, urządzeń i prawidłowego działania pojazdów przewożących rozpatrywane towary.

ROZDZIAŁ II Uchylenia , zastrzeżenia i zwolnienia

Artykuł 4

Każde z Państw Członkowskich może, wyłącznie na potrzeby wewnętrznej działalności przewozowej prowadzonej z użyciem pojazdów zarejestrowanych na ich terytorium, utrzymać przepisy swojego wewnętrznego ustawodawstwa, dotyczące transportu drogowego towarów niebezpiecznych, które są

zgodne z Zaleceniami Narodów Zjednoczonych (UN) w zakresie Transportu Towarów Niebezpiecznych, aż do czasu, gdy zostaną poprawione Załączniki A i B do niniejszej Dyrektywy w odniesieniu do tych zaleceń. Państwa Członkowskie, których to dotyczy odpowiednio powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 5

1. Bez wpływu na zastosowanie innego ustawodawstwa Wspólnoty, w szczególności co się tyczy dostępu do rynku, każde Państwo Członkowskie utrzyma prawo, ściśle z innych powodów niż bezpieczeństwo podczas transportu, a takich jak bezpieczeństwo wewnętrzne czy ochrona środowiska, do regulowania lub zakazywania transportu pewnych towarów niebezpiecznych na jego terytorium.

2. Wszystkie przepisy nakładane przez Państwo Członkowskie w odniesieniu do pojazdów wykorzystywanych w transporcie międzynarodowym na jego terytorium i autoryzowane przez Uzupełnienie 10 599 do Załącznika B, będą miały lokalnie ograniczony zasięg. Będą obowiązywały zarówno w transporcie wewnętrznym jak i międzynarodowym i nie mogą prowadzić do żadnych dyskryminacji.

3.(a) Każde Państwo Członkowskie może stosować bardziej surowe przepisy dotyczące transportu z wykorzystaniem pojazdów zarejestrowanych lub wprowadzonych do ruchu na ich terytorium, poza wymaganiami konstrukcyjnymi.

(b) Państwa Członkowskie mogą jednak utrzymać określone przepisy wewnętrzne dotyczące środków ciężkości pojazdów-cystern zarejestrowanych na ich terytoriach, do czasu zmiany, o ile taka nastąpi, Uzupełnienia 211 128 do Załącznika B do niniejszej Dyrektywy, ale w żadnym razie po 31 grudnia 1998 roku.

4. Jeżeli Państwa Członkowskie stwierdzą, że obowiązujące przepisy bezpieczeństwa są niewystarczające w razie awarii lub wypadku, do ograniczenia zagrożenia związanego z transportem oraz gdy zachodzi pilna potrzeba takiego działania, przedłożą Komisji, na etapie planowania, kroki, które proponują przedsięwziąć. Działając zgodnie z procedurą ustaloną w artykule 9 Komisja podejmie decyzję o autoryzacji tych kroków i określi ich okres ważności.

5. Państwa Członkowskie mogą utrzymać wszelkie przepisy wewnętrzne obowiązujące do 31 grudnia w odniesieniu do:

- przewozu substancji klasy 1.1
- przewozu gazów trujących, nietrwałych i/lub łatwopalnych klasy 2
- przewozu substancji zawierających dwutlenki lub furany
- przewozu w cysternach lub kontenerach zbiornikowych więcej niż 3 000 litrów cieczy klas 3, 4.2, 4.3, 5.1, 6.1 lub 8, które nie znalazły się w (b) lub (c) tych klas.

Przepisy te mogą dotyczyć wyłącznie:

- zakazu takich działań w transporcie drogowym tam, gdzie jest możliwe ich przeprowadzenie za pomocą transportu kolejowego lub śródlądowego transportu wodnego,
- wymagań dotyczących pewnych tras uprzywilejowanych,
- wszelkich innych przepisów dotyczących pakowania substancji zawierających dwutlenki lub furany.

Niniejsze przepisy nie mogą zostać rozszerzone lub zastrzone. Państwa Członkowskie dopilnują powiadomienia Komisji o przepisach wewnętrznych, która odpowiednio poinformuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 6

1. Każde Państwo Członkowskie może zezwolić na transport drogowy na jego terytorium sklasyfikowanych towarów niebezpiecznych, opakowanych i opatrzonych etykietą zgodnie z wymaganiami międzynarodowymi dotyczącymi transportu morskiego lub powietrznego, ilekroć działania przewozowe obejmują podróże morskie lub powietrzne.

2. Wszelkie przepisy z Załączników A i B, dotyczące stosowania języków odpowiedniego znakowania lub dokumentacji, nie mają zastosowania w odniesieniu do działalności przewozowej ograniczonej do terytorium pojedynczego Państwa Członkowskiego. Państwa Członkowskie mogą autoryzować stosowanie innych języków, niż przewidziany w Załącznikach, dotyczących działań transportowych przeprowadzanych na ich terytoriach.

3. Każde Państwo Członkowskie może zezwolić na używanie na własnym terytorium pojazdów skonstruowanych przed 1 stycznia 1997 roku, które nie są zgodne z niniejszą Dyrektywą, ale zostały skonstruowane zgodnie z wewnętrznymi wymaganiami obowiązującymi dnia 31 grudnia 1996 roku, zapewniającymi, że pojazdy te utrzymują wymagany poziom bezpieczeństwa.

4. Każde Państwo Członkowskie może utrzymać przepisy ustawodawstwa wewnętrznego, obowiązującego 31 grudnia 1996 roku, odnoszące się do konstrukcji, zastosowania i warunków przewozu nowych zbiorników, oznaczonych w treści Uzupełnienia 2 212 do Załącznika A, oraz nowych cystern, które nie są zgodne z Załącznikami A i B, do czasu dołączenia do Załączników A i B powołań na normy dotyczące konstrukcji i zastosowania cystern i zbiorników o takiej samej mocy wiążącej jak przepisy niniejszej Dyrektywy i w żadnym razie nie później niż 31 grudnia 1998 roku. Zbiorniki i cysterny skonstruowane przed 1 stycznia 1999 roku i utrzymujące wymagane poziomy bezpieczeństwa mogą być dalej stosowane na warunkach pierwotnych.

5. Każde Państwo Członkowskie może utrzymać inne przepisy wewnętrzne, niż ustalone w Załącznikach A i B, uwzględniające temperaturę odniesienia dla transportu gazów ciekłych lub mieszanin gazów ciekłych na ich terytorium, do czasu wprowadzenia do norm europejskich przepisów dotyczących odpowiednich temperatur odniesienia określonych obszarów klimatycznych i dołączenia powołań na te normy do Załączników A i B.

6. Każde Państwo Członkowskie może zezwolić na stosowanie, w transporcie na ich terytorium, opakowań skonstruowanych lecz nie certyfikowanych zgodnie z ADR przed 1 stycznia 1997 roku, zapewniając, że na takim opakowaniu naniesiono datę produkcji oraz, że nadaje się ono do przejścia przez badania ustalone w ustawodawstwie wewnętrznym obowiązującym dnia 31 grudnia 1996 roku a także zapewniając, że takie opakowania zachowują wymagane poziomy bezpieczeństwa (włącznie z badaniami i kontrolą tam gdzie jest to wymagane), według następującego schematu:
metalowe opakowania zbiorcze pośrednie i bębny metalowe o pojemności powyżej 50 litrów, do 15 lat od daty ich produkcji; inne opakowania metalowe i wszystkie opakowania z tworzyw sztucznych, do pięciu lat od daty ich produkcji; inne opakowania metalowe i wszystkie opakowania z tworzyw sztucznych, do pięciu lat od daty ich produkcji ale nie po 31 grudnia 1998 roku.

7. Każde Państwo Członkowskie może zezwolić na transport na ich terytorium pewnych towarów niebezpiecznych pakowanych przed 1 stycznia 1997 roku do 31 grudnia 1998 roku, zapewniając, że towary są sklasyfikowane, opakowane i oznakowane zgodnie z wymaganiami ustawodawstwa wewnętrznego obowiązującymi przed 1 stycznia 1997 roku.

8. Każde Państwo Członkowskie może utrzymać przepisy ustawodawstwa wewnętrznego, obowiązującego dnia 31 grudnia 1996 roku, dotyczące prezentacji kodu działania w stanie zagrożenia w miejscu numeru identyfikacji zagrożenia, ustalonego w Załączniku B dotyczącym działalności przewozowej, która przeprowadzana jest na jego terytorium z użyciem pojazdów zarejestrowanych na tym terytorium.

9. Każde Państwo Członkowskie może, po zasięgnięciu opinii Komisji, utrzymać przepisy, mniej surowe niż te ustalone w Załącznikach A i B do niniejszej Dyrektywy, które dotyczą transportu na ich terytorium małych ilości pewnych towarów niebezpiecznych, z wyłączeniem substancji o średnim lub wysokim stopniu promieniotwórczości.

10. Pod warunkiem, że bezpieczeństwo nie wynika z kompromisu, Państwa Członkowskie mogą tymczasowo uchylać Załączniki A i B, w celu przeprowadzenia na ich terytoriach prób koniecznych przed wprowadzeniem zmian do tych Załączników, w ramach przystosowania ich do nowych rozwiązań technicznych i przemysłowych. Komisja zostanie o tym poinformowana i poinformuje odpowiednio pozostałe Państwa Członkowskie. Uzgodnienie przez kompetentne władze Państw Członkowskich, na podstawie Uzpełnień 2010 i 10 602 Załączników A i B, tymczasowego uchylecia przyjmie formę porozumienia wielostronnego, przedstawianego wszystkim kompetentnym władzom Państw Członkowskich przez władzę, która podejmuje inicjatywę w odniesieniu do porozumienia. Komisja będzie odpowiednio o tym poinformowana.

Wszelkie uchylecia ustalane w podpunktach pierwszym i drugim będą obowiązywały bez dyskryminacji na tle narodowościowym lub wynikających z umiejscowienia przedsiębiorstwa nadawcy, przewoźnika lub nabywcy. Mogą one obowiązywać do pięciu lat i nie podlegają przedłużeniu.

11. Każde Państwo Członkowskie może zezwolić na transport towarów niebezpiecznych, bądź zakazany w Załącznikach A i B bądź przeprowadzany na innych warunkach niż te ustalone w Załącznikach A i B.

12. Bez wpływu na zastosowanie punktu 2, każde Państwo Członkowskie może, najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 roku, stosować istniejące porozumienia, według ADR, z innymi Państwami Członkowskimi, bez dyskryminacji na tle narodowościowym lub wynikających z umiejscowienia przedsiębiorstwa nadawcy, przewoźnika lub nabywcy. Wszystkie inne uchylecia, na które zezwalają Uzpełnienia 2 010 i 10 602 do Załączników A i B, będą odpowiadały punktowi 10.

Artykuł 7

Pojazdy zarejestrowane lub wprowadzonych do ruchu w krajach nie-członkowskich, w zakresie dostępu do rynku, podlegające przepisom wewnętrznym lub Wspólnoty, będą dopuszczone do transportu międzynarodowego towarów niebezpiecznych wewnątrz Wspólnoty, o ile jest on zgodny z ADR.

ROZDZIAŁ III Przepisy końcowe

Artykuł 8

Zmiany niezbędne do przystosowania Załączników A i B do postępu naukowo-technicznego w zakresie objętym niniejszą Dyrektywą, w celu uwzględnienia zmian do Załączników do ADR, będą przyjęte zgodnie z procedurą ustaloną w artykule 9.

Artykuł 9

1. Komisji zostanie wsparta przez komitet ds. transportu towarów niebezpiecznych, zwany odtąd "Komitetem" składający się z reprezentantów Państw Członkowskich, oraz reprezentanta Komisji pełniącego funkcje przewodniczącego.

2. Reprezentant Komisji złoży komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet przekaze swój¹ opinię odnośnie projektu w ograniczonym czasie, który przewodniczący może ustalić odpowiednio do tego, jak pilna jest dana sprawa. Opinia, w przypadku decyzji, które Rada ma przyjąć na wniosek Komisji, zostanie przekazana na podstawie większości ustalonej w art.148.2 Traktatu.

Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie będą wazone według metody ustalonej w tym Artykule. Przewodniczący nie głosuje.

3. (a) Komisja zaakceptuje przewidziane działania o ile są one zgodne z opinią Komitetu.

(b) Jeżeli przewidziane działania nie są zgodne z opinią Komitetu lub jeżeli nie przekazano żadnej opinii, Komisja, bezzwłocznie, przedłoży Radzie wniosek odnośnie podjętych działań. Rada działa w oparciu o kwalifikowaną większość. Jeżeli Rada w ciągu trzech miesięcy od daty odwołania się do niej nie zareaguje Komisja przyjmie proponowane działania.

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie ustawy, przepisy prawne i administracyjne, konieczne dla realizacji niniejszej Dyrektywy, przed 1 stycznia 1997 roku. Niezwłocznie poinformują o tym Komisję.

Po przyjęciu tych środków Państwa Członkowskie wprowadzą do nich odnośniki lub uzupełnią je odnośnikami w czasie ich oficjalnych publikacji. Państwa Członkowskie ustalą sposób, w jaki mają być załączane te odnośniki.

2. Państwa Członkowskie dopilnują przekazania do Komisji tekstów głównych przepisów prawa wewnętrznego uchwalonych w zakresie objętym niniejszą Dyrektywą.

Artykuł 11

1. Dyrektywa nr 89/684/EWG traci moc w chwili przeniesienia niniejszej Dyrektywy do ustawodawstwa wewnętrznego.

2. Zaświadczenie tymczasowe wydane przez Państwa Członkowskie zgodnie z artykułem 4.2 niniejszej Dyrektywy, dotyczące wyłącznie transportu wewnętrznego, pozostanie ważne do 31 grudnia 1996 roku. Stosowanie zaświadczeń wydanych zgodnie z artykułem 4.a niniejszej Dyrektywy może być kontynuowane do końca ich okresu ważności, nie później jednak niż do 1 lipca 1997 roku w zakresie towarów niebezpiecznych przewożonych w cysternach lub materiałów wybuchowych i nie później niż do 1 stycznia 2000 roku w zakresie towarów niebezpiecznych.

Artykuł 12

Niniejsza dyrektywa odnosi się do Państw Członkowskich.
Sporządzono w Brukseli dnia 21 listopada 1994 roku

W imieniu Rady
Przewodniczący
M. WISSMANN

(1) DzUWE. nr C 17, z 20. 1. 1994 str. 6

(2) DzUWE. nr C 195, z 18. 7. 1994 str. 15

(3) Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 3 maja 1994 (DzUWE. nr C 205, z 25. 7. 1994 str. 54), Wspólne stanowisko Rady z dnia 19 września 1994 (DzUWE. nr C 301, z 27.10. 1994 str. 25) oraz Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 listopada 1994 (jeszcze nie publikowana w DzUWE).

(4) DzUWE. nr L 117, z 8. 5. 1990 str. 1

(5) DzUWE. nr L 117, z 8. 5. 1990 str. 15

(6) DzUWE. nr L 374, z 31. 12. 1990 str. 1

(7) DzUWE. nr L 398, z 30. 12. 1989 str. 33

ZAŁĄCZNIK A

Uzupełnienia 2 000 do 3 999 do Załącznika A do Układu Europejskiego dotyczącego Międzynarodowego Przewozu Drogowego Towarów Niebezpiecznych (ADR), obowiązujące dnia 1 stycznia 1995 roku, „Państwo Członkowskie” ustanowione „Stroną Kontraktu”

NB: Wszystkie oficjalne wersje językowe Wspólnoty zostaną opublikowane jak tylko będzie przygotowany scalony tekst i wykonane tłumaczenia.

ZAŁĄCZNIK B

Uzupełnienia 10 000 do 260 000 Załącznika B do Układu Europejskiego dotyczącego Międzynarodowego Przewozu Drogowego Towarów (ADR), obowiązujące dnia 1 stycznia 1995 roku, „Państwo Członkowskie” ustanowione „Stroną Kontraktu”

NB: Wszystkie oficjalne wersje językowe Wspólnoty zostaną opublikowane jak tylko będzie przygotowany scalony tekst i wykonane tłumaczenia.

...Koniec dokumentu...

Terminologia

transport of dangerous goods by road - transport drogowy towarów niebezpiecznych
the free movement of vehicles and transport equipment - swobodny ruch pojazdów i urządzeń transportowych
international transport operations - międzynarodowa działalność przewozowa
biological agents - środki biologiczne
genetically modified micro-organisms - genetycznie zmodyfikowane mikroorganizmy
worker safety - bezpieczeństwo pracownika
vehicle construction - konstrukcja pojazdu
environmental protection - ochrona środowiska

United Nations multimodal Recommendations on the Transport of Dangerous Goods - wielomodalne Zalecenia Narodów Zjednoczonych w zakresie Transportu Towarów Niebezpiecznych

transport by rail - transport kolejowy
inland waterway - śródlądowy transport wodny
tank - cysterna
tank-containers - kontenery zbiornikowe
gas classified - gaz klasyfikowany
deeply refrigerated liquified gases - gazy ciekłe głęboko chłodzone
hazard code - kod zagrożenia
radioactive materials - materiały promieniotwórcze
packages of fissile materials - opakowania z materiałów rozszczepialnych

European Agreement concerning the International Carriage of Dangerous Goods by Road (ADR) - Układ Europejski dotyczący Międzynarodowego Przewozu Drogowego Towarów Niebezpiecznych,

centres of gravity of tank-vehicles - środki ciężkości pojazdów-cystern
toxic, unstable, flammable gases - gazy trujące, nietrwałe, łatwopalne
dioxins - dwutlenki
furans - furany
maintained to the required safety levels - wymagany poziom bezpieczeństwa
receptacle - zbiornik
liquified gas - gaz ciekły
mixtures of liquified gases - mieszanin gazów ciekłych
intermediate metal bulk containers - metalowe opakowania zbiorcze pośrednie
metal drums - bębny metalowe
emergency action code - kodu działania w stanie zagrożenia
hazard identification number - numeru identyfikacji zagrożenia
establishment of the consignor - przedsiębiorstwo nadawcy
haulier - przewoźnik
consignee - nabywca

**Dyrektywa Rady 95/50/WE
z dnia 6 października 1995
w sprawie jednolitych procedur kontroli transportu drogowego towarów
niebezpiecznych**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności jego artykuł 75,

uwzględniając propozycję Komisji⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽²⁾,

działając w zgodzie z procedurą określoną w artykule 189c Traktatu⁽³⁾,

mając na uwadze, że Wspólnota przyjęła pewną ilość środków do ustanowienia wewnętrznego rynku składającego się z obszaru nie posiadającego granic wewnętrznych na którym zagwarantowany jest wolny przepływ towarów, osób, usług i kapitału zgodnie z postanowieniami Traktatu;

mając na uwadze, że kontrole transportu drogowego towarów niebezpiecznych przeprowadzane są zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) Nr 4060/89 z dn. 21 grudnia 1989 w sprawie zniesienia kontroli na granicach państw członkowskich w dziedzinie transportu drogowego i transportu szlakami wodnymi⁽⁴⁾ oraz z rozporządzeniem Rady (EWG) Nr 3912/92 z dn. 17 grudnia 1992 w sprawie kontroli przeprowadzanych w obrębie Wspólnoty w dziedzinie transportu drogowego i transportu szlakami wodnymi z uwzględnieniem środków transportu zarejestrowanych lub dopuszczonych do ruchu w kraju trzecim⁽⁵⁾;

mając na uwadze, że Rada przyjęła Dyrektywę 94/55/WE z 21 listopada 1994 w sprawie zbliżenia przepisów prawnych państw członkowskich odnośnie transportu drogowego towarów niebezpiecznych⁽⁶⁾; mając na uwadze, że odnośne procedury kontroli oraz określenia odnoszące się do tego rodzaju transportu powinny być odpowiednio ujednoczone pod względem zgodności z określonymi w nich standardami bezpieczeństwa w celu ich skuteczniejszej ich weryfikacji;

mając na uwadze, że państwa członkowskie powinny zapewnić wystarczający poziom kontroli pojazdów na swych terenach unikając, tam gdzie to możliwe, rozpowszechniania takich kontroli.

⁽¹⁾ Dz.U. WE nr C 26, 29.1.1994, str.7 i Dz.U. WE Nr C 238, z 26.8.1994, str.4

⁽²⁾ Dz.U. WE nr C 195, z 18.7.1994, str.18

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dn. 3 maja 1994 (Dz.U. WE Nr C 205, 25.7.1994, str.55), Wspólne Stanowisko Rady z 21 listopada 1994 (Dz.U. WE Nr C 345, 13.12.1994, str.1) oraz Decyzja Parlamentu Europejskiego z dn. 14 marca 1995 (Dz.U. WE Nr C 89, 10.4.1995, str.29).

⁽⁴⁾ Dz.U. WE nr L 390, z 30.12.1989, str.18. Rozporządzenie zmienione Rozporządzeniem (EWG) Nr 3356/91 (Dz.U. WE nr L 318, z 20.11.1991, str.1).

⁽⁵⁾ Dz.U. WE nr L 395, z 31.12.1992, str.6

⁽⁶⁾ Dz.U. WE nr L 319, z 12.12.1992, str.7

(Tłumaczenie z języka angielskiego)

mając na uwadze, że w świetle zasady wspierania, konieczne są tu działania Wspólnoty dla poprawy poziomu bezpieczeństwa transportu drogowego towarów niebezpiecznych;

mając na uwadze, że kontrole powinny być przeprowadzane z zastosowaniem listy wspólnych punktów stosowanych do takiego transportu w obrębie Wspólnoty;

mając na uwadze, że koniecznym jest sporządzenie listy naruszeń uznanych przez wszystkie państwa członkowskie za wystarczająco poważne do zastosowania w odniesieniu do tych pojazdów stosownych kroków zależnie od okoliczności lub też wymagań z zakresu bezpieczeństwa, włącznie, tam gdzie stosowne, z odmową dopuszczenia odnośnych pojazdów do ruchu we Wspólnocie.

mając na uwadze, że w celu poprawy zgodności ze standardami bezpieczeństwa transportu drogowego towarów niebezpiecznych, koniecznym jest ustanowienie zastrzeżenia, że kontrole przeprowadzane będą w przedsiębiorstwach jako działanie prewencyjne lub w przypadku zanotowania poważnych wykroczeń w transporcie drogowym towarów niebezpiecznych na poboczu drogi;

mając na uwadze, że kontrole te muszą dotyczyć wszelkich przesyłek towarów niebezpiecznych w transporcie drogowym w całości lub w części w obrębie terytorium państwa członkowskiego, niezależnie od miejsca wyjazdu, czy też przeznaczenia towarów lub kraju, w którym pojazd jest zarejestrowany;

mając na uwadze, że w razie poważnego lub powtórnego wykroczenia, odpowiednie władze państwa członkowskiego, w którym pojazd jest zarejestrowany lub w którym zgłoszone jest przedsiębiorstwo, mogą zostać poproszone o podjęcie odpowiednich działań i mając na uwadze, że powinny one poinformować poproszone państwo członkowskie o wszelkich dalszych podjętych działaniach;

mając na uwadze, że zgłoszenie niniejszej Dyrektywy powinno być monitorowane na podstawie sprawozdania przedłożonego przez Komisję,

PRZYJĘŁA TĘ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa powinna dotyczyć kontroli transportu drogowego towarów niebezpiecznych przeprowadzanych przez państwa członkowskie w pojazdach jeżdżących na ich terytoriach lub wjeżdżających na nie z państw trzecich.

Nie powinna ona dotyczyć kontroli transportu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdami, za które odpowiedzialne są siły zbrojne lub pojazdami należącymi do nich.

2. Niniejsza dyrektywa nie powinna jednak naruszać prawa państwa członkowskiego, zgodnie z prawem Wspólnoty, do przeprowadzania kontroli krajowego lub międzynarodowego transportu drogowego towarów niebezpiecznych w obrębie ich terytoriów w pojazdach nie objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 2

Dla celów tej dyrektywy:

- „pojazd” będzie oznaczać każdy pojazd silnikowy przeznaczony do użytku drogowego, całkowicie lub częściowo przeznaczony do użytku drogowego, który posiada przynajmniej cztery koła i maksymalną prędkość konstrukcyjną przekraczającą 25 km, włącznie z jego przyczepą, za wyjątkiem pojazdów przemieszczających się koleją, ciągników rolniczych i leśnych oraz wszelkich maszyn ruchomych,

- „towary niebezpieczne” oznaczać będą towary niebezpieczne zdefiniowane jako takie w dyrektywie 94/55/WE,

- „transport” oznaczać będzie każdą drogową operację transportową dokonaną przez pojazd częściowo bądź w całości na drogach publicznych w obrębie terytorium państwa członkowskiego, włącznie z załadunkiem i rozładunkiem towarów objętych dyrektywą 94/55/WE, bez naruszenia porozumień określonych przez prawa państw członkowskich odnośnie odpowiedzialności w odniesieniu do takich operacji,

- „przedsiębiorstwo” oznaczać będą każdą osobę fizyczną lub prawną, działającą dla osiągnięcia zysku lub nie, i każdy organ podlegający władzy publicznej, czy to sam posiadający osobowość prawną, czy też zależny od organu władzy posiadającej taką osobowość, który przewozi, załadowuje lub rozładowuje towary niebezpieczne, albo zlecający ich przewóz oraz te, które czasowo składują, gromadzą, pakują lub dostarczają takie towary jako część operacji transportowej i zlokalizowane są na terytorium Wspólnoty,

- „kontrola” oznaczać będzie każde sprawdzenie, kontrolę, inspekcje, weryfikację lub formalność dokonaną przez odpowiednie organy władzy dla celów bezpieczeństwa w transporcie drogowym towarów niebezpiecznych.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie powinny zagwarantować, że reprezentatywna część dostaw towarów niebezpiecznych w transporcie drogowym będzie poddana kontroli określonej niniejszą dyrektywą, w celu sprawdzenia ich zgodności z przepisami w sprawie transportu drogowego towarów niebezpiecznych.

2. Kontrole takie powinny odbywać się na terytorium państwa członkowskiego zgodnie z artykułem 3 rozporządzenia (EWG) nr 4060/89 i artykułem 1 rozporządzenia (EWG) Nr 3912/92.

Artykuł 4

1. W celu przeprowadzenia kontroli przewidzianych w niniejszej dyrektywie, państwo członkowskie powinno użyć listy kontrolnej z załącznika I. Kopia tej listy lub świadectwo z rezultatem kontroli sporządzone przez organ władzy, które ją przeprowadza, powinna zostać oddana kierowcy pojazdu i okazywana na żądanie w celu ułatwienia lub uniknięcia, tam gdzie to możliwe, dalszych kontroli. Ustęp ten nie może mieć wpływu na prawo państwa członkowskiego do podjęcia ściśle określonych działań w celu szczegółowej kontroli.

2. Kontrole powinny być wyrywkowe i powinny objąć możliwie dużą część sieci drogowej.

3. Miejsca przeznaczone do tych kontroli powinny umożliwiać pojazdom naruszającym przepisy uzyskanie z nimi zgodności lub, jeśli organ władzy przeprowadzający kontrolę uzna to za stosowne, unieruchomienie ich na miejscu lub w miejscu do tego

(Tłumaczenie z języka angielskiego)

przeznaczonym przez wspomniane organy bez powstania ryzyka w sferze bezpieczeństwa.

4. Tam gdzie to stosowne i zakładając, że nie powstanie ryzyko w sferze bezpieczeństwa, próbki towarów transportowanych mogą być pobierane do kontroli przez laboratoria uznane przez właściwe organy władzy.
5. Kontrole nie mogą trwać dłużej niż jest to zasadne.

Artykuł 5

Bez względu na inne kary, które mogą być nałożone, pojazdy względem których dowiedzione zostało jedno lub więcej naruszeń zasad transportu towarów niebezpiecznych, w szczególności wykroczenia wymienione w załączniku II, mogą zostać unieruchomione albo na miejscu albo też w miejscu do tego przeznaczonym przez organy władzy przeprowadzające kontrolę i wezwane do uzyskania zgodności z zasadami przed podjęciem dalszej podróży lub mogą zostać poddane dalszym stosownym działaniom, zależnie od okoliczności, czy też wymagań z zakresu bezpieczeństwa włącznie, gdy stosowne, z zakazem wjazdu na teren Wspólnoty dla wszystkich takich pojazdów.

Artykuł 6

1. Kontrole mogą także odbywać się w pomieszczeniach przedsiębiorstw jako działanie prewencyjne lub gdy wykroczenia, które narażają bezpieczeństwo w transporcie towarów niebezpiecznych zostały stwierdzone na poboczu drogi.
2. Celem takich kontroli jest stwierdzenie zgodności warunków bezpieczeństwa drogowego transportu towarów niebezpiecznych z odpowiednimi przepisami.

Gdy stwierdzone zostało jedno lub więcej wykroczeń w odniesieniu do drogowego transportu towarów niebezpiecznych, w szczególności tych wymienionych w załączniku II, transport, którego ono dotyczy powinien zostać doprowadzony do stanu zgodności z przepisami zanim towary opuszczą przedsiębiorstwo lub powinny zostać poddane innym stosownym działaniom.

Artykuł 7

1. Państwa członkowskie powinny wspierać się nawzajem w celu zapewnienia skuteczności niniejszej Dyrektywy.
3. Poważne lub powtórne naruszenia narażające bezpieczeństwo w transporcie towarów niebezpiecznych popełnione przez pojazd lub przedsiębiorstwo z innego kraju muszą być zgłaszane do odpowiednich organów władzy w państwie członkowskim, w którym pojazd lub przedsiębiorstwo są zarejestrowane.

Artykuł 8

(Tłumaczenie z języka angielskiego)

Jeśli podczas przeprowadzonej na poboczu drogi kontroli pojazdu zarejestrowanego w innym państwie członkowskim zaistnieją powody do przypuszczeń, że popełniono poważne lub powtórne naruszenia, które nie mogą być wykryte w trakcie tej kontroli wobec braku koniecznych danych, stosowne organy władzy państw członkowskich, których to dotyczy, powinny wspierać się nawzajem w celu wyjaśnienia sytuacji. Na koniec tam, gdzie stosowne państwo członkowskie przeprowadza kontrolę w przedsiębiorstwie, inne państwa członkowskie, których to dotyczy, powinny zostać poinformowane o jej rezultatach.

Artykuł 9

1. Każde państwo członkowskie powinno przesłać Komisji za każdy rok kalendarzowy, nie później niż dwanaście miesięcy po końcu roku, raport sporządzony zgodnie ze wzorem z załącznika III, na wniosek tej dyrektywy, zawierający następujące szczegóły:
 - jeśli to możliwe, faktyczną lub szacunkową objętość towarów niebezpiecznych w transporcie drogowym (w tonach transportowanych lub w tonach / kilometry),
 - ilość przeprowadzonych kontroli,
 - ilość pojazdów sprawdzonych w miejscu rejestracji (pojazdy zarejestrowane narodowo, w innych państwach członkowskich lub w krajach trzecich),
 - ilość i rodzaj stwierdzonych naruszeń,
 - rodzaj i ilość nałożonych kar.
2. Komisja powinna przesłać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, po raz pierwszy w roku 1999 i następnie minimum co trzy lata, sprawozdanie wnioskowane niniejszą dyrektywą przez państwa członkowskie, określające szczegóły zgodnie z paragrafem 1 jak wyżej.

Artykuł 10

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie ustawy, rozporządzenia i przepisy administracyjne konieczne dla zgodności z niniejszą dyrektywą z dniem 1 stycznia 1997 r. Powiadomią o tym niezwłocznie Komisję.

Gdy państwa członkowskie przyjmą te przepisy, mają one zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub być zaopatrzone w takie odniesienie przy okazji ich urzędowej publikacji. Metody sporządzenia takiego odniesienia zostaną określone przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przedstawią Komisji teksty istotnych przepisów przyjętych aktów prawa krajowego, w dziedzinie regulowanej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 11

Dyrektywa niniejsza wejdzie w życie z dniem jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 12

Dyrektywa niniejsza jest skierowana do państw członkowskich

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 6 października 1995 r.

Z ramienia Rady
Przewodniczący
J.BORRELL FONTELLES

ZAŁĄCZNIK I

LISTA KONTROLNA

1. Miejsce kontroli 2. Data 3. Czas
4. Znak narodowy pojazdu i numer rejestracyjny.....
5. Znak narodowy przyczepy / półprzyczepy i numer rejestracyjny
6. Rodzaj pojazdu ciężarówka pociąg drogowy pojazd siodłowy z platformą
6. Przedsiębiorstwo dokonujące transportu / adres.....
-8. Narodowość
9. Kierowca
10. Asystent kierowcy
11. Nadawca, adres, miejsce załadunku ⁽¹⁾.....
-
12. Odbiorca, adres, miejsce rozładunku ⁽¹⁾.....
-
13. Przybliżona masa towarów niebezpiecznych w jednostce transportowej
14. Marginalny 10 011 limit częstości przekroczony tak nie
15. Przewożone przez
- umocowany zbiornik zbiornik ruchomy
- kontener zbiornikowy baterie pojemnika
- luzem kontener opakowanie

Dokument(y) obecne w pojeździe

16. Dokument(y) transportowe sprawdzono stwierdzono naruszenie nie dotyczy
/towarzyszące
17. Instrukcje pisemne sprawdzono stwierdzono naruszenie nie dotyczy
18. Dwu- /wielostronna umowa sprawdzono stwierdzono naruszenie nie dotyczy
/narodowe upoważnienie
19. Świadectwo dopuszczenia pojazd sprawdzono stwierdzono naruszenie nie dotyczy
20. Świadectwo szkolenia kierowcy sprawdzono stwierdzono naruszenie nie dotyczy

Użytkowanie pojazdu

21. Towary dopuszczone do sprawdzono stwierdzono naruszenie nie dotyczy
transportu
22. Towary luzem sprawdzono stwierdzono naruszenie nie dotyczy
23. Transport w zbiorniku sprawdzono stwierdzono naruszenie nie dotyczy
24. Transport w kontenerze sprawdzono stwierdzono naruszenie nie dotyczy
25. Dopuszczone towary dla rodzaju sprawdzono stwierdzono naruszenie nie dotyczy
pojazdu
26. Zakaz ładunku mieszanego sprawdzono stwierdzono naruszenie nie dotyczy
27. Przeładunek i składowanie⁽²⁾ sprawdzono stwierdzono naruszenie nie dotyczy

⁽¹⁾ Należy oznaczyć jako „wzmianka” dla grupowych operacji transportowych.

⁽²⁾ Kontrola widocznych niezgodności.

(Tłumaczenie z języka angielskiego)

28. Ubytek towarów lub uszkodzenie opakowania ⁽²⁾ sprawdzono stwierdzono naruszenie nie dotyczy
29. Numer /oznaczenie opakowania UN /kod UN opakowania⁽¹⁾ ⁽²⁾ sprawdzono stwierdzono naruszenie nie dotyczy
30. Oznakowanie pojazdu i/ lub kontenera sprawdzono stwierdzono naruszenie nie dotyczy
31. Oznaczenie(a) transportu w pojemniku lub luzem sprawdzono stwierdzono naruszenie nie dotyczy

Wyposażenie pojazdu

32. Zestaw narzędzi do napraw okresowych sprawdzono stwierdzono naruszenie nie dotyczy
33. Co najmniej jedna podstawa klinowa pod koło na pojazd sprawdzono stwierdzono naruszenie nie dotyczy
34. Dwa pomarańczowe światła sprawdzono stwierdzono naruszenie nie dotyczy
35. Gaśnica(e) sprawdzono stwierdzono naruszenie nie dotyczy
36. System bezpieczeństwa kierowcy sprawdzono stwierdzono naruszenie nie dotyczy

37. Inne / uwagi

38. Organ/urzędnik przeprowadzający kontrolę

ZAŁĄCZNIK II

⁽²⁾ Kontrola widocznych niezgodności.

NARUSZENIA

Dla celów niniejszej dyrektywy, poniższe przypadki będą w szczególności uważane za naruszenia:

1. towary nie dopuszczone do transportu;
2. brak deklaracji dostawcy o zgodności towarów i ich opakowań z przepisami transportowymi;
3. pojazdy, które w czasie kontroli wykazują nieszczelności substancji niebezpiecznych, przy braku pozytywnego wyniku próby szczelności zbiornika lub opakowania;
4. pojazdy bez świadectwa dopuszczenia typu lub ze świadectwem nieprzepisowym;
5. pojazdy bez odpowiednich pomarańczowych świateł lub z nieprzepisowymi światłami pomarańczowymi;
6. pojazdy bez instrukcji bezpieczeństwa lub z nieodpowiednimi instrukcjami;
7. nieodpowiednie pojazdy lub opakowanie;
8. kierowca bez przepisowego świadectwa szkoleń zawodowych z zakresu przewozu drogowego towarów niebezpiecznych;
9. pojazdy bez gaśnic;
10. pojazdy lub pakunki bez przepisowych tabliczek ostrzegawczych;
11. pojazdy bez dokumentów transportowych / towarzyszących, albo z danymi szczegółowymi odnośnie przewożonych towarów niebezpiecznych, które nie odpowiadają przepisom;
12. pojazdy nie objęte dwustronnym / wielostronnym układem lub nie zgodne z układem;
13. przepełnienie zbiornika.

ZAŁĄCZNIK III

WZORCOWY FORMULARZ STANDARDOWY SPRAWOZDANIA, DO PRZESŁANIA KOMISJI, ZAWIERAJĄCY NARUSZENIA I KARY

Kraj: Rok:

Kontrole na poboczu drogi

	Miejsce rejestracji pojazdów ⁽¹⁾			Łączna ilość
	Kraj kontroli	Inne państwa członkowskie UE	Kraje trzecie	
Ilość sprawdzonych pojazdów				
Ilość odnotowanych naruszeń zgodnie z rodzajem naruszenia				
Ilość rodzaj nałożonych kar				

⁽¹⁾ Dla celów niniejszej dyrektywy krajem rejestracji jest kraj pojazdu silnikowego

DYREKTYWA RADY nr 96/35/WE
z dnia 3 czerwca 1996 roku
dotycząca wyznaczenia oraz kwalifikacji zawodowych doradców ds. bezpieczeństwa w
transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnoty Europejskie, a w szczególności art. 75 tego Traktatu,

mając na uwadze wniosek Komisji (1),

mając na uwadze opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (2),

działając zgodnie z procedurą ustaloną w artykule 189 c Traktatu (3),

a także biorąc pod uwagę co następuje:

Na przełomie lat znacznie wzrosła ilość krajowych i międzynarodowych przewozów towarów niebezpiecznych, przyczyniając się do wzrostu ryzyka wypadków;

Niektóre wypadki pojawiające się podczas transportu towarów niebezpiecznych mogą być spowodowane niewystarczającą wiedzą na temat zagrożenia właściwego dla tego rodzaju transportu;

Należy, w kontekście realizacji jednolitego rynku, przyjąć działania mające na celu poprawę zapobiegania zagrożeniu właściwemu dla tego rodzaju transportu;

Dyrektywa Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 roku dotycząca wprowadzenia w życie środków zachęcających do poprawy bezpieczeństwa oraz zdrowia pracowników w pracy (4), nie wprowadza działań mających na celu zapobieżenie zagrożeniu właściwemu dla tego rodzaju transportu;

Istnieje wymóg, aby przedsiębiorstwa zaangażowane w transport towarów niebezpiecznych jak również związany z tym załadunek lub rozładowywanie towarów niebezpiecznych, stosowały przepisy dotyczące zapobiegania zagrożeniu właściwemu dla tego rodzaju transportu towarów

niebezpiecznych czy to drogą kołową, kolejową czy żegluga śródlądową; w tym celu należy wyznaczyć doradców w zakresie bezpieczeństwa w dziedzinie transportu towarów, którzy przeszli szkolenie zawodowe; szkolenie zawodowe musi mieć na celu niezbędną dla tego rodzaju transportu wiedzę z zakresu przepisów prawnych i administracyjnych oraz rozporządzeń;

Państwa członkowskie muszą ustalić wspólny minimalny zakres szkolenia zawodowego usankcjonowanego zdanym egzaminem;

Państwa członkowskie są zobowiązane do wydania świadectwa poświadczającego kwalifikacje zawodowe doradców, stanowiącego wzór wspólnotowy, którego właściciel może prowadzić działalność w całej Wspólnocie;

Kwalifikacje zawodowe doradców w zakresie bezpieczeństwa przyczynią się do poprawy jakości oferowanych przez nich usług w interesie użytkowników; takie kwalifikacje zawodowe pomogą także zminimalizować ryzyko wypadków, które mogą spowodować nieodwracalne szkody w środowisku oraz poważne uszkodzenia u innych osób mogących wchodzić w kontakt z niebezpiecznymi towarami;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Cel

Państwa członkowskie podejmują zgodnie z wymaganiami niniejszej Dyrektywy niezbędne środki, mające na celu zagwarantowanie, że nie później niż 31 grudnia 1999 roku przedsiębiorstwa, których działalność obejmuje transport towarów niebezpiecznych jak również związanego z tym załadunkiem lub rozładowywaniem towarów niebezpiecznych, drogą kołową, kolejową lub żegluga śródlądową, wyznaczą jednego lub więcej doradców w zakresie bezpieczeństwa transportu towarów niebezpiecznych, odpowiedzialnych za udzielenie pomocy służącej zapobieżeniu zagrożeniu właściwemu dla tego rodzaju działalności, w odniesieniu do osób, własności i środowiska.

Artykuł 2

Definicje

Dla celów niniejszej dyrektywy:

- (a) „przedsiębiorstwo” oznacza każdą osobę fizyczną, prawną bez względu na to czy prowadzącą działalność nastawioną na zysk czy nie, każde stowarzyszenie lub grupę osób nie posiadających osobowości prawnej bez względu na to czy prowadzących działalność nastawioną na zysk czy nie, lub każdą jednostkę urzędową bez względu na to czy posiadającą osobowość prawną czy będącą zależną od jednostki władzy posiadającej taką osobowość, zajmującej się transportem, ładowaniem lub rozładowywaniem towarów niebezpiecznych;
- (b) „Doradca w zakresie bezpieczeństwa transportu towarów niebezpiecznych”, odtąd zwany „doradcą”, oznacza każdą osobę wyznaczoną przez dyrektora przedsiębiorstwa, którego rola polega na przeprowadzeniu zadań oraz wypełnieniu określonych w artykule 4 działań, oraz który posiada świadectwo przewidziane w artykule 5;
- (c) „towary niebezpieczne” oznaczają towary określone w Aneksie A do Dyrektywy Rady 94/55/WE z dnia 21 listopada 1994 roku dotyczącej zbliżenia prawodawstw państw członkowskich odnoszących się do transportu towarów niebezpiecznych drogą kołową (1);
- (d) „działalność” oznacza transport towarów niebezpiecznych drogą kołową, kolejową lub żegluga śródlądową za wyjątkiem krajowej żeglugi śródlądowej nie połączonej z żegluga śródlądową innych państw członkowskich, wraz z załadunkiem i rozładowywaniem.

Artykuł 3

Wyjątki

Państwa członkowskie mogą zagwarantować, że niniejsza Dyrektywa nie stosuje się do przedsiębiorstw:

- (a) których działalność dotyczy transportu towarów niebezpiecznych środkami transportu, które należą do sił zbrojnych lub znajdują się w zakresie ich odpowiedzialności,
- (b) których działalność dotyczy ilości, w poszczególnej jednostce transportu, mniejszej niż ta określona w punktach 10010 i 10011 Aneksu B do Dyrektywy 94/55/WE lub
- (c) działalność główna lub drugorzędna, która nie polega na transporcie towarów niebezpiecznych lub związanym z tym załadunkiem lub rozładowywaniem towarów niebezpiecznych lecz, która okazjonalnie wiąże się z krajowym transportem towarów niebezpiecznych lub związanym z tym załadunkiem lub rozładowywaniem towarów niebezpiecznych, stwarzająca małe zagrożenie lub ryzyko zatrucia.

Artykuł 4

Rola i wyznaczanie doradcy

1. Głównym zadaniem doradcy jest, zgodnie z odpowiedzialnością dyrektora przedsiębiorstwa, poszukiwanie wszystkimi odpowiednimi środkami oraz za pomocą wszystkich odpowiednich działań,

w ramach ograniczeń odpowiednich dla działalności przedsiębiorstwa, ułatwienie przeprowadzenia tych działań zgodnie ze stosowanymi przepisami oraz w sposób jak najbardziej bezpieczny. Obowiązki, które prowadzi zgodnie z działalnością przedsiębiorstwa, są określone w Aneksie I.

2. Doradca może być również dyrektorem przedsiębiorstwa, a także osoba prowadząca inne zadania przedsiębiorstwa lub osoba nie zatrudniona bezpośrednio w danym przedsiębiorstwie pod warunkiem, że osoba ta jest zdolna do wykonania obowiązków doradcy.

3. Każde przedsiębiorstwo na żądanie przekazuje kompetentnym władzom lub wyznaczonej w tym celu przez państwo członkowskie jednostce, dane dotyczące tożsamości doradcy.

Artykuł 5

Świadectwo szkolenia

1. Doradca posiada świadectwo szkolenia zawodowego według wzoru wspólnotowego, odtąd zwanego „świadectwem,” ważne dla rodzaju lub rodzajów danego transportu. Świadectwo to jest wydawane przez kompetentne władze lub wyznaczoną w tym celu przez państwo członkowskie jednostkę.

2. Aby otrzymać świadectwo kandydat musi przejść szkolenie oraz zdać egzamin zatwierdzony przez kompetentne władze państwa członkowskiego.

3. Do głównych zadań szkolenia należy przekazanie kandydatom wystarczającej wiedzy dotyczącej zagrożenia właściwego dla transportu towarów niebezpiecznych, przepisów prawnych i administracyjnych oraz rozporządzeń stosowanych dla danego rodzaju transportu jak również wystarczającej wiedzy w zakresie zadań określonych w Aneksie I.

4. Egzamin powinien obejmować przynajmniej jedną z dziedzin wymienionych w Aneksie II.

5. Świadectwo ma postać zgodną z ustaloną w Aneksie III.

6. Świadectwo jest uznawane przez wszystkie państwa członkowskie.

Artykuł 6

Ważność świadectwa

Okres ważności świadectwa wynosi pięć lat. Jest on automatycznie przedłużany o pięć lat, w momencie kiedy w ostatnim roku przed jego wygaśnięciem, jego posiadacz przeszedł ponowne kursy lub zdał egzamin, które to kursy oraz egzamin muszą być zatwierdzone przez kompetentne władze.

Artykuł 7

Raport z wypadku

W każdym przypadku kiedy wypadek dotknie osobę, własność, środowisko lub wyrządzi szkody na własności lub w środowisku podczas transportu, załadunku lub rozładowywania przeprowadzonego przez dane przedsiębiorstwo, doradca, po uzyskaniu wszystkich niezbędnych informacji, sporządza raport z wypadku dla zarządu przedsiębiorstwa lub dla publicznych władz lokalnych.

Raport ten nie zastępuje żadnego raportu zredagowanego przez zarząd przedsiębiorstwa, który mógłby być wymagany w państwie członkowskim zgodnie z innym prawodawstwem międzynarodowym, wspólnotowym lub krajowym.

Artykuł 8

Przystosowanie Dyrektywy

Zmiany konieczne dla przystosowania niniejszej Dyrektywy do postępu naukowego i technicznego w dziedzinach z ich zakresu stosowania, są przyjmowane zgodnie z procedurą ustaloną w artykule 9.

Artykuł 9

1. Komisję wspiera Komitet ds. transportu towarów niebezpiecznych powołany artykułem 9 Dyrektywy 94/55/WE, odtąd zwany „Komitetem”, który składa się z przedstawicieli państw członkowskich oraz, którego przewodniczącym jest przedstawiciel Komisji.

2. Przedstawiciel Komisji składa do Komitetu projekt działań, które mają zostać podjęte. Komitet dostarcza swoją opinię na temat projektu w ciągu określonego czasu, który przewodniczący może ustalić stosownie do pilności sprawy. Opinia jest dostarczana większością głosów ustaloną w artykule 148 pkt. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada musi przyjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli państw członkowskich w Komitecie są wazone w sposób ustalony w niniejszym artykule. Przewodniczący nie głosuje.

3. (a) Komisja przyjmuje wymienione działania jeśli są one zgodne z opinią Komitetu.

(b) W przypadku kiedy wymienione środki nie są zgodne z opinią komitetu lub jeśli Komitet nie dostarczy opinii, Komisja bezzwłocznie przedstawia do Rady propozycję dotyczącą środków, które mają być podjęte. Rada działa kwalifikowana większością głosów.

W ciągu trzech miesięcy od daty przedstawienia Radzie, nie podejmie ona działań, Komisja przyjmuje zaproponowane środki.

Artykuł 10

Niniejsza Dyrektywa nie narusza postanowień dotyczących bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w ich miejscu pracy ustalonych w Dyrektywie 89/391/EWG oraz w jej poszczególnych dyrektywach dotyczących jej zastosowania.

Artykuł 11

1. Państwa członkowskie wprowadzając w życie konieczne przepisy prawne i administracyjne oraz rozporządzenia, mając na celu realizację niniejszej Dyrektywy nie później niż do 31 grudnia 1999 roku. Powinny one powiadomić wcześniej o tym Komisję.

W przypadku przyjęcia przez państwa członkowskie tych działań, powinny one zawierać odniesienie do niniejszej Dyrektywy lub zaopatrzone w takie odniesienie w czasie ich urzędowej publikacji. Sposób sporządzania tych odniesień jest przedstawiany przez Państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty głównych postanowień prawa krajowego, które stosują w dziedzinie, której dotyczy niniejsza Dyrektywa.

Artykuł 12

Niniejsza dyrektywa odnosi się do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 3 czerwca 1996 roku.

W imieniu Rady
Przewodniczący
T. TREU

ANEKS I

LISTA ZADAŃ DORADCY PRZEDSTAWIONA W ARTYKULE 4 pkt. 1

Doradca ma następujące zadania:

- monitorowanie zgodności z przepisami rządzącymi transportem towarów niebezpiecznych,
- udzielanie rad przedsiębiorstwu w zakresie transportu towarów niebezpiecznych,

- przygotowywanie rocznego raportu dla zarządu przedsiębiorstwa lub, jeśli to stosowne dla publicznej władzy lokalnej, dotyczącego działalności przedsiębiorstwa w dziedzinie transportu towarów niebezpiecznych. Takie roczne raporty są zachowywane przez okres pięciu lat i są udostępniane na żądanie władz krajowych.

Zadania doradcy dotyczą również monitorowania następujących czynności oraz procedur odnoszących się do odpowiednich działań przedsiębiorstwa:

- procedur dotyczących zastosowania się do przepisów rządzących zidentyfikowaniem przeznaczonych do transportu towarów niebezpiecznych,
- czynności przedsiębiorstwa przy zakupie środków transportu biorące pod uwagę szczególne wymagania dotyczące przeznaczonych do transportu towarów niebezpiecznych,
- procedury kontroli sprzętu stosowanego w odniesieniu do transportu, załadunku i rozładowywania towarów niebezpiecznych,
- właściwego szkolenia pracowników przedsiębiorstwa oraz zachowania zapisów tych szkoleń,
- wprowadzenie właściwych procedur dotyczących nagłych wypadków stosowanych w przypadku dowolnego wypadku lub zajścia, które mogą wpłynąć na bezpieczeństwo w czasie transportu, załadunku lub rozładowywania towarów niebezpiecznych,
- prowadzenie i jeśli to właściwe, przygotowywanie raportów dotyczących poważnych wypadków, zjść lub poważnych naruszeń, zanotowanych podczas transportu, ładowania lub rozładowywania towarów niebezpiecznych,
- wprowadzenie odpowiednich środków w celu zapobieżenia ponownym wypadkom, zjściom lub poważnym naruszeniom,
- branie pod uwagę zarządzeń prawnych i szczegółowych wymagań towarzyszących przy transporcie towarów niebezpiecznych, przy wyborze oraz stosowaniu subkontratów lub państw trzecich,
- dokonywanie weryfikacji mającej na celu stwierdzenie czy pracownicy zaangażowani w transport, załadunek i rozładowywanie towarów niebezpiecznych posiadają szczegółowe procedury operacyjne oraz instrukcje,
- wprowadzenie działań mających w celu zwiększenie świadomości w zakresie zagrożenia właściwego dla transportu, ładowania i rozładowywania towarów niebezpiecznych,
- wprowadzenie procedur weryfikacyjnych gwarantujących obecność na pokładzie środka transportu dokumentów i sprzętu bezpieczeństwa, który musi być obecny podczas transportu, oraz zgodność tych dokumentów i sprzętu z rozporządzeniami,
- wprowadzenie procedur weryfikacyjnych w celu zagwarantowania zgodności z przepisami zarządzającymi ładowaniem i rozładowywaniem.

ANEKS II

LISTA DZIEDZIN PRZEDSTAWIONYCH W ARTYKULE 5 pkt. 4

Wiedza wymagana aby uzyskać świadectwo musi obejmować przynajmniej to co następuje:

I. Ogólne środki prewencyjne i bezpieczeństwa:

- wiedza dotycząca rodzajów konsekwencji, które mogą być spowodowane wypadkiem obejmujących towary niebezpieczne,
- wiedza na temat głównych przyczyn wypadków.

II. Postanowienia odnoszące się do rodzaju transportu stosowanego zgodnie z prawem krajowym, normami wspólnotowymi, międzynarodowymi konwencjami i umowami, uwzględniając w szczególności to co następuje:

1. Klasyfikację towarów niebezpiecznych:

- procedurę służącą klasyfikowaniu roztworów i mieszanin,
- strukturę opisu substancji,
- klasy towarów niebezpiecznych oraz cele ich klasyfikacji,
- charakter substancji niebezpiecznych oraz transportowanych artykułów,
- ich właściwości fizyczne, chemiczne i toksykologiczne;

2. Ogólne wymagania dotyczące pakowania, włączając cysterny i kontenery-cysterny, itd.:

- rodzaje opakowania, kodyfikacja i znakowanie,
- wymagania dotyczące pakowania oraz opisy dotyczące testowania opakowań,
- stan opakowania oraz kontrole okresowe;

3. Oznakowania i etykiety niebezpieczeństwa:

- znakowanie na etykietach niebezpieczeństwa,
- umieszczanie i usuwanie etykiet niebezpieczeństwa,
- sygnalizowanie i etykietowanie;

4. Odniesienia w dokumentach przewozowych:

- informacje na dokumentach przewozowych,
- deklaracja zgodności wystawiona przez spedytora;

5. Metody i ograniczenia na wysyłce:

- pełny ładunek,
- transport luzem,
- transport w dużych kontenerach - zbiornikach,
- transport w kontenerach,
- transport w umocowanych i dających się zdemontować cysternach;

6. Transport pasażerów;

7. Zakazy i ostrzeżenia dotyczące ładunków mieszanych;

8. Oddzielanie substancji;

9. Ograniczenia ilości przewożonych oraz ilości zwolnione z ograniczeń;
10. Transport wewnętrzny i rozmieszczanie ładunku;
 - ładowanie i rozładowywanie (wypełnianie wskaźników),
 - rozmieszczanie ładunku i segregowanie;
11. Oczyszczanie i / lub odgazowywanie przed ładowaniem i po rozładowaniu;
12. Załogi: szkolenie zawodowe;
13. Dokumenty pojazdu:
 - dokumenty przewozowe,
 - wskazówki pisemne,
 - świadectwo zgodności pojazdu,
 - świadectwo szkolenia kierowcy pojazdu,
 - potwierdzenie szkolenia w transporcie żegluga śródlądową,
 - kopie wszystkich uchyleń,
 - inne dokumenty;
14. Instrukcje bezpieczeństwa : wprowadzenie instrukcji oraz sprzęt ochrony kierowcy;
15. Zobowiązania nadzoru: parkowanie;
16. Przepisy dotyczące ruchu i nawigacji oraz ograniczenia;
17. Operacyjne i przypadkowe rozładowanie artykułów zanieczyszczających;
18. Wymagania odnoszące się do wyposażenia transportu.

ANEKS III

>POCZĄTEK FORMULARZA<

PRZEDSTAWIENIE ŚWIADECTWA WYMIENIONEGO W ARTYKULE 5 pkt. 5

Świadectwo szkolenia doradcy w dziedzinie bezpieczeństwa transportu towarów niebezpiecznych:

Świadectwo nr:

Znak rozpoznawczy państwa członkowskiego wydającego świadectwo:

Nazwisko:

Imię (Imiona):

Data urodzenia:

Narodowość:

Podpis posiadacza:

Ważne aż do dla przedsiębiorstwa, które dokonuje transportu towarów niebezpiecznych i dla przedsiębiorstw, które przeprowadzają związane z tym ładowanie i rozładowywanie: drogą kołową

kolejową

żegluga śródlądową

Wydane przez:

Data:

Podpis:

Przedłużone aż do:

Przez:

Data:

Podpis

>KONIEC FORMULARZA<

(Tłumaczenie z języka angielskiego)

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

NR 2000/18/WE

z dnia 17 kwietnia 2000 roku

w sprawie minimalnych wymagań egzaminacyjnych dla doradców ds. bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych

PARLAMENT EUROPEJSKI ORAZ RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności art. 75 (1) (c) tego Traktatu,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

po konsultacjach z Komitetem Regionów,

działając zgodnie z procedurą o której mowa w art. 251 Traktatu³,

a także biorąc pod uwagę co następuje:

(1) Poprawa bezpieczeństwa transportu i ochrona środowiska, zwłaszcza przy transporcie kolejowym, drogowym i wodnym śródlądowym towarów niebezpiecznych, są bardzo

¹ OJ C 148 z dnia 14 maja 1998 roku, str. 21 oraz OJ C 52 z dnia 23 lutego 1999 roku, str. 16.

² OJ C 407 z dnia 28 grudnia 1998 roku, str. 118.

³ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 1998 roku (OJ C 341 z dnia 9 listopada 1998 roku, str. 29), potwierdzona 16 września 1999 roku, Wspólne Stanowisko Rady z dnia 29 marca 1999 roku (OJ C 36 z dnia 8 lutego 2000 roku, str. 1) i Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 stycznia 2000 (dotąd niepublikowana w Dzienniku Urzędowym). Decyzja Rady z dnia 28 marca 2000 roku .

(Tłumaczenie z języka angielskiego)

ważne oraz zważywszy, że czynnik ludzki jest istotny dla bezpiecznej eksploatacji środków transportu,

- (2) Zgodnie z warunkami Dyrektywy Rady 96/35/WE z dnia 3 czerwca 1996 roku w sprawie ustanawiania i kwalifikacji zawodowych doradców ds. bezpieczeństwa przy transporcie kolejowym, drogowym i wodnym śródlądowym towarów niebezpiecznych ⁽⁴⁾ wszystkie przedsiębiorstwa, których przedmiot działalności obejmuje transport towarów niebezpiecznych, w tym załadunek i rozładunek związane z takim transportem, są zobowiązane do powołania jednego lub większej liczby doradców ds. bezpieczeństwa; zważywszy, że Dyrektywa Rady 96/35/EC nie zawiera szczegółowych postanowień w sprawie harmonizacji wymogów egzaminacyjnych na doradcę ds. bezpieczeństwa ani komisji egzaminacyjnych;
- (3) Państwa członkowskie muszą stworzyć wspólne minimalne ramy przeprowadzania egzaminów na doradców ds. bezpieczeństwa i warunki działania komisji egzaminacyjnych, aby zapewnić określony poziom jakości i umożliwić wzajemne uznawanie świadectw szkolenia WE;
- (4) Egzamin na doradców ds. bezpieczeństwa będzie obejmować przynajmniej egzamin pisemny, składającego się z pytań opartych przynajmniej na tematach określonych w Aneksie II do Dyrektywy 96/35/WE i studium przypadku (*case study*) tak, aby kandydaci mogli wykazać się zdolnością do wykonywania zadań doradcy ds. bezpieczeństwa;
- (5) Państwa członkowskie mogą postanowić, że kandydaci którzy zamierzają wykonywać pracę na rzecz przedsiębiorstw, które zajmują się wyłącznie określonymi towarami niebezpiecznymi, będą egzaminowani jedynie z tematów związanych z ich działalnością, zaś świadectwo szkolenia WE będzie wyraźnie określać ograniczone uprawnienia;
- (6) Egzamin przeprowadzany przez komisje egzaminacyjne będzie podlegać zatwierdzeniu przez właściwe organy państw członkowskich. Państwa członkowskie określą kryteria

⁴ OJ L 145 z dnia 19 czerwca 1996 roku, str. 10.

(Tłumaczenie z języka angielskiego)

dotyczące komisji egzaminacyjnych, zaś komisje egzaminacyjne będą kompetentne pod względem technicznym, wiarygodne i niezależne ;

(7) Państwa członkowskie będą sobie służyć wzajemną pomocą przy realizacji niniejszej Dyrektywy;

PRZYJĘŁY NASTĘPUJĄCĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Zakres i definicje

Artykuł 1

1. Niniejsza Dyrektywa określa minimalne wymogi egzaminacyjne, które muszą zostać spełnione, aby uzyskać świadectwo szkolenia WE na doradcę ds. bezpieczeństwa przy transporcie towarów niebezpiecznych zgodnie z Dyrektywą 96/35/EC.
2. Państwa członkowskie podejmą konieczne środki, aby zapewnić egzaminowanie doradców ds. bezpieczeństwa zgodnie ze wspomnianymi minimalnymi wymogami.

Artykuł 2

Dla potrzeb niniejszej Dyrektywy:

- (a) „doradca ds. bezpieczeństwa przy transporcie towarów niebezpiecznych”, dalej zwany „doradcą”, oznacza osobę określoną w art. 2 litera b) Dyrektywy 96/35/WE;

(Tłumaczenie z języka angielskiego)

- (b) „towary niebezpieczne” oznaczają towary zdefiniowane w art. 2 Dyrektywy 94/55/WE⁽⁵⁾ i art. 2 Dyrektywy 96/46/WE⁽⁶⁾;
- (c) " przedsiębiorstwo" oznacza przedsiębiorstwa określone w art. 2 litera a) Dyrektywy 96/35/WE;
- (d) "egzamin" oznacza egzaminy określone w art. 5, ust. 2 Dyrektywy 96/35/WE;
- (e) „komisja egzaminacyjna” oznacza organ przeprowadzający egzaminy zatwierdzony przez właściwe władze państw członkowskich;
- (f) "świadectwo WE" oznacza świadectwo sporządzone na podstawie wzoru podanego w Aneksie III Dyrektywy 96/35/WE.

ROZDZIAŁ II

Egzaminy

Artykuł 3

1. Właściwe władze lub komisja egzaminacyjna przygotowują obowiązkowy egzamin pisemny który może zostać uzupełniony egzaminem ustnym, celem sprawdzenia czy dany kandydat wykazuje się odpowiednim poziomem wiedzy umożliwiającym mu wykonywanie zadań doradcy oraz uzyskania świadectwa WE.

⁵ Dyrektywa Rady 94/55/WE z dnia 21 listopada 1994 roku dotycząca dostosowania przepisów prawnych państw członkowskich w zakresie transportu drogowego towarów niebezpiecznych (OJ L 319 z dnia 12 grudnia 1994 roku, str. 7). Dyrektywa poprawiona Dyrektywą Komisji 96/86/WE (OJ L 335 z dnia 24 grudnia 1996 roku, str. 43 oraz OJ L 251 z dnia 15 września 1997 roku, str. 1)

⁶ Dyrektywa Rady 96/49/WE z dnia 23 lipca 1996 roku dotycząca harmonizacji przepisów prawnych państw członkowskich w zakresie transportu kolejowego towarów niebezpiecznych (OJ L 235 z dnia 17 września 1996 roku, str. 25). Dyrektywa poprawiona Dyrektywą Komisji 96/87/WE (OJ L 335 z dnia 24 grudnia 1996 roku, str. 45).

(Tłumaczenie z języka angielskiego)

2. Egzamin obowiązkowy zostanie przeprowadzony w formie testu dostosowanego do środka (środków) transportu, w odniesieniu do którego zostanie wydane świadectwo WE.
3. (a) Każdy kandydat otrzyma zestaw pytań składający się z przynajmniej 20 pytań opisowych, które zgodnie z art. 5 ust. 4 Dyrektywy 96/35/ WE będą dotyczyły tematów zawartych w Aneksie II tej Dyrektywy. Egzamin może też przyjąć formę testu wielokrotnego wyboru. W takim przypadku dwa pytania testowe będą odpowiadały jednemu pytaniu opisowemu.

Tematy, na które należy zwrócić szczególną uwagę stosownie do odpowiedniego środka transportu obejmują:

- ogólne środki prewencyjne i bezpieczeństwa,
- klasyfikacja towarów niebezpiecznych,
- ogólne wymogi w zakresie pakowania, obejmujące wagony cysterny, kontenery zbiornikowe, wagony cysterny,
- oznaczenia i naklejki informujące o niebezpieczeństwie,
- odniesienia w dokumentach transportowych,
- przeładunek i sztauerka,
- załogi: szkolenia zawodowe,
- dokumenty pojazdu i świadectwa transportowe,
- instrukcje w zakresie bezpieczeństwa,
- wymogi dotyczące sprzętu transportowego;

- (b) Kandydaci przeprowadzą studium przypadku (*case study*) zgodnie z Aneksiem I do Dyrektywy 96/35/WE, w ramach którego będą mogli wykazać się umiejętnością wykonywania zadań doradcy.
- (c) Państwa członkowskie mogą postanowić, że kandydaci, którzy zamierzają podjąć pracę na rzecz przedsiębiorstw specjalizujących się w transporcie określonych rodzajów towarów niebezpiecznych będą egzaminowani, zgodnie z Aneksiem do II Dyrektywy 96/35/WE, tylko w tematach związanych z ich działalnością.

Rodzaje towarów obejmą:

(Tłumaczenie z języka angielskiego)

- klasę 1 (materiały wybuchowe),
- klasę 2 (gazy),
- klasę 7 (materiały radioaktywne),
- klasy 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 i 9 (ciała stałe i płynne),
- numery UN 1202, 1203, 1223 (oleje mineralne).

Nagłówek świadectwa WE musi wyraźnie określać, że dane świadectwo odnosi się wyłącznie do rodzajów towarów niebezpiecznych określonych w niniejszym ustępie, w zakresie których doradca został przeegzaminowany zgodnie z wymogami określonymi w lit. a) i lit. b).

4. Właściwe władze lub komisja egzaminacyjna będą stopniowo tworzyć zestawy pytań objętych egzaminem.

ROZDZIAŁ III

Kryteria dotyczące komisji egzaminacyjnych

Artykuł 4

1. Jeśli państwa członkowskie bezpośrednio nie zajmują się organizacją egzaminów, wówczas na podstawie poniżej podanych kryteriów powołają komisję egzaminacyjną:
 - (a) kwalifikacji komisji egzaminacyjnej;
 - (b) opisanego przygotowania egzaminu zaproponowanego przez komisję egzaminacyjną;
 - (c) środków mających zapewnić bezstronność w czasie egzaminu;
 - (d) niezależności komisji w odniesieniu do każdej osoby prawnej zatrudniającej doradców.
2. Powołanie zatwierdzonej komisji egzaminacyjnej następuje na piśmie i może obowiązywać przez czas określony.

(Tłumaczenie z języka angielskiego)

Artykuł 5

Państwa członkowskie służą sobie wzajemnie pomocą przy wdrażaniu niniejszej Dyrektywy.

Państwo członkowskie będą regularnie składały do Komisji zestawy pytań, o których mowa w Art. 3 ust. 4, o czym Komisja poinformuje państwa członkowskie.

ROZDZIAŁ IV

Postanowienia końcowe

Artykuł 6

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie ustawy, regulacje i przepisy administracyjne konieczne do dostosowania się do niniejszej Dyrektywy w ciągu trzech miesięcy od jej wejścia w życie oraz bezzwłocznie poinformują o tym Komisję.

Przy przyjmowaniu takich środków państwa członkowskie zawrą w nich odniesienia do niniejszej Dyrektywy lub też dołączą do nich takie odniesienia przy urzędowym ogłoszeniu. Państwa członkowskie określą sposób dokonania takich odniesień.

2. Państwa członkowskie prześlą Komisji brzmienie przepisów prawa krajowego, które przyjmą w dziedzinie uregulowanej niniejszą Dyrektywą.

Artykuł 7

Niniejsza Dyrektywa wchodzi w życie w dniu jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Artykuł 8

Niniejsza Dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

(Tłumaczenie z języka angielskiego)

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 17 kwietnia 2000 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Prezydent

N. FONTAINE

W imieniu Rady

Prezydent

L. CAPOULAS SANTOS

LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW
DO
PROJEKTU USTAWY
O
PRZEWOZIE DROGOWYM TOWARÓW NIEBEZPIECZNYCH

przyjętego przez Radę Ministrów
w dniu 18 czerwca 2002 r.

Obszar Negocjacyjny: „Polityka transportowa”
Narodowy Program Przygotowania do Członkostwa Polski w Unii Europejskiej:
Rozdział 9, priorytet 9.1

1.	Deklaracja dotycząca dostosowawczego charakteru projektu ustawy wraz z uzasadnieniem jego dostosowawczego charakteru
2.	Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem
3.	Zestawienie przepisów dostosowujących projektowanej ustawy z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej (tabela zgodności)
4.	Opinia Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wydana dnia 3 lipca 2002r.
5.	Tłumaczenia aktów prawa Unii Europejskiej, w wersji papierowej i elektronicznej: <ul style="list-style-type: none">- Dyrektywa Rady 94/55/WE z dnia 21 listopada 1994 r., w sprawie ujednoczenia prawa państw członkowskich w zakresie transportu drogowego towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE nr L 319, 12.12.1994),- Dyrektywa Rady 95/50/WE z dnia 6 października 1995 r. w sprawie jednolitych procedur kontroli transportu drogowego towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE nr L 249, 17.10.1995),- Dyrektywa Rady 96/35/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie wyznaczania i kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE nr L 145, 19.06.1996),- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/18/WE z dnia 17 kwietnia 2000 r. w sprawie minimalnych wymagań egzaminacyjnych dla doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE nr L 118, 19.05.2000).

124

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 16 lipca 2002 r.

Cena 5,61 zł + 22% VAT

